

W. H. ...
ΒΑΣ. ΦΑΒΗ
ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ

ΣΥΝΤΕΤΑΓΜΕΝΗ
ΕΙΣ ΟΜΑΛΗΝ ΑΤΤΙΚΗΝ ΔΙΑΛΕΚΤΟΝ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ
ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Α' ΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ Ι. ΣΙΔΕΡΗ
1926

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΤΑ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΒΑΣ. ΦΑΒΗ
ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ

Αρ.εισ. 45164

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ

ΣΥΝΤΕΤΑΓΜΕΝΗ
ΕΙΣ ΟΜΑΔΗΝ ΑΤΤΙΚΗΝ ΔΙΑΛΕΚΤΟΝ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ
ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Α' ΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ Ι. ΣΙΔΕΡΗ
1926

Αρ.β. Π. 45164
Τιμή μετ. β. μετ. Σελ. 34
14-9-26
Ποσό π. φ. 13,60
1-5-27 βιβλιοθήκη
Ποσό π. φ. 6-
1-

Ἀριθ. { Πρωτ. 6776
Διεκ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαρτίου 1923

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

*Πρὸς
τὸν Κύριον Βασίλειον Φάβην*

Γνωστὸν ποιοῦμεν ὑμῖν, ὅτι δι' ἡμετέρας πράξεως τῇ 15 τοῦ λήξαντος μηνὸς ἐκδοθείσης καὶ τῇ 14 τοῦ ἱσταμένου καταχωρίσθαι ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 20 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐνεκρίθη ἀπὸ τοῦ ἀρχομένου σχολικοῦ ἔτους 1923-1924 καὶ ἐφεξῆς τὸ πρὸς κρίσιν ἐν χειρογράφῳ ὑποβληθὲν ὑμέτερον Βιβλίον «*Ἑλληνικὴ Χρηστομάθεια*» πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Α' τάξεως τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως συμμορφωθῆτε πρὸς τὰς ἐν τῇ εἰσηγητικῇ ἐκθέσει γενομένας ὑποδείξεις.

*Καὶ ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργοῦ
Ὁ Τμηματάρχης τοῦ Γ' τμήματος
ΓΡΥΠΑΡΗΣ*

Π. Ζαγανιάρης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ

I

ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Λαγωοὶ καὶ Ἀλώπεκες.

Λαγωοὶ ποτε πολεμοῦντες ἀετοῖς παρεκάλουν εἰς βοήθειαν ἀλώπεκας· αἱ δὲ εἶπον· «ἐβοηθήσαμεν ἂν ὑμῖν, εἰ μὴ ἐγινγώσχομεν ποῖοί ἐστε καὶ ποίοις πολεμεῖτε».

2. Ἀλώπηξ καὶ Βότρυνες.

Ἀλώπηξ λαμώπτουσα, ὡς ἐθεάσατο ἐπὶ τινος ἀναδενδράδος βότρυνες κρεμαμένους, ἠβουλήθη αὐτῶν κρατῆσαι, ἀλλ' οὐκ ἠδύνατο· ἀπαλλαττομένη δέ, πρὸς ἑαυτὴν ἔλεγεν· «ὄμφακές εἰσιν».

3. Ταῶς καὶ Κολοῖός.

Τῶν ὀρνέων βουλευομένων περὶ βασιλείας, ταῶς ἠξίου αὐτὸς χειροτονεῖσθαι βασιλεὺς διὰ τὸ κάλλος· πειθομένων δὲ τῶν ὀρνέων, κολοῖός εἶπεν· «ἀλλ' ἔάν, σοῦ βασιλεύοντος, ὁ ἀετὸς ἡμᾶς διώκη, πῶς ἡμῖν βοηθήσεις;»

4. Ὄνος καὶ Λεοντῆ.

Ὄνος δορὰν λέοντος ἐνδύς, λέων ὑπὸ πάντων ἐνομίζετο· καὶ φυγὴ μὲν ἦν ἀνθρώπων, φυγὴ δὲ ποιμνίων. Ἐπεὶ δὲ ἄνεμος ἔπνευσεν, ἡ δορὰ περιηρέθη καὶ γυμνὸς ὁ ὄνος ἦν· τότε δὴ πάντες δραμόντες ξύλοις καὶ ῥοπάλοις αὐτὸν ἔπαιον.

5. Ζεὺς καὶ Ὅφις.

Τῷ Διὶ γάμους τελοῦντι πάντα τὰ ζῶα δῶρα ἐκόμιζεν, ἕκαστον κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν· ὄφις δέ, ῥόδον λαβὼν ἐν τῷ στόματι, ἔρπων ἀνέβαινεν. Ἴδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ζεὺς ἔφη· «τῶν ἄλλων πάντων τὰ δῶρα δέχομαι, ἀπὸ δὲ τοῦ σοῦ στόματος οὐδὲν λαμβάνω».

6. Χελώνη καὶ Λαγῶς.

Χελώνη καὶ λαγῶς περὶ ταχύτητος ἤριζον· καὶ διὰ τέρματα ὀρίσαντες ἔτρεχον. Ὁ μὲν οὖν λαγῶς διὰ τὴν ἔμφυτον ταχύτητα ἀμελήσας τοῦ δρόμου ἐκοιμήθη, ἡ δὲ χελώνη γινώσκουσα τὴν ἑαυτῆς βραδύτητα οὐ διέλειπε τρέχουσα, καὶ οὕτω, τὸν λαγῶν κοιμώμενον παραδραμοῦσα, εἰς τὰ τέρματα προτέρα ἀφίκετο.

7. Δελφῖνες καὶ Κωβίος,

Δελφῖνες καὶ φάλαινα πρὸς ἀλλήλους ἐμάχοντο. Ἀκμαζούσης δὲ τῆς μάχης, κωβίος ἀνέδν (ἔστι δ' οὗτος μικρὸν ἰχθύδιον) καὶ ἐπειρᾶτο αὐτοὺς διαλλάττειν. Εἰς δὲ τις τῶν δελφίνων ὑπολαβὼν ἔφη πρὸς αὐτόν· «ἀλλ' ἡμῖν αἰρετώτερόν ἐστι μαχομένοις ὑπ' ἀλλήλων διαφθαρεῖν ἢ σοῦ διαλλακτοῦ τυχεῖν».

8. Ναυαγός.

Ἄνῆρ Ἀθηναῖος μεθ' ἑτέρων τινῶν ἔπλει. Καὶ δὴ, χειμῶνος σφοδροῦ γενομένου, ἡ ναῦς ἀνετρέπη· οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες διενήχοντο, ὁ δὲ Ἀθηναῖος τὴν Ἀθηνᾶν ἐπικαλούμενος μυρία ἐπηγγέλλετο, εἰ περιωθεῖη. Τῶν νεναυαγηκότων δὲ τις παρανηχόμενος ἔφη πρὸς αὐτόν· «ἀλλὰ σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει».

9. Πῆραι δύο

Ἀνθρώπων ἕκαστος δύο πῆρας φέρει, τὴν μὲν ἔμπροσθεν, τὴν δὲ ὀπισθεν, γέμει δὲ κακῶν ἑκατέρα· ἀλλ' ἢ μὲν ἔμπροσθεν ἀλλοτριῶν, ἢ δὲ ὀπισθεν τῶν αὐτοῦ τοῦ φέροντος. Καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἄνθρωποι τὰ μὲν ἑαυτῶν κακὰ οὐχ ὀρῶσι, τὰ δὲ ἀλλότρια πάνυ ἀκριβῶς θεῶνται.

10. Κολοῖς καὶ Γλαῦξ.

Κάλλους ἀγὼν ἦν τοῖς ὄρνισιν· ἐπὶ τινα δὲ ποταμὸν παραγενόμενοι ἀπενίζοντο. Κολοῖος δέ, γιγνώσκων τὴν ἑαυτοῦ δυσμορφίαν, τὰ ἀπολίπτοντα ἀπὸ τῶν ὀρνίθων περὰ συνέλεξε καὶ ἑαυτῷ προσεκόλλησε. Συνέβη οὖν ἐκ τούτου εὐειδέστατον πάντων γενέσθαι. Γλαῦξ δὲ μόνη γνοῦσα τὸ πρᾶγμα, τὸ ἑαυτῆς πτερόν ἀφηρεῖτο καὶ τοὺς ἄλλους ὄρνιθας ταῦτόν πρᾶττειν ἀνέπειθε. Τῶν μὲν οὖν ὀρνίθων ἕκαστος ἀφείλετο τὸ ἑαυτοῦ πτερόν, ὃ δὲ κολοῖος ἦν πάλιν κολοῖος.

11. Κομπαστής.

Ἀνὴρ τις ἀποδημήσας καὶ πολλὰς περιελθὼν χώρας εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἐπανῆλθεν· ἐνταῦθα δὲ ἄλλα τε πολλὰ ἐν διαφόροις χώραις ἠνδραγαθηκένας ἐκόμπαζε, καὶ δὴ καὶ ἐν Ῥόδῳ πεπληθηκένας πῆδημα, οἷον οὐδεὶς τῶν ἐπ' αὐτοῦ δυνατὸς ἂν εἴη πηθεῖν· πρὸς ταῦτα δὲ καὶ μάρτυρας τοὺς ἐκεῖ παρόντας ἔλεγεν ἔχειν. Τῶν δὲ ἀκουόντων τις ὑπολαβὼν ἔφη· «ἀλλ' εἰ ἀληθὲς τοῦτ' ἔστιν, οὐδὲν δεῖ σοι μαρτύρων· ἰδοὺ ἢ Ῥόδος, ἰδοὺ καὶ τὸ πῆδημα».

12. Κόραξ καὶ Ἀλώπηξ.

Κόραξ κρέας ἀρπάσας ἐπὶ τινος δένδρου ἐκαθέζετο· ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη αὐτὸν ἐβούλετο τοῦ κρέως κρατῆσαι· σῆσα οὖν ἐπῆγει αὐτὸν ὡς εὐμεγέθη τε καὶ καλόν·

15 N Π

ἔλεγε δὲ ὡς πρέπει αὐτῷ μάλιστα τῶν ὀρνέων βασιλεύειν, καὶ τοῦτο πάντως ἂν ἐγένετο, εἰ φωνὴν εἶχεν. Ὁ δὲ, βουλόμενος παραστῆσαι αὐτῇ ὡς καὶ φωνὴν ἔχει, βαλὼν τὸ κρέας μεγάλως ἀνέκραγεν. Ἐκείνη δὲ προσδραμοῦσα καὶ τὸ κρέας ἀρπάσασα ἔφη· «ὦ κόραξ, ἔχεις πάντα, νοῦν μόνον κτῆσαι».

13. Λέων καὶ Μῦς.

Λέοντος κοιμωμένου καὶ κεχηγότες μῦς εἰς τὸ στόμα εἰσῆλθεν· ὁ δὲ, ἔξαναστάς καὶ συλλαβὼν αὐτόν, ἔμελλε καταφαγεῖν. Ὁ δὲ μῦς ἐδεῖτο τοῦ λέοντος μὴ φαγεῖν αὐτόν, λέγων ὅτι, σωθεῖς, ἀξίαν χάριν ἀπωδώσει αὐτῷ· γέλασας δ' ὁ λέων τὸν μῦν ἀπέλυσε. Μετ' οὐ πολὺ συλληφθεὶς ὁ λέων ὑπὸ κυνηγῶν δένδρῳ τινὶ κάλῳ προσεδέθη· τηνικαῦτα ὁ μῦς, ἀκούσας αὐτοῦ στένοντος, προσῆλθε καὶ τὸν κάλῳ περιέτρωγε, λύσας δ' ἔφη· «σὺ μὲν τότε μου κατεγέλασας, ὡς μὴ προσδοκῶν παρ' ἐμοῦ ἀμοιβὴν κομιεῖσθαι· νῦν δὲ ἴσθι ὅτι ἔστι καὶ παρὰ μουσὶ χάρις».

14. Γεωργοῦ παῖδες.

Γεωργοῦ παῖδες πρὸς ἀλλήλους ἤριζον· ὁ δὲ πατήρ, καίπερ πολλὰ παραινῶν, οὐκ ἠδύνατο πείσαι αὐτοὺς ὁμοφρονεῖν· διὸ ἔγνω παραδείγματι πρὸς τοῦτο χρῆσασθαι. Ἐκέλευσεν οὖν αὐτοὺς ῥάβδων δέσμην κομίσει. Τῶν δὲ τὸ προσταχθὲν ποιησάντων, τὸ μὲν πρῶτον ἔδωκεν αὐτοῖς ἀθροάς τὰς ῥάβδους καὶ ἐκέλευσεν θραύειν· οἱ δὲ οὐκ ἠδύναντο. Ἐπειτα δὲ λύσας τὴν δέσμην ἀνὰ μίαν αὐτοῖς ῥάβδον ἐδίδου· οἱ δὲ ῥαδίως ἔθραυον αὐτάς. Τότε οὖν ἔφη ὁ πατήρ· «ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς, ὦ παῖδες, ἐὰν μὲν ὁμοφρονῆτε, ἀχείρωτοι τοῖς ἐχθροῖς ἔσεσθε, ἐὰν δὲ ἐρίζητε ἀλλήλοις, εὐάλωτοι».

II

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

Α' ΗΡΑΚΛΗΣ

§ 1. Γέννησις Ἡρακλέους. Πρῶτα κατορθώματα.

Ἀμφιτρώωνος καὶ Ἀλκμήνης ἐγένετο Ἡρακλῆς, ὃς διὰ τὰ μείζω ἢ κατ' ἀνθρώπον ἔργα Διὸς ἐνομιζέτο γενέσθαι καὶ τοῦ Διὸς υἱὸς ἐλέγετο.

Ὀκταμηνιαῖος παῖς ὢν δύο δράκοντας ὑπερμεγέθεις ἐπὶ τὴν εὐνὴν αὐτοῦ ἐλθόντας ἄγχων ἐκατέρω τῶν χειρῶν διέφθειρεν. Ἐν δὲ τοῖς βουκολίοις, ὧν ὀκτωκαιδεκάτης, τὸν Κιθαιρώνιον λέοντα, ὃς ὀρμώμενος ἐκ τοῦ Κιθαιρώωνος τὰς Ἀμφιτρώωνος ἔφθειρε βοῦς, ἀπέκτεινε καὶ τὴν δορὰν αὐτοῦ ἠμφιέσατο.

§ Μανία Ἡρακλέους.

Χρόνῳ δ' ὕστερον Ἡρακλῆς ἐμάνη κατὰ ζῆλον τῆς Ἥρας, ἣ οὐκ ἠνείχετο αὐτὸν Διὸς υἱὸν ὀνομαζόμενον· μανία δ' οὖν κατεχόμενος τοὺς παῖδας, οὓς ἐκ Μεγάρων εἶχε, καὶ τὴν Μεγάραν αὐτὴν ἐφόνευσε.

Ἀπαλλαχθεὶς δ' ἔπειτα τῆς νόσου, φυγὴν ἑαυτοῦ κατέγνω καὶ παραγενόμενος εἰς Δελφοὺς πυνθάνεται τοῦ θεοῦ ποῦ κατοικίῃσιν. Ἡ δὲ Πυθία κατοικεῖν αὐτὸν ἀνείλεν ἐν Τίρυνθι Εὐρυσθεῖ λατρεύοντα ἔτη δώδεκα καὶ τοὺς ἐπιτασσομένους ἄθλους δώδεκα ἐπιτελεῖν· τῶν ἄθλων δὲ τούτων συντελεσθέντων, ἔφη ἀθάνατον αὐτὸν ἔσσεσθαι.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἡρακλῆς εἰς Τίρυνθα ἦλθε καὶ τὰ προστασσομένα ὑπ' Εὐρυσθέως ἐτέλει.

§ 3. Ὁ Νεμεαῖος Λέων.

Πρῶτον μὲν οὖν ἐπέταξεν αὐτῷ Εὐρυσθεὺς τοῦ Νεμεαίου λέοντος τὴν δορὰν κομίζειν. Εἰς δὲ τὴν Νεμέαν ἀφικόμενος καὶ τὸν λέοντα ἀνευρὼν ἐτόξευσεν· ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα, ἀνατεινόμενος τὸ ῥόπαλον ἐδίωκε. Φυγόντος δὲ τοῦ λέοντος εἰς ἀμφίστομον σπήλαιον, τὴν ἑτέραν ἀπφοδόμησεν εἴσοδον, διὰ δὲ τῆς ἑτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ· κατασχὼν δὲ αὐτὸ καὶ περιθίεις τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ ἤγγχεν ἕως διέφθειρε, καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων θέμενος ἐκόμισεν εἰς Μυκήνας.

§ 4. Ἡ Λερναία ὕδρα.

Δεύτερον ἄθλον ἐπέταξε αὐτῷ τὴν Λερναίαν ὕδραν κτείνειν. Αὕτη δὲ ἐν τῷ τῆς Λέρνης ἔλει ἐκτραφεῖσα ἐξέβαινε εἰς τὸ πεδῖον καὶ τὰ βοσκήματα καὶ τὴν χώραν διέφθειρεν. Ἦν δὲ ἡ ὕδρα δράκων ὑπερμέγεθες μὲν σῶμα ἔχων, κεφαλὰς δὲ ἐννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητάς, τὴν δὲ μέσην ἀθάνατον. Ἐπιβὰς οὖν ἄρματος, ἠνιοχοῦντος Ἰόλαου τοῦ Ἰφικλέους, παρεγένετο εἰς τὴν Λέρνην.

Ἐνταῦθα δὲ ζητήσας καὶ εὐρὼν τὴν ὕδραν, τὰς κεφαλὰς αὐτῆς τῷ ῥοπάλῳ ἔκοπτεν· ἀλλ' οὐδὲν ἀνύτειν ἠδύνατο· μιᾶς γὰρ κοπτομένης κεφαλῆς, δύο ἀνεφύοντο. Διὸ ἐπεκαλέσατο βοηθὸν τὸν Ἰόλαον, ὃς μέρος τι τῆς ἐγγύς ὕλης ἐμπρήσας τοῖς δαλοῖς ἐπέκαιε τὰς σφαγὰς καὶ οὕτω οὐκ ἦν ἀναφύεσθαι τὰς κεφαλὰς. Ἐπειτα δὲ τὴν ἀθάνατον ἀποκόψας κατώρυξε καὶ βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν. Τὸ δὲ σῶμα τῆς ὕδρας ἀνασχίσας, τῇ χολῇ τὰ βέλη ἔβαψεν (ἰὸς γὰρ δεινὸς ἡ χολὴ τῆς ὕδρας ἦν), ἵνα οὕτω δεινότερα γένοιτο.

§ 5. Ἡ Χρυσόκερος ἔλαφος.

Τρίτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν χρυσόκερον ἔλαφον εἰς Μυκίνας ζῶσαν ἐνεγκεῖν· ἦν δὲ αὕτη ἐν Οἰνότη. Βουλόμενος δ' ὁ Ἡρακλῆς μὴ ἀποκτεῖναι αὐτήν, ἀλλὰ μηδὲ τρῶσαι (ἦν γὰρ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερά), ἐδίωξεν ὄλον ἐνιαυτόν. Ὅτε δὲ τὸ θηρίον κεκμηκὸς τὸν ποταμὸν Λάδωνα διέβαινεν, Ἡρακλῆς συνέλαβεν αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων θέμενος διὰ τῆς Ἀρκαδίας εἰς Μυκίνας ζῶν ἤνεγκεν.

§ 6. Ὁ Ἐρυμάνθιος κάπρος.

Τέταρτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον ζῶντα κομίζειν. Τοῦτο δὲ τὸ θηρίον ἐλυμαίνεται τὴν Ψωφίδα ὀρμώμενον ἐξ ὄρους, ὃ καλοῦσιν Ἐρύμανθον. Παραγενόμενος οὖν ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θήραν, ἐδίωξεν αὐτὸν ἐκ τινος λόχμης εἰς χιόνα πολλήν, καὶ ἐμβροχίσας ἐκόμισεν εἰς Μυκίνας.

§ 7. Ἡ κόπρος τῶν βοσκημάτων τοῦ Αὐγείου.

Πέμπτον ἐπέταξεν αὐτῷ τῶν Αὐγείου βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐξενεγκεῖν τὴν κόπρον. Ἦν δὲ ὁ Αὐγείας βασιλεὺς τῆς Ἡλιδος, πολλὰ δὲ τούτῳ βοσκήματα ἦν, ἃ ἐν τῇ αὐτῇ αὐλῇ διὰ μακρῶν ἐτῶν σιχαζόμενα κόπρον ἀμύθητον ἐπεσώρευσε. Τούτῳ προσελθὼν Ἡρακλῆς τὴν μὲν Εὐρουσθέως ἐπιταγὴν οὐκ ἐδήλωσεν, ἔλεγε δ' ὅτι αὐτὸς ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τὴν κόπρον ἐξοίσει, εἰ δώσει αὐτῷ Αὐγείας τὴν δεκάτην τῶν βοσκημάτων· Αὐγείας δὲ ἀπιστῶν ὑπισχνεῖται.

Ἡρακλῆς οὖν τῆς αὐλῆς τοὺς θεμελίους ἐκβαλὼν, τοὺς ποταμοὺς Ἀλφειὸν καὶ Πηνειὸν ἐγγὺς ῥέοντας διὰ

τοῦ ῥήγματος παρωχέτευσεν, ἔκρουν δὲ δι' ἄλλης ἐξόδου ἐποίησεν. Καὶ ἡ μὲν κόπρος παραχορῆμα ἐξηνέχθη τοῦ χώρου· μαθὼν δὲ ὁ Αὐγείας ὅτι κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Εὐρύσθενος τοῦτο τετελεσμένον εἶη, τὸν μισθὸν οὐκ ἀπεδίδου.

§ 8. Αἱ Στυμφαλίδες ὄρνιθες.

Ἐκτον ἄθλον ἐπέταξε αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας διῶξαι. Ἦν δὲ παρὰ Στύμφαλον, πόλιν τῆς Ἀρκαδίας, Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη πολλῇ συνηροφῆς ὕλη· κατὰ ταύτην ὄρνιθες ἐτρέφοντο μυρία. Ἐπεὶ δὲ Ἡρακλῆς ἠπόρει, ὅπως τὰς ὄρνιθας ἐκβάλῃ, χαλκᾷ κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηναῖα παρ' Ἡφαίστου λαβοῦσα. Ταῦτα κρούων ἀπὸ τινος ὄρους τῇ λίμνῃ παρακειμένου τὰς ὄρνιθας ἐφόβει· αἱ δὲ, τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι, μετὰ δέους ἀνεπέτοντο· τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐξεδίωξεν αὐτάς.

§ 9. Ὁ Κρηὶς ταῦρος.

Ἐβδομον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Κρηῖτα ἀγαγεῖν ταῦρον. Ὅτε γὰρ Μίνως θύσειν ἐπηγγείλατο Ποσειδῶνι ὅ,τι ἐκ τῆς θαλάσσης φανείη, ταῦρος ἀνέδν' θεασάμενος δ' οὗτος τοῦ ταύρου τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος, τοῦτον μὲν εἰς τὰ βουκόλια ἔπεμψεν, ἔθυσε δὲ ἄλλον Ποσειδῶνι, ἐφ' ᾧ ὀργισθεὶς ὁ θεὸς ἠγρώσσε τὸν ταῦρον. Ἐπὶ τοῦτον παραγενόμενος εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς εἶλε καὶ πρὸς Εὐρύσθεα ἐκόμισεν, ἔπειτα δὲ εἶασεν ἄφετον. Ὁ δέ, πλανώμενος δεῦρο κάκεισε, διέβη τὸν Ἴσθμὸν καὶ εἰς Μαραθῶνα τῆς Ἀττικῆς ἀφίκετο, ἔνθα τοὺς ἐγχωρίους ἐλυμαίνετο.

§ 10. Αἱ Διομήδους ἵπποι.

Ὀγδοὸν ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διομήδους τοῦ·

Θρακὸς ἵππους εἰς Μυκήνας κομίζειν ἦσαν δ' αὐταὶ ἀνθρωποφάγοι. Πλεύσας οὖν εἰς Θράκην καὶ βιασάμενος τοὺς ἐπὶ ταῖς φάτναις τῶν ἵππων, συνέλαβεν αὐτὰς καὶ εἰς Μυκήνας πρὸς Εὐρουσθέα ἤγαγεν. Ἀφέντος δ' αὐτὰς τοῦ Εὐρουσθέως, εἰς τὸ ὄρος Ὀλύμπον ἔφυγον, ἔνθα ὑπὸ τῶν θηρίων ἀπόλοντο.

§ 11. Ὁ ζωστήρ τῆς Ἱπολύτης.

Ἐνατον ἄθλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε, ζωστήρα κομίζειν τὸν Ἱπολύτης. Αὕτη ἐβασίλευεν Ἀμαζόνων, αἱ κατῴκουν περὶ τὸν Θερμώδοντα ποταμόν, ἔθνος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον ἦσκουν γὰρ ἀνδρείαν. Εἶχε δὲ Ἱπολύτη τὸν Ἄρεως ζωστήρα, σύμβολον τοῦ πρωτεύειν ἀπασῶν. Ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστήρα Ἡρακλῆς ἐπέμπετο, ἔχειν αὐτὸν ἐπιθυμούσης τῆς Εὐρουσθέως θυγατρὸς Ἀδμήτης. Παραλαβὼν οὖν ἐθελοντὰς συμμάχους, μὲν νηὶ κατέπλευσεν εἰς Θεμισκύραν. Ἐνταῦθα παραγενομένη πρὸς αὐτὸν Ἱπολύτη καὶ τίνος χάριν ἦκοι πυθιομένη, δώσειν τὸν ζωστήρα ὑπέσχετο.

Οἰόμεναι δὲ αἱ Ἀμαζόνες τὴν βασιλίδα ἀρπάζειν τοὺς προσελθόντας ξένους, μεθ' ὄπλων ἐπὶ τὴν ναῦν ἐβόηθουν. Ὡς δὲ εἶδεν αὐτὰς ὀπλισμένας Ἡρακλῆς, νομίσας ἐκ δόλου τοῦτο γενέσθαι, τὴν μὲν Ἱπολύτην ἀποκτείνει καὶ τὸν ζωστήρα ἀφαιρεῖται, τὰς δὲ λοιπὰς ἐτρέφατο. Κομίσας δὲ τὸν ζωστήρα εἰς Μυκήνας ἔδωκεν Εὐρουσθεῖ.

§ 12. Αἱ βόες τοῦ Γηρῶνου.

Δέκατον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Γηρῶνου βοῦς ἐξ Ἐρυθείας κομίζειν. Ἐρυθεία δ' ἦν νῆσος Ὀκεανοῦ

πλησίον κειμένη. Ἐνταῦθα κατόκει Γηρῦνης· εἶχε δὲ φοινικᾶς βοῦς, ὧν ἦν βουκόλος Εὐρυτίων, φύλαξ δὲ Ὕρθος ὁ κύων, ὃς ἦν δικέφαλος. Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὰς Γηρῦνου βοῦς διὰ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Λιβύην διέβη· ἔστησε δὲ σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὄρων Εὐρώπης καὶ Λιβύης ἀντιστοίχους δύο στήλας.

Παραγενόμενος δὲ εἰς Ἐρύθειαν καὶ ὑπὸ τοῦ κυνὸς κωλύμενος ἀπάγειν τὰς βοῦς, τοῦτον μὲν τῷ ῥοπάλῳ παίει, τὸν δὲ βουκόλον Εὐρυτίωνα, τῷ κυνὶ βοηθοῦντα, ἀπέκτεινεν. Γηρῦνης δὲ πυθόμενος τὸ γεγονός κατέλαβεν Ἡρακλέα τὰς βοῦς ἀπάγοντα, καὶ συμπλακεῖς αὐτῷ ἀπέθανεν. Ἡρακλῆς δὲ τὰς βοῦς Εὐρυσθεῖ ἐκόμισεν, ὡς οὗτος ἔθυσεν Ἡρα.

§ 13. Τὰ χρυσᾶ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων.

Ἐνδέκατον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ παρ' Ἑσπερίδων χρυσᾶ μῆλα κομίζειν. Αἱ δὲ Ἑσπερίδες, τέσσαρες οὔσαι, Αἴγλη, Ἐρύθεια, Ἑσπερία καὶ Ἀρέθουσα, ὄκουν ἐν Ὑπερβορείοις παρ' Ἀτλαντι· κῆποι δ' ἦσαν αὐταῖς πλήρεις δένδρων χρυσοῦς φερόντων καρπούς, οὓς δράκων ἀθάνατος ἐφύλαττεν. Ὡς οὖν Ἡρακλῆς εἰς Ὑπερβορείους πρὸς Ἀτλαντα ἦκεν, ἔπεισεν αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα πορευέσθαι, αὐτὸς δὲ τὸν πόλον ἐδέξατο.

Ἄτλας δὲ δρεψάμενος τρία μῆλα ἦκε πρὸς Ἡρακλέα, καὶ τὰ μὲν μῆλα αὐτὸς φησι κομεῖν Εὐρυσθεῖ, τὸν οὐρανὸν δὲ ἐκέλευσεν ἐκείνον ἀνέχειν ἀντ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἡρακλῆς οὐκ ἀρνεῖται μὲν, ἀλλὰ δεῖται αὐτοῦ δέξασθαι τὸν οὐρανὸν ἐπὶ χρόνον τινά, ἕως ἂν σπειραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ποιήσῃται. Τοῦτο ἀκούσας Ἄτλας ἐπὶ γῆς κατέθηκε τὰ μῆλα καὶ τὸν οὐρανὸν ἐδέξατο. Οὕτω δὲ Ἡρα-

κλῆς, ὑπελθὼν τὸν Ἄτλαντα, ἔλαβε τὰ μῆλα καὶ ἐκόμισεν Εὐρουσθεῖ.

§ 14. Ὁ Κέρβερος.

Δωδέκατον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ Κέρβερον ἐξ Ἄδου κομίζειν. Εἶχε δ' οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλάς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος κατὰ δὲ τοῦ νότου παντοίων εἶχεν ὄφρων κεφαλάς. Παραγενόμενος οὖν ἐπὶ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς, ἔνθα τῆς εἰς Ἄδου καταβάσεως τὸ στόμιον ἦν, διὰ τούτου κατήει.

Ὅτε δὲ Κέρβερον παρὰ Πλούτωνος ἦτει, ἐπέτρεψεν αὐτῷ Πλούτων ἄγειν, κρατήσαντι χωρὶς τῶν ὄπλων, ἃ εἶχεν. Ὁ δὲ, ἐντυχὼν αὐτῷ ἐπὶ ταῖς τοῦ Ἄδου πύλαις, συλλαμβάνει καὶ περιβαλὼν τῷ τραχήλῳ τὰς χεῖρας, οὐκ ἐπαύετο συνέχων καὶ ἄγχων τὸ θηρίον καίπερ δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν δράκοντος. Οὕτως οὖν συνέχων τὸν Κέρβερον ἦκεν εἰς Τίρυνθα, δείξας δὲ Εὐρουσθεῖ πάλιν ἐκόμισεν εἰς Ἄδου.

§ 15. Ἡρακλῆς καὶ Δηιάνειρα.

Μετὰ δὲ τοὺς ἄθλους τούτους παραγενόμενος Ἡρακλῆς εἰς Καλυδῶνα, τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηιάνειραν ἠγάγετο. Εὐωχούμενος δὲ παρ' Οἰνεῖ, κονδύλῳ ὑπὸ μέθης ἔπληξεν Ἀρχιτέλους παῖδα Εὐνομον, ὃς ὑπὸ τῆς πληγῆς ἀπέθανε· συγγενῆς δὲ Οἰνέως ἦν οὗτος. Καὶ ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδός, ἀκουσίως γεγενημένου τοῦ φόνου, συγγνώμην εἶχεν Ἡρακλεῖ· ὁ δὲ κατὰ τὸν νόμον τὴν φυγὴν ὑπομένειν ἠθέλε, καὶ ἔγνω πρὸς Κήρυκα εἰς Τραχίνα ἀπιέναι.

§ 16. Ἡρακλῆς καὶ Νέσσος.

Ἄγων δὲ Δηιάνειραν, ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐήνον ἦκεν,

ἔνθα καθεζόμενος Νέσσος ὁ κένταυρος τοὺς παριόντας διεπόρθμευε μισθοῦ. Ἡρακλῆς μὲν οὖν αὐτὸς τὸν ποταμὸν διέβαινε, Δηιάνειραν δὲ ἐπέτρεψε Νέσσω μισθοῦ διακομίζειν ὅς διαβιβάζων τὴν Δηιάνειραν ἀπάγειν αὐτὴν ἐπεχείρει· τοῦτο αἰσθόμενος Ἡρακλῆς Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν.

Ὁ δὲ, μέλλων τελευτᾶν, προσεκαλέσατο Δηιάνειραν καὶ εἶπεν αὐτῇ, εἰ ἐθέλοι φίλτρον πρὸς Ἡρακλέα ἔχειν, τὸ ὄνεν ἐκ τοῦ τραύματος αἷμα φυλάττειν παρ' ἑαυτῇ· ἡ δὲ, πεισθεῖσα, ἔλαβε τοῦτο καὶ ἐν ἀγγείῳ χαλκῷ καλῶς ἐγκεκλεισμένον ἐφύλαττεν.

§ 17. Ἡρακλῆς καὶ Εὐρυτος

Ἀφικόμενος εἰς Τραχίνα στρατιὰν ἐπ' Οἰχαλίαν ἤθροισεν, Εὐρυτον τιμωρήσασθαι βουλόμενος διὰ τήνδε τὴν αἰτίαν. Μετὰ τοὺς ἄθλους, οὓς Ἡρακλῆς ἐτέλεσεν Εὐρυσθεῖ πειθόμενος, ἐμνηστεύσατο τὴν Εὐρύτου θυγατέρα Ἰόλην. Εὐρυτος δὲ ἄθλον προεθεθεῖκε τὸν Ἰόλης γάμον τῷ νικήσαντι τοξικῇ αὐτόν τε καὶ τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας. Ἡρακλῆς δὲ κρείττων αὐτῶν ἀποδειχθεὶς, οὐκ ἔτυχε τοῦ γάμου.

§ 18. Ἡρακλῆς καὶ Ἰόλη.

Στρατεύσας οὖν ἐπ' Οἰχαλίαν ἀποκτείνει τὸν τε Εὐρυτον καὶ τοὺς παῖδας, αἶρει δὲ καὶ τὴν πόλιν καὶ διαρπάσας αὐτὴν ἀπῆγεν Ἰόλην αἰχμάλωτον. Ὀρμισάμενος δὲ Κηναίῳ, τῆς Εὐβοίας ἀκρωτηρίῳ, Διὸς Κηναίου βωμὸν ἰδρύσατο. Μέλλων δὲ θύειν, Λίχαν εἰς Τραχίνα ἔπεμψε λαμπρὰν ἐσθῆτα οἴκοθεν οἶσοντα. Παρὰ τούτου τὰ κατὰ Ἰόλην Δηιάνειρα πυθομένη καὶ δεύσασα, μὴ ἐκεῖ-

νην μᾶλλον ἀγαπήσῃ, τῷ τοῦ Νέσσου αἵματι τὸν χιτῶνα ἔχρισεν, ὃ φίλτρον πρὸς Ἡρακλέα παρ' ἑαυτῇ ἐφύλαττεν.

19. Θάνατος Ἡρακλέους.

Τοῦτον οὖν τὸν χιτῶνα ἐνδύς ὁ Ἡρακλῆς ἔθνευ. Ὡς δέ, θερμαθέντος τοῦ χιτῶνος, ὁ τῆς ὕδρας ἰὸς τὸν χρῶτα διεβίβρωσκε, τὸν χιτῶνα Ἡρακλῆς ἀπέσπα προσπεφυκότα τῷ σώματι· συναπεσπῶντο δὲ καὶ αἱ σάρκες. Τοιαύτη συμφορᾶ χρησάμενος εἰς Τραχίνα ἐπὶ νεῶς κομίζεται. Διὰ νειρα δὲ αἰσθημένη τὸ γεγονός ἀπήγατο.

Ἡρακλῆς δὲ παραγενόμενος εἰς Οἴτην ὄρος (ἔστι δὲ τοῦτο τῶν Τραχινίων), ἐκεῖ ὕλην πολλὴν ἔτεμε καὶ σωρὸν ποιήσας ἐπέβη αὐτοῦ· καὶ ἐκέλευε μὲν τοὺς παρεστῶτας ὑφάπτειν· μηδενὸς δὲ τοῦτο πράττειν ἐθέλοντος, Ποίας παριῶν κατὰ ζήτησιν ποιμνίων ὑφῆψε, καὶ τὰ τόξα παρὰ Ἡρακλέους δῶρον ἔλαβεν. Καιομένης δὲ τῆς πυρῶς, λέγεται νέφος ὑποστὰν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἐνεγχεῖν.

B' ΘΗΣΕΥΣ

§ 1. *Αἰγεὺς καταλείπει ὑπὸ πέτραν
ξίφος καὶ πέδιλα τῷ υἱῷ.*

Αἰγεὺς, ὁ τῶν Ἀθηνῶν βασιλεὺς, εἰς Τροιζῆνα ἐλθὼν ἠγάγετο γυναῖκα τὴν Πιτθέως θυγατέρα Αἴθραν. Ὑπονόησας δὲ αὐτὴν κτεῖν, κατέλιπε ξίφος καὶ πέδιλα ὑπὸ πέτραν μεγάλην, ἣ κοιλότητα εἶχε περιλαμβάνουσαν ταῦτα. Ἀπῆλθε δὲ προειπὼν μόνῃ ἐκεῖνῃ, ἂν υἱὸς γένηται καὶ αὐξηθεὶς δυνατὸς ἦ τὴν πέτραν ἀναστῆσαι καὶ ὑφελεῖν τὰ καταλειφθέντα, πέμπειν πρὸς αὐτὸν μηδενὸς εἰδότος· ἰσχυρῶς γὰρ ἐδεδοίκει τοὺς Παλλαντίδας, οἱ ἐπεβούλευον αὐτῷ· ἦσαν δ' οὗτοι πεντήκοντα παῖδες τοῦ Πάλλαντος.

§ 2. *Θησεὺς τὴν πέτραν ἀνωθεὶ
καὶ τὰ σύμβολα λαμβάνει.*

Τεκούσης δὲ τῆς Αἴθρας υἱόν, οὗτος μὲν Θησεὺς ἐκλήθη, ὑπὸ τοῦ πάππου δὲ ἐν Τροιζῆνι ἐτρέφετο. Τὸν μὲν οὖν ἄλλον χρόνον ἔκρυπτεν Αἴθρα τὴν ἀληθῆ τοῦ Θησεῦς γένεσιν. Ἐπεὶ δὲ μειράκιον ἦν καὶ ἅμα τῇ τοῦ σώματος ῥώμῃ διέφαινε θάρρος καὶ φρόνημα, πρὸς τὴν πέτραν προσήγαγεν αὐτὸν ἢ μήτηρ καὶ εἰποῦσα ποίου πατρὸς υἱὸς ἐγένετο, ἐκέλευσεν ὑφελεῖν τὰ πατρῶα σύμβολα καὶ πλεῖν εἰς Ἀθήνας. Ὁ δὲ τὴν πέτραν ῥαδίως ἀνέωσε καὶ τὰ σύμβολα ἔλαβεν.

3. Θησέα διακαίει ἡ δόξα τῆς Ἡρακλέους ἀρετῆς.

Ἐπεὶ δὲ χαλεπὸν ἦν περὶ πορεύεσθαι εἰς Ἀθήνας διὰ τὸ πλῆθος τῶν κατὰ τὴν ὁδὸν κακούργων, ὃ τε πάππος καὶ ἡ μήτηρ ἐδέοντο αὐτοῦ διὰ θαλάσσης κομίζεσθαι, ἀσφαλοῦς τοῦ πλοῦ ὄντος. Καὶ δὴ Πιτθεὺς τῶν κακούργων ἕκαστον ἐξηγούμενος, ὁποῖος εἶη καὶ ὁποῖα δρῶν τούτους ξένους, ἐπειρᾶτο πείθειν τὸν Θησέα κομίζεσθαι διὰ θαλάσσης.

Ἄλλ' ἐκεῖνος πλεῖν ἀπέγνω· πάλαι γάρ, ὡς ἔοικε, δικάειεν αὐτὸν ἡ δόξα τῆς Ἡρακλέους ἀρετῆς καὶ προθυμότητος ἀκροατῆς ἐγίγνετο τῶν ἐξηγουμένων ἐκεῖνον, ὁποῖος εἶη, μάλιστα δὲ τῶν αὐτὸν ἑορακότων.

§ 4. Φιλοτιμεῖται παρασχεῖν τῷ πατρὶ ἐμφανῆ τὸν χαρακτῆρα τῆς εὐγενείας.

Δεινὸν οὖν ἐποιεῖτο καὶ οὐκ ἀνεκτόν, ἐκεῖνον μὲν ἐπὶ τοὺς πανταχοῦ πονηροὺς βαδίζοντα καθαίρειν γῆν καὶ θάλασσαν, αὐτὸν δὲ τοὺς πρὸ ποδῶν ἄθλους φεύγειν. Ἐφιλοτιμεῖτο δὲ προσενεγκεῖν τῷ πατρὶ γνωρίσματα πέδιλα καὶ ξίφος οὐκ ἀναίμακτα, ἀλλ' εὐθύς ἔργοις ἀγαθοῖς παρασχεῖν ἐμφανῆ τὸν χαρακτῆρα τῆς εὐγενείας. Τοιαῦτα φρονῶν ἐξώρησεν.

§ 5. Περιφήτης.

Καὶ πρῶτον μὲν ἐν τῇ Ἐπιδαυρίᾳ Περιφήτης τις, ὄπλῳ χρώμενος κορύνῃ καὶ ταύτῃ τοὺς παριόντας φονεύων, Θησέα ἐκώλυε προάγειν· τοῦτον οὖν Θησεὺς ἀπέκτεινεν· ἐπεὶ δ' ἤρσεν αὐτῷ ἡ κορύνῃ, ἔλαβεν αὐτὴν καὶ ὄπλῳ ἐχοῖτο.

§ 6. Σίνις ὁ Πιτυοκάμπτης.

Δεύτερον δὲ ἐν Ἴσθμῳ Σίνιν τοῦ Πολυπήμονος ἀποκτείνει. Οὗτος Πιτυοκάμπτης ἐπεκαλεῖτο· κάμπτων γὰρ δύο πίτυς, τοὺς παριόντας προσέδει ἀπ' αὐτῶν, ἔπειτα δὲ ἀφίει τὰ δένδρα ἄνω φέρεσθαι· τότε ὑφ' ἑκατέρας τῶν πιτύων ὁ δεδεμένος ἐλκόμενος διεσπᾶτο καὶ οὕτως ἀπόλυτο. Τούτῳ τῷ τρόπῳ καὶ Θησεὺς Σίνιν ἀπέκτεινεν.

§ 7. Κρομμυωνία σῦς.

Τρίτον ἔκτεινε τὴν Κρομμυωνίαν σῦν, ἣ Κρομμυῶνα τῆς Κορινθίας ἐλυμαίνετο· ἦν δ' αὖτις οὐ φαῦλον θηρίον, ἀλλὰ μάχιμον καὶ χαλεπὸν κρατηθῆναι.

§ 8 Σκίρων ὁ Κορίνθιος

Τέταρτον ἔκτεινε Σκίρωνα τὸν Κορίνθιον. Οὗτος ἐν τῇ Μεγαρικῇ κατέχων τὰς ἀπ' αὐτοῦ κληθείσας πέτρας Σκιρωνίδας ἠνάγκαζε τοὺς παριόντας νίξειν αὐτοῦ τοὺς πόδας· νίζοντας δὲ εἰς τὴν θάλασσαν αὐτοὺς ἰσχυρῶ λακτίσματι ἔρριπτε βορὰν ὑπερμεγέθει χελώνῃ. Θησεὺς δὲ ἀρπάσας αὐτὸν τῶν ποδῶν εἰς τὴν θάλασσαν ἐσφενδόνησεν.

§ 9. Κερκυών.

Πέμπτον ἔκτεινεν ἐν Ἐλευσίνι Κερκυόνα, ὃς ἠνάγκαζε τοὺς παριόντας παλαίειν, καὶ καταπαλαίων αὐτοὺς ἀνήρει. Θησεὺς δὲ αὐτὸν μετέωρον ἐπάρας ἤραξεν εἰς τὴν γῆν.

§ 10. Δαμάστης ὁ Προκρούστης.

Ἐκτον ἀπέκτεινε Δαμάστην τὸν Προκρούστην. Οὗ-

τος τὴν οἴκησιν ἔχων παρὰ τὴν ὁδὸν ἔστρωσε δύο κλίνας, τὴν μὲν ἐλάττω, τὴν δὲ μείζω· τοὺς παριόντας δὲ ἐπὶ ξένια καλῶν ὧδε ἀπέκτεινε· τοὺς μὲν βραχυτέρους ἐπὶ τῆς μείζονος κλίνης κατέκλινεν, ἔπειτα δὲ σφύραις ἔτυπεν, ἵνα ἐξισωθεῖεν τῇ κλίνῃ, τοὺς δὲ μείζονας ἐπὶ τῆς ἐλάττονος καὶ τὰ ὑπερέχοντα τοῦ σώματος ἀπέπριε. Καὶ τοῦτον Θησεὺς ἀπέκτεινεν ὥσπερ τοὺς ξένους ἐκεῖνος.

§ 11. *Θησεὺς ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς.*

Καθάρας οὖν Θησεὺς τὴν ὁδὸν ἦκεν εἰς Ἀθήνας πᾶσιν ἀγνώς. Ὅτε δὲ Αἰγεὺς ὡς ξένον εἰστία αὐτόν, Θησεὺς οὐκ ἔλεγεν ὅστις εἶη· ἐβούλετο γὰρ ἀπὸ τῶν συμβόλων ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἀναγνωρισθῆναι· κρεῶν οὖν παρακειμένων, ἐσπάσατο τὴν μάχαιραν ὡς ταύτην τεμῶν. Ταύτην ἰδὼν ὁ Αἰγεὺς ταχὺ κατέμαθε τὸν υἱὸν ὄντα· καὶ παραχρῆμα ἠσπάζετο αὐτόν καὶ κατεφιλεί· συναγαγὼν δὲ τοὺς πολίτας ἐγνώριζεν αὐτοῖς τὸν υἱόν· οἱ δὲ ἠδέως ἀπεδέχοντο διὰ τὴν ἀνδραγαθίαν.

§ 12. *Οἱ Παλλαντίδαι πολεμοῦσι τῷ Θησεῖ.*

Οἱ δὲ Παλλαντίδαι πρότερον μὲν ἠλιζον αὐτοὶ τὴν βασιλείαν καθέξειν, Αἰγέως ἀτέκνου τελευτήσαντος· ἐπεὶ δὲ Θησεὺς ἀπεδείχθη διάδοχος, χαλεπῶς ἔφερον τοῦτο καὶ εἰς πόλεμον κατέστησαν. Διελόντες δ' ἑαυτοὺς εἰς δύο μοίρας ὡς διχόθεν ἐπιθησόμενοι τοῖς ἐναντίοις, οἱ μὲν ἐμφανῶς ἐχώρουν ἐπὶ τὸ ἄστυ μετὰ τοῦ πατρὸς, οἱ δὲ κρύψαντες ἑαυτοὺς ἐνήδρευον. Θησεὺς δὲ μαθὼν τὰ βεβουλευμένα τοῖς Παλλαντίδαις ἐξαίφνης ἐπέπεσε τοῖς ἐνεδρεύουσι καὶ πάντας ἀπέκτεινεν. Οἱ δὲ μετὰ Πάλλαντος πυθόμενοι τοῦτο διεσπάρησαν.

§ 13. *Θησεὺς χειροῦται τὸν Μαραθώνιον ταῦρον.*

Μετὰ ταῦτα Θησεὺς δρᾶν τι βουλόμενος, ἅμα δὲ καὶ δημαγωγῶν, ἐξῆλθεν ἐπὶ τὸν Μαραθώνιον ταῦρον οὐκ ὀλίγα πράγματα τοῖς οἰκοῦσι παρέχοντα· καὶ χειρωσάμενος αὐτὸν ζῶντα διὰ τοῦ ἄστεως ἤλασεν· εἶτα τῷ Ἀπόλλωνι ἔθυσεν.

§ 14. *Ἀθηναῖοι ὠμολόγησαν Μίνω δασμόν.*

Ὀλίγω δὲ ὕστερον ἦκον ἐκ Κρήτης τὸ τρίτον οἱ τὸν δασμόν ἀπάξοντες, ὃν Ἀθηναῖοι ὠμολόγησαν Μίνω νικήσαντι αὐτοὺς ἐν πολέμῳ. Ὁμολόγησαν δὲ Ἀθηναῖοι πέμπειν δι' ἑννέα ἐτῶν δασμόν νεανίας ἑπτὰ καὶ παρθένους τοσαύτας βορὰν τῷ ἐν τῷ Λαβυρίνθῳ Μινωταύρῳ, ἣν δὲ Μινώταυρος τέρας ἔχον ταύρου κεφαλὴν, τὰ δὲ λοιπὰ ἀνδρός· τοῦτον Μίνως κατέκλεισεν ἐν Λαβυρίνθῳ, ὃς ἦν οἴκημα καμπαῖς πολυπλόκοις πλανῶν τὴν ἔξοδον.

§ 15. *Θησεὺς μεγαληγορεῖ ὡς χειρώσεται Μινώταυρον.*

Εἰς τὸν τρίτον δασμόν τῷ Μινωταύρῳ συγκαταλέγεται καὶ Θησεὺς· ὡς δὲ τινες λέγουσιν ἐκὼν ἑαυτὸν ἔδωκεν. Πρῶτερον μὲν οὖν οὐδεμία σωτηρίας ἐλπίς ἦν· διὸ καὶ μέλαν ἰστίον ἔχουσαν, ὡς ἐπὶ συμφορᾷ προδήλω, τὴν ναῦν ἔπεμπον· τότε δέ, τοῦ Θησεῦς τὸν πατέρα θαρρύνοντος καὶ μεγαληγοροῦντος, ὡς χειρώσεται Μινώταυρον, ἔδωκεν ὁ Αἰγεὺς καὶ ἕτερον ἰστίον λευκὸν τῷ κυβερνήτῃ καὶ ἐκέλευσεν αὐτόν, εἰ μὲν σωθεῖθι Θησεὺς, ἐπαῖρα τὸ λευκὸν ἀναχωροῦντα εἰς Ἀθήνας, εἰ δὲ μὴ, τῷ μέλανι πλεῖν.

§ 16. *Ἀριάδνη βοηθεῖ Θησεῖ.*

Ἐπεὶ δὲ κατέπλευσαν εἰς Κρήτην, Θησεὺς ἐντυγχά-

νει Ἀριάδνη τῇ τοῦ Μίνω θυγατρὶ· αὕτη δὲ διὰ τὸ κάλλος καὶ τὴν ῥώμην τοῦ νεανίου ἠράσθη αὐτοῦ καὶ ἐδίδαξεν, ὅπως δύναίτο τοῦ Λαβυρίνθου τῆς ἐλιγμοῦς διεξελθεῖν καὶ τοῦ Μινωταύρου κρατῆσαι.

Ἔδωκεν οὖν Θησεῖ τὸν μίτον, ᾧ ἂν ἐξόδου ἐκ τοῦ Λαβυρίνθου τύχοι, καὶ φάρμακα, οἷς τὸν Μινώταυρον κατακοιμίσει· φαρμακεύτρια γὰρ ἦν Ἀριάδνη.

Οὕτω Θησεὺς ἀποκτείνας τὸν Μινώταυρον ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας μετὰ τῶν νεανιῶν καὶ τῶν παρθένων.

§ 17. Αἰγεὺς ῥίπτει ἑαυτὸν κατὰ τῆς Ἀκροπόλεως.

Καταπλεόντων δέ, ἐπελάθετο μὲν ὁ Θησεὺς, ἐπελάθετο δὲ ὁ κυβερνήτης ὑπὸ χαρᾶς ἐπαῖραι τὸ ιστίον, ᾧ τὴν σωτηρίαν αὐτῶν ἔδει γνώριμον τῷ Αἰγεῖ γενέσθαι. Αἰγεὺς δὲ ἀπὸ τῆς Ἀκροπόλεως τὴν ναῦν ἰδὼν ἔχουσαν μέλαν ιστίον, Θησεῖα ἐνόμισεν ἀπολωλέναι καὶ ἔρριψεν ἑαυτὸν κατὰ τῆς πέτρας.

§ 18. Θησεὺς ἐποίησεν ἅπασιν κοινὸν πρυτανεῖον καὶ βουλευτήριον.

Παραλαβὼν Θησεὺς τὴν δυναστείαν τοὺς τὴν Ἀττικὴν κατοικοῦντας συνέκτισεν εἰς ἓν ἄστυ πρὸς τὸ κοινὸν πάντων συμφέρον, τέως σποράδας ὄντας, ἐνίοτε δὲ καὶ διαφερομένους ἀλλήλοις καὶ πολεμοῦντας. Καταλύσας οὖν τὰ παρ' ἐκάστοις πρυτανεῖα καὶ βουλευτήρια ἐν ἐποίησεν ἅπασιν κοινὸν ἐνταῦθα πρυτανεῖον καὶ βουλευτήριον, ὅπου νῦν ἴδρῳται τὸ ἄστυ, καὶ τὴν πόλιν Ἀθήνας προσηγόρευσε, καὶ Παναθήναια δὲ θυσίαν ἐποίησε κοινήν τὴν δὲ βασιλείαν ἐκὼν ἀποθέμενος διεκόσμηε τὴν πολιτείαν.

§ 19. Θησεῶς κήρυγμα.

Ἔτι δὲ μᾶλλον ἀυξῆσαι τὴν πόλιν βουλόμενος ἐκά-

λει πάντας ἐπὶ τοῖς ἴσοις, καὶ τὸ «δεῦρ' ἴτε πάντες λεῶ» κήρυγμα Θεσέως γενέσθαι φασίν. Ἔκοψε δὲ καὶ νόμισμα βοῦν ἐγγαράξας ἢ διὰ τὸν Μαραθώνιον ταῦρον ἢ πρὸς γεωργίαν τοὺς κατοίκους παρακαλῶν.

§ 20. *Θησεὺς ἀποδημεῖ εἰς Σκῦρον.*

Χρόνῳ δ' ὕστερον καταστασιαζόμενος τοὺς μὲν παῖδας εἰς Εὐβοίαν ὑπεξέπεμψε πρὸς Ἐλεφήνορα, αὐτὸς δὲ εἰς Σκῦρον ἀπέπλευσεν, οὔσης αὐτῷ πρὸς τοὺς ἐκεῖ φιλίας καὶ κτημάτων ἐν τῇ νήσῳ πατρῶων. Ἐβασίλευε δὲ Λυκομήδης τότε τῶν Σκυρίων. Πρὸς τοῦτον οὖν ἀφικόμενος ἤπει τοὺς ἀγροὺς ἀπολαβεῖν, ὡς αὐτόθι κατοικήσων. Ὁ δὲ Λυκομήδης δείσας περὶ τῆς βασιλείας ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς χώρας ἀνήγαγεν αὐτόν, ὡς ἐκεῖθεν ἐπιδείξων τοὺς ἀγροὺς· ὅτε δὲ Θησεὺς ἀφεώρα πρὸς τὸ πεδῖον, Λυκομήδης ἔωσεν αὐτὸν κατὰ τῶν πετρῶν καὶ οὕτως ἐφόρευσεν.

§ 21. *Ἀθηναῖοι ἀναλαμβάνουσι τὰ Θεσέως ὀστᾶ.*

Πολλῷ δ' ὕστερον χρόνῳ, Ἀθηναίων ἐν Μαραθῶνι πρὸς Μήδους μαχομένων, ἔδοξαν οὐκ ὀλίγοι φάσμα Θεσέως ἐν ὄπλοις καθορᾶν πρὸ αὐτῶν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους φερόμενον. Μετὰ δὲ τὰ Μηδικὰ μαντευομένοις τοῖς Ἀθηναίοις ἀνείλεν ἡ Πυθία τὰ Θεσέως ἀναλαβεῖν ὀστᾶ καὶ ἐντίμως παρ' ἑαυτοῖς φυλάττειν. Κίμων δὲ ἐλὼν τὴν νῆσον ἐκόμισε ταῦτα εἰς Ἀθήνας. Ἀθηναῖοι δὲ πομπαῖς τε λαμπραῖς ἐδέξαντο καὶ θυσίαις ὥσπερ αὐτὸν κατιόντα εἰς τὸ ἄστυ.

Γ' ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

§ 1. *Ἴνώ ἐπιβουλεύει Φοῖξω καὶ Ἑλλῃ.*

Ἀθάμαντος τοῦ Βοιωτίας δυναστεύοντος καὶ Νεφέλης γίγνεται παῖς μὲν Φοῖξος, θυγάτηρ δὲ Ἑλλῃ. Χρόνῳ δ' ὕστερον Ἀθάμας ἐγκαταλιπὼν Νεφέλην ἄγεται γυναῖκα τὴν Ἴνώ. Ἐπιβουλεύουσα δ' αὕτη τοῖς Νεφέλης τέκνοις ἔπεισε τὰς γυναῖκας φεύγειν κρύφα τὸν πυρὸν, ὃν οἱ αὐτῶν ἄνδρες ἔμελλον σπεῖρειν. Αἱ δὲ εὐαρεσθῆσαι βουλόμεναι τῇ Ἴνοϊ, ἔπραξαν τοῦτο· γῆ δὲ πεφρυγμένους πυροὺς δεχομένη, ὡς εἰκός, οὐκ ἐβλάστανε· διὸ πέμπων Ἀθάμας εἰς Δελφοὺς ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας.

Ἴνώ δὲ τοὺς πεμφθέντας ἀνέπεισε λέγειν, ὡς εἴη κερησμένον παύσεσθαι τὴν ἀφορίαν, ἐὰν σφαγῇ Διὶ ὁ Φοῖξος. Τοῦτο ἀκούσας Ἀθάμας τὸ μὲν πρῶτον οὐδαμῶς προθυμεῖτο θῦσαι τὸν υἱόν, ἔπειτα δὲ ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῶν κατοίκων ἐπὶ τῷ βωμῷ ἤγαγε Φοῖξον ὡς τῷ θεῷ θύσων αὐτόν. Νεφέλη δ' ἡ μήτηρ ἀνῆρπασε τὸν υἱὸν καὶ παρ' Ἑρμοῦ λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν αὐτῷ τε καὶ τῇ θυγατρὶ, ἐφ' οὗ ὀχοῦμενοι διὰ τοῦ ἀέρος ὑπὲρ γῆν καὶ θάλασσαν ἐφέροντο.

§ 2. *Φοῖξος ἀφικνεῖται εἰς Κόλχους.*

Ὡς δὲ ἐγένοντο κατὰ τὴν μεταξὺ κειμένην θάλασσαν Χερρονήσου καὶ Σιγείου, ὤλισθεν ἡ Ἑλλῃ καὶ οὕτως ἀπώλετο· ἀπ' ἐκείνης δὲ Ἑλλήσποντος ἡ αὐτόθι θάλασσα ἐκλήθη. Φοῖξος δὲ ἦλθεν εἰς Κόλχους, ὧν Αἰήτης ἐβασίλευεν.

Οὗτος αὐτὸν ὑποδέχεται καὶ μίαν τῶν θυγατέρων Χαλκιόπην δίδωσιν· ὁ δὲ Φοῖξος τὸν χρυσόμαλλον κριὸν

Διὰ θύει, τὸ δὲ τούτου δέρας Αἰήτη δωρεῖται· ἐκεῖνος δὲ αὐτὸ δροῖ ἐν Ἄρεως ἄλσει περιάπτει, ἔνθα ἐφρουρεῖτο ὑπὸ δράκοντος ἀύπνου. Φορίζου δὲ καὶ Χαλκιόπης γίνονται παῖδες ἄλλοι τε καὶ Ἄργος, ὃς αὐξηθεὶς εἰς τὴν Ἑλλάδα κατήλθεν.

§ 3. Πελίας πέμπει Ἰάσωνα ἐπὶ τὸ δέρας.

Τοῦτο δὲ τὸ δέρας ληψόμενος πέμπεται Ἰάσων ὁ Αἷσονος ἐξ Ἰωλκοῦ διὰ τήνδε τὴν αἰτίαν. Τῆς Ἰωλκοῦ Πελίας ἐβασίλευεν, ᾧ μαντευομένῳ περὶ τῆς βασιλείας ἔχρησεν ὁ θεὸς τὸν μονοσάνδαλον φυλάξασθαι. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον οὐκ ἐγίνωσκε ὅ,τι δηλοίη ὁ χρησμός, ὕστερον δὲ αὐτὸν συνῆκεν. Τελῶν γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυσίαν, ἄλλους τε πολλοὺς καὶ τὸν Ἰάσωνα μετετέμψατο· ὁ δὲ, κατὰ γεωργίαν ἐν τοῖς ἀγροῖς διατελῶν, ἔσπευσεν ἐπὶ τὴν θυσίαν· διαβαίνων δὲ τὸν ποταμὸν Ἄναυρον ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἕτερον ἀπολέσας ἐν τῷ ῥεῖθρῳ πέδιλον.

Θεασάμενος δὲ αὐτὸν ὁ Πελίας καὶ τοῦ χρησμοῦ ἀναμνησθεὶς κατέμαθε τοῦτον ὄντα, ὃν δέοι φυλάξασθαι. Προσελθὼν δὲ ἠρώτα τὸν Ἰάσωνα, τί ἂν ἐποίησεν, ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον ἦν αὐτῷ ὑπό τινος φονευθήσεσθαι τῶν πολιτῶν· ὁ δὲ «τὸ χρυσόμαλλον δέρας» ἔφη· «προσέτασσον ἂν φέρειν». Τοῦτο Πελίας ἀκούσας εὐθύς ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν ἐκέλευσεν αὐτόν.

§ 4. Ἰάσων παρασκευάζεται πρὸς ἀπόπλουν.

Ἐπὶ τοῦτο οὖν πεμπόμενος Ἰάσων Ἄργον ἐπεκαλέσατο τὸν Φορίζου· κάκεινος, Ἀθηναῖς ὑποθεμένης, πεντηκόντορον ναῦν κατεσκεύασε τὴν ὀνομασθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος Ἄργῳ. Ὡς δὲ ἡ ναῦς κατεσκευά-

σθη, ἐπυνθάνετο τοῦ θεοῦ περὶ τοῦ πλοῦ· ὁ δὲ πλεῖν ἐπέ-
 τρεψεν αὐτῷ ἀθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος. Ἐν
 τοῖς ἀθροισθεῖσιν ἦσαν οἶδε· Ὀρφεύς, Ζήτης καὶ Κάλαις,
 Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, Πηλεὺς, Ἡρακλῆς, Θησεύς, Ἀμ-
 φιάραος, Ἄργος καὶ ἄλλοι ὅ,τι περ ἄνθος ἀνδραγαθίας.

§ 5. Ὁ μάντις Φινεὺς ἀπαλλάσσεται τῶν Ἀρπυιῶν.

Οὔτοι, ναυαρχοῦντος τοῦ Ἰάσονος, ἀναχθέντες προσί-
 σχουσι Λήμνω· ἀπὸ Λήμνου προσίσχουσι Μυσίᾳ· ἀπὸ
 ταύτης ἀναχθέντες ὠρμίσαντο ἐν Σαλμυδησσῷ τῆς Θρά-
 κης. Ἐνταῦθα ὄκει Φινεὺς μάντις τυφλός· τυφλωθῆναι
 δέ φασιν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προύλεγεν ἀνθρώποις τὰ μέλ-
 λοντα. Ἐπεμψαν δ' αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ θεοί, αἱ
 ἦσαν πτηνὰ ἔχοντα γυναικῶν πρόσωπα· ὁπότε δὲ τῷ Φι-
 νεῖ παρατιθεῖτο τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ καταπετόμεναι τὰ
 μὲν πλεῖστα τῶν ἐδεσμάτων ἀνήραζον, ὀλίγα δὲ ὁσμῆς
 ἀνάπλεα κατέλειπον.

Συμβουλευομένοις δ' αὐτῷ τοῖς Ἀργοναύταις περὶ
 τοῦ πλοῦ ἔφη διδάξειν, ἐὰν αὐτὸν τῶν Ἀρπυιῶν ἀπαλ-
 λάξωσιν. Οἱ δὲ ἀπήλλαξαν αὐτὸν τόνδε τὸν τρόπον· πα-
 ρέθησαν αὐτῷ τράπεζαν ἐδεσμάτων πλήρη, αἱ Ἀρπυιαὶ
 δὲ ἐξαίφνης σὺν βοῇ καταπετόμεναι τὰ ἐδέσματα ἤρα-
 ζον· θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέου παῖδες Ζήτης καὶ Κάλαις
 ὄντες περρωτοὶ δι' αἴρος ἐδίωκον· διωκομένων δὲ τού-
 των, ἡ μὲν εἰς τὸν Τίγρητα, ποταμὸν τῆς Πελοποννή-
 σου, ἐμπίπτει, ἡ δὲ περὶ τὰς Στροφάδας νήσους, καὶ οὐ-
 τως ἀπόλοντο.

§ 6. Ἡ Ἀργὼ διαπλεῖ τὰς Συμπληγάδας.

Ἀπαλλαγείς οὖν τῶν Ἀρπυιῶν ὁ Φινεὺς ἐμήνυσε τὸν
 πλοῦν τοῖς Ἀργοναύταις καὶ περὶ τῶν Συμπληγάδων ἐδί-

δαξε πετρῶν ἦσαν δὲ ὑπερμεγέθεις αὐται, καὶ συγκρουόμεναι ἀλλήλαις ὑπὸ τῆς τῶν πνευμάτων βίας, τὸν διὰ θαλάσσης πόρον ἀπέκλειον. Προεῖπεν οὖν αὐτοῖς ἀφεῖναι πελειάδα διὰ τῶν πετρῶν καὶ ταύτην ἐὰν μὲν ἴδωσι σωθεῖσαν, διαπλεῖν, ἐὰν δὲ ἀπολομένην, μὴ διαπλεῖν.

Ταῦτα ἀκούσαντες ἀνήγοντο, καὶ ὡς παρὰ τὰς πέτρας ἐγένοντο, ἀφῖασιν ἐκ τῆς πρῶρας πελειάδα· τῆς δέ, διαπετομένης, τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς αἱ πέτραι συμπεσοῦσαι ἀπέκοψαν. Ἐπιτηρήσαντες οὖν ἀναχωρούσας τὰς πέτρας, μετ' εἰρεσίας συντόνου διέπλευσαν, τὰ ἄκρα τῶν ἀφλάστων τῆς νεῶς περικοπίσης. Ἐκ τούτου δὲ τοῦ χρόνου ἐστήκασιν αἱ συμπληγάδες.

§ 7. Ἰάσων λαμβάνει τὸ δέρας.

Παραπλεύσαντες δὲ Θεσμώδοντα ἐπὶ Φάσιν ποταμὸν ἦλθον οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστίν. Ὀρμισαμένων οὖν ἐνταῦθα, ἤκε πρὸς Αἰήτην Ἰάσων καὶ τὰ ἐπιταχθέντα ὑπὸ τοῦ Πελίου λέγων ἐδεῖτο δοῦναι τὸ δέρας αὐτῷ· ὁ δὲ δώσειν μὲν ὑπέσχετο, οὐ μὴν ἀλλ' ἐπεβούλευεν αὐτοῖς καὶ τὴν τε Ἄργω ἐπενόει ἐμπρῆσαι καὶ τοὺς Ἄργοναύτας ἀποκτεῖναι.

Μήδεια δὲ ἡ τοῦ Αἰήτου θυγάτηρ ἐρῶσα τοῦ Ἰάσωνος, συνεργήσειν αὐτῷ, ἐφ' ὃ ἦκεν, ἐπαγγέλλεται, ἐὰν ὁμόση αὐτὴν ἔξειν γυναῖκα καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπάξειν. Ὁμόσαντος δὲ τοῦ Ἰάσωνος, νυκτὸς ἐπὶ τὸ δέρας ἤγαγεν αὐτὸν καὶ τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμίσασα φαρμάκοις μετὰ Ἰάσωνος (ἦν γὰρ φαρμακεύτρια ἡ Μήδεια) περιεῖλον τῆς δρυὸς τὸ δέρας καὶ ἐπὶ τὴν Ἄργω παρεγένοντο. Οἱ οὖν Ἄργοναῦται νυκτὸς μετὰ τούτων ἀνήχθησαν καὶ εἰς Ἴωλκὸν κατέπλευσαν πολλὰ πλανηθέντες. Ἰάσων δὲ δίδωσι Πελία τὸ δέρας.

Δ' ΚΥΚΛΩΠΕΙΑ

§ 1. Οἱ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων ἀποπλέουσιν οἴκαδε.

Ἀλούσης τῆς Τροίας ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, οἱ ἡγεμόνες μετὰ τῶν ἑαυτῶν λαῶν οἴκαδε ἀπέπλευσαν· καὶ τούτων οἱ μὲν εὐπλοοῦσι καὶ εἰς τὴν ἑαυτῶν ἀποσφύζονται, ὡς Διομήδης καὶ Νέστωρ, οἱ δὲ πολλὰ πλανηθέντες καὶ παθόντες ὡς Μενέλαος καὶ Ἀγαμέμνων.

Πάντων δὲ μάλιστα Ὀδυσσεὺς ἐπλανήθη, ὃς μόνος εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἀπεσώθη, τῶν ἐταίρων πάντων ἀπολομένων. Οὗτος οὖν ἀναχθεὶς ἀπὸ Τροίας σὺν δώδεκα ναυσὶ τὸ μὲν πρῶτον εἰς τὴν Λωτοφάγων χώραν ἀφικνεῖται, ἐντεῦθεν δὲ εἰς τὴν Κυκλώπων γῆν ὑπὸ τῶν ἀνέμων φέρεται.

§ 2. Ὀδυσσεὺς μετὰ τῶν ἐταίρων εἰσέρχεται εἰς τὸ ἄντρον τοῦ Πολυφήμου.

Ἐγγυὲς δὲ ταύτης γεγόμενος τὰς μὲν ἄλλας ναῦς καταλείπει ἐν τινὶ παρ' αὐτὴν νήσῳ, αὐτὸς δὲ μίαν ἔχων πρὸς τὴν Κυκλώπων γῆν ὀρμίζεται. Ἦσαν δ' οἱ Κύκλωπες ἄνδρες ὑπερμεγέθεις, ἄγριοι, ἀνδροφάγοι, ἕνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου ἔχοντες ὑπεράνω τῆς πλατείας ῥινός, λάσιοι δ' ἦσαν πάντα τό τε στέρνον καὶ τὴν γαστέρα καὶ τὸ εἰς ὄνυχα ἦκον. Αὐταῖς χερσὶ φυτὸν οὐκ ἐφύτευον οὐδ' ἦρουν τὴν γῆν, ἀλλ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα ἐφύετο, καὶ πυροὶ καὶ κριθαὶ καὶ ἄμπελοι. Οὔτε πόλεις οὔτε βουλήν οὔτε νόμους εἶχον· ἀλλήλων γὰρ οὐκ ἐφρόντιζον· ἐν σπηλαίοις δὲ κατόικουν, χωρὶς ἕκαστος, καὶ τὰς ἑαυτῶν ἔβροσκον αἰγας. Ξένοι οὐκ ἀφικνοῦντο ἐνταῦθα, οὐδ' αὐτοὶ ἄλλοσέ ποι ἔπλεον· οὐ γὰρ πλοῖα ἐναυπήγουν. Τοιοῦτοι ἦσαν οἱ Κύκλωπες.

Μετὰ δώδεκα οὖν ἑταίρων Ὀδυσσεὺς ἀποβαίνει τῆς νεὸς καὶ εἷς τι ἐπὶ τῇ θαλάσῃ ἄντρον ἔρχεται ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ ἄσκον οἴνου· ἦν δὲ Πολυφήμου τὸ ἄντρον, ὃς ἦν Κυκλώπων πάντων ἰσχυρότατος ἅμα καὶ ἀγριώτατος, ᾧκει δὲ μόνος· Ἐνταῦθα οὖν ἄψαντες πῦρ καὶ τῶν ἐρίφων τινὰς σφάξαντες εὐωχοῦντο καὶ τὸν Κύκλωπα ἀνέμενον, εἴ πως ξένια αὐτοῖς δοίη.

Ἐλθὼν δ' ὁ Κύκλωψ καὶ εἰσελάσας τὰ ποίμνια, προσέθηκε τῇ θύρᾳ πέτρον ὑπερμεγέθη, ὃν οὐδ' ἂν εἴκοσιν ἄμαξαι ἀποκινήσειαν· ἔπειτα δὲ καθεζόμενος ἤμελγε τὰς τε οἷς καὶ τὰς αἶγας καὶ παραυτίκα τὸ μὲν ἡμισυ τοῦ γάλακτος θρέψας κατέθηκεν εἰς πλεκτοὺς ταλάρους, τὸ δὲ ἕτερον ἡμισυ ἐν ἀγγείοις διεφύλαξεν, ἵνα εἴη αὐτῷ πίνειν, ὁπότε διψῆ.

§ 3. Δέονται τοῦ Κύκλωπος ξένια αὐτοῖς δοῦναι.

Τούτων περανθέντων, πῦρ ἀνῆψε καί, τοῦ σπηλαίου ἀγασθέντος, εἶδεν Ὀδυσσεὺς καὶ τοὺς ἑταίρους. Βλέψας οὖν πρὸς αὐτοὺς ἤρετο· «ὦ ξένοι, τίνες ἐστέ ;» Οἱ δὲ δείσαντες φθόγγον βαρὺν πελωρίου ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένοι ἦσαν· Ὀδυσσεὺς δὲ εἶπεν· «ἡμεῖς Ἀχαιοὶ ἐσμεν, στρατιῶται τοῦ Ἀτρεΐδου Ἀγαμέμνονος, οὗ τὸ κλέος μέγα ἂν Ἑλλάδα πᾶσαν ἐκ τῆς Τροίας ἐπλέομεν οἴκαδε, ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἀνέμων ἐνταῦθα ἀπερορίφθημεν· οὕτω Ζεὺς ἤθελεν. Νῦν δὲ ἰκέται ἐσμεν σοῦ καὶ δεόμεθα ξενιά τινα ἡμῖν δοῦναι».

«Αἰδοῦ δ', ὦ κράτιστε, τοὺς τ' ἄλλους θεοὺς καὶ τὸν Δία, ὃς ἰκετῶν καὶ ξένων προστάτης ἐστίν».

§ 4. Ὁ Κύκλωψ κατασπαράσσει δύο τῶν ἐταίρων.

Ὁ δὲ Κύκλωψ ἀνελεήμονι θυμῷ τάδε ἀπεκρίνατο «γῆπιοί ἐστε, ὧ ξένοι, οἳ κελεύετε με δεδιέναι ἢ αἰδεῖσθαι θεούς· οἱ γὰρ Κύκλωπες πολὺ κρείσσονές ἐσμεν θεῶν· οὐδενὸς ὑμῶν φείσομαι διὰ τὸν ἀπὸ τοῦ Διὸς φόβον». Ἄμα ταῦτα εἰπὼν ἐφήλατο ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἀρπάσας δύο κατεσπάρραξε, λέοντος δὲ δίκην κατήσθιεν αὐτῶν τὰ τε σπλάγχνα καὶ τὰς σάρκας καὶ τὰ ὀστά. Οἱ δ' ἄλλοι ταῦτα ὁρῶντες ἔκλαιον καὶ τὰς χεῖρας Διὶ ἀνεῖχον.

§ 5. Ὀδυσσεὺς ἀπαλλαγὴν τοῦ κακοῦ ζητεῖ.

Οὕτω δ' ὁ Κύκλωψ χορτασθεὶς ἀνθρωπέων κρεῶν κατέκειτο ἐκτάδην μετὰ τῶν προβάτων. Ὀδυσσεὺς δὲ ἀπαλλαγὴν τοῦ κακοῦ ἐζήτει· ἐβουλεύετο οὖν σπασάμενος τὸ ξίφος ἐμπῆξαι εἰς τὸ στήθος τοῦ Κύκλωπος καὶ οὕτω ἀποκτεῖναι αὐτόν· ἀλλά, τούτου ἀπολομένου, πάντες ἂν ἀπωλώλεσαν ἐν τῷ σπηλαίῳ· οὐδεὶς γὰρ ἂν οἴός τ' ἦν τὸν ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ σπηλαίου λίθον ἀπῶσαι· ταχὺ οὖν τῆς βουλῆς ταύτης ἀπέσχετο.

Καὶ τὴν μὲν νύκτα ὅλην οὕτω διῆλθον, οἱ μὲν ἐταῖροι στενάζοντες καὶ Δία τὸν ξένιον ἐπικαλούμενοι, Ὀδυσσεὺς δὲ βουλευόμενος ὅτῳ τρόπῳ Κύκλωψ δίκην δώσει τῆς ἀγριότητος, αὐτὸς δὲ καὶ οἱ ἐταῖροι σωθήσονται εἰς τὴν ναῦν.

§ 6. Κύκλωψ αὔθις κατασπαράσσει δύο τῶν ἐταίρων.

Ἄμα δὲ τῇ ἕφ' ἐγερθεὶς ὁ Κύκλωψ πῦρ ἀνῆψε καὶ τὰς οἷς ἠμάλξεν· ἔπειτα δὲ ἀρπάσας δύο τῶν ἐταίρων κατεσπάρραξε καὶ κατήσθιεν· ἀφελὼν δὲ τὸν θυρεὸν ἐξή-

λασε τὰ ποιμνία καὶ πάλιν αὐτὸν ἐπὶ τῷ στόματι ῥαδίως ἐπέθηκεν.

§ 7. Ὀδυσσεὺς παρασκευάζει ἐκδίκησιν.

Ὀδυσσεὶ δὲ βουλευομένῳ ἦδε ἡ βουλή ἐφαίνετο ἀρίστη· ἔκειτο ἐν τῷ σπηλαίῳ μέγα ῥόπαλον ἐλάινον χλωρόν, ὃ ἔτεμεν ὁ Κύκλωψ, ἵνα φέροι ξηρανθέν· ἐφκει δὲ ἰστῶ μεγάλης νεῶς τό τε μῆκος καὶ τὸ πάχος· τούτου οὖν Ὀδυσσεὺς ἀπέκοψε ὅσον ὄργυιάν καὶ ἀπέξεσε καὶ ὀμαλὸν ἐποίησεν· ἔπειτα δὲ ὥξυνε τὸ ἄκρον καὶ κατέκρουσεν ὑπὸ τὴν κόπρον, ἣ δὴ πολλὴ ἐκέχυτο κατὰ τοῦ σπηλαίου. Ἐπειτα τέσσαρες κλήρω ἀπεδείχθησαν, οἱ σὺν τῷ Ὀδυσσεὶ πέμπτῳ τολμήσουσι τριῖψαι τὸ ῥόπαλον ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ Κύκλωπος, ὅτε κοιμῶτο· ἔλαχον δὲ ἐκείνοι οὓς ἂν καὶ αὐτὸς Ὀδυσσεὺς ἔλοιτο.

8. Κύκλωψ τὸ τρίτον κατασπαράσσει δύο τῶν ἐταίρων.

Ἐσπέρας δὲ γενομένης ἦλθεν ὁ Κύκλωψ, ἦρε δὲ τὸν μέγαν θυρεὸν καὶ τὰ ποιμνία εἰς τὸ σπήλαιον ἐλάσας ἐπὶ τῷ στόματι πάλιν ἐπέθηκε· καθεζόμενος δὲ ἡμελξε τὰς οἷς, καὶ τὰ ἄλλα ποιήσας καθ' ἅπερ τὴν προτεραίαν δύο τῶν ἐταίρων ἤρπασε καὶ κατασπαράξας κατήσθιεν.

9. Ὁ Κύκλωψ μεθυσθεὶς κοιμᾶται.

Φαγόντος δὲ τοῦ Κύκλωπος τὰ ἀνθρώπεια κρέα, Ὀδυσσεὺς ἐγγὺς αὐτοῦ προσῆλθεν ἔχων μετὰ χερσὶν κισσύβιον μέλανος οἴνου· «Κύκλωψ» ἔφη «πίθι οἶνον, ἵνα εἰδῆς οἶον ποτόν ἐστι τόδε, ὃ ἐν τῇ νῆϊ εἶχομεν· λαιβὴ δ' ἔστω σοι τοῦτο, εἴ πως ἐλείψας με οἴκαδε πέμπεις».

Ὁ δὲ ἔλαβε καὶ ἐξέπιεν, ἦσθη δὲ σφόδρα· πῶν δὲ καὶ δεύτερον, πάλιν ἦτησε· πῶν οὖν καὶ τρίτον, ἐπηρώτα τοῦνομα· τοῦ δὲ Ὀδυσσέως εἰπόντος ὅτι Οὐτις καλοῖτο, Οὐτιν ὑπισχνεῖτο ὕστατον ἀναλώσειν, τοὺς δ' ἄλλους πρότερον, καὶ τοῦτο αὐτῷ ξένιον ἀποδώσειν. Μεθυσθεὶς δὲ κατέπεσεν ὕπτιος καὶ ἐκοιμᾶτο, ἐξήμει δὲ τὸν τε οἶνον καὶ τὰ ἀνθρώπεια κρέα.

§ 10. Ὀδυσσεὺς ἐκτυφλοῖ τὸν Κύκλωπα.

Τότε δὴ Ὀδυσσεὺς ὑπὸ πολλὴν σποδὸν ἔθηκε τὸν μοχλόν, ἵνα θερμανθεὶς ξηρανθεῖη καὶ σκληρότερος γένοιτο· τοὺς ἑταῖρους δὲ παρεθάρρυνε, μὴ τις αὐτῶν ὑποδείσας ῥαθυμήσειεν· ἀλλὰ μὴν θάρρος μέγα ἐνέπνευσεν αὐτοῖς ὁ θεός. Λαβόντες οὖν τὸν μοχλόν, ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ Κύκλωπος ἐνέπηξαν, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ὑπερθεὺν ἐρεισθεὶς ἔστρεψεν αὐτόν, ὡς εἰ ἦν τρύπανον.

Καὶ οὗτοι μὲν παραχορῆμα πόρρω ἀφήλαντο, Κύκλωψ δὲ δεινὰς οἰμωγὰς ῥήγγυσι καὶ τὸ σπήλαιον βοῆς πληροῦται· καὶ τὸν μὲν μοχλὸν ἐξέβαλε καὶ μακρὰν ἀπέριψεν, ἔκφρων δὲ τὰς χεῖρας ἔτεινεν, εἴ πως συλλάβοι τινά, καὶ τοὺς ἄλλους Κύκλωπας, οἳ ἐν σπηλαίοις ὄκουν, μεγάλη κραυγᾶζων ἐπεκαλεῖτο. Οἱ δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἦσαν καὶ ἠρώτων, τίς αὐτὸν ἀδικοίη· ὁ δὲ ἔλεγεν «Οὐτις με κτείνει δόλω». Ἀκούοντες οὖν ἐκεῖνοι λέγοντος τοῦ Κύκλωπος ὡς οὐδεὶς κτείνει, μαίνεσθαι αὐτὸν ἐνόμισαν καὶ ἀνεχώρησαν.

§ 11. Ὀδυσσεὺς καὶ οἱ ἑταῖροι ἀποσώζονται ἔξω τοῦ ἄνιρου.

Ὀδυσσεὺς δὲ καὶ οἱ ἑταῖροι ἐν παραβύστῳ που τοῦ

ἄντρου κατεπτηχότες ἐκρύπτοντο ὄλην τὴν νύκτα. Ἄμα δὲ τῇ ἕφ Κύκλωψ μέλλων ἐξελάσει ἐπὶ νομὴν τὰ ποίμνια, τὸν μὲν φράττοντα τὴν θύραν λίθον ἀπέωσε, καθεζόμενος δὲ ἐν αὐτῇ ἐξέτεινε τὰς χεῖρας καὶ ἐψηλάφα τὰ πρόβατα, εἴ τινα πού ἐν τούτοις συλλάβοι ἐξίοντα. Ὀδυσσεὺς δὲ καὶ οἱ ἑταῖροι ὑπὸ τὴν γαστέρα δασυμάλλων καὶ μεγάλων κριῶν ὑποδεδυκότες ἀπεσώθησαν ἔξω τοῦ ἄντρου. Ταχέως δὲ κατελθόντες εἰς τὴν θάλασσαν, ἔνθα ἡ ναῦς ὄρμει, εἰσέβησαν καὶ παραυτίκα ἀπῆραν.

Ἐπεὶ δὲ ἡ ναῦς ἀφειστήκει τοσοῦτον ὅσον φθεγξαμένου ἐξακοῦσαι ἠδύνατο Κύκλωψ, Ὀδυσσεὺς ἀνεβόησε: «Κύκλωψ, εἴ τίς σε ἔροιτο ὀφθαλμοῦ τὴν τύφλωσιν, εἴποις ἂν αὐτῷ, ὡς Ὀδυσσεὺς ὁ Λαέρτου ἐξ Ἰθάκης ἐξετύφλωσεν». Ἀφικόμενοι δὲ εἰς τὴν νῆσον, ἔνθα αἱ ἄλλαι νῆες ὄρμουν, ἔθυσαν Διὶ σωτῆρι καὶ ἀπέπλευσαν.

III
ΠΕΡΙΓΡΑΦΑΙ
ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΤΟΠΙΩΝ

1. Ἀθῆναι.

Ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις ξηρά ἐστὶ πᾶσα καὶ οὐκ εὐνδρος, κακῶς δ' ἐρρουμοτομημένη διὰ τὴν ἀρχαιότητα. Αἱ μὲν πολλαὶ τῶν οἰκιῶν εὐτελεῖς εἰσιν, ὀλίγαι δ' αἱ χρήσιμαί. Ἀπιστηθεΐη δ' ἂν ἐξαίφνης ὑπὸ τῶν ξένων θεωρουμένη, εἰ αὕτη ἐστὶν ἢ προσαγορευομένη τῶν Ἀθηναίων πόλις· μετ' οὐ πολὺ δὲ ὁμολογήσειεν ἂν τις.

Ῥοδειὸν γὰρ ἐστὶν ἐν αὐτῇ τῶν ἐν τῇ οἰκουμένη κάλλιστον· θέατρον ἀξιόλογον, μέγα καὶ θαυμαστόν· Ἀθηνῶν ἱερὸν πολυτελές, ἄποπτον, ἄξιον τῆς θεᾶς, ὃ καλούμενος Παρθενών· ὃς μεγάλην κατάπληξιν ποιεῖ τοῖς θεωροῦσιν. Ὀλυμπεῖον ἡμιτελές μὲν, κατάπληξιν δὲ ποιοῦν διὰ τὴν τῆς οἰκοδομίας ὑπογραφὴν· ὃ βέλτιστον ἂν ἐγένετο, εἴπερ συνετελέσθη. Γυμνάσια δ' ἐν τῇ πόλει εἰσὶ τρία, Ἀκαδήμεια, Λύκειον, Κυνόσαργες· πάντα κατάδενδρα καὶ ποώδη.

Τῶν δὲ κατοικούντων οἱ μὲν Ἀττικοὶ εἰσιν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι. Οἱ μὲν Ἀττικοὶ περίεργοι εἰσὶ ταῖς λαλιαῖς, ὑπουλοὶ, συκοφαντώδεις, παρατηρηταὶ τῶν ἀλλοτρίων βίων· οἱ δ' Ἀθηναῖοι μεγαλόψυχοι, ἀπλοῖ τοὺς τρόπους, φιλίας γνήσιοι φύλακες.

2. Θῆβαι

Ἡ τῶν Θηβαίων πόλις ἐν μέσῳ τῆς Βοιωτῶν κεῖται χώρας, τὴν δὲ περίμετρον ἔχει σταδίων ἑβδημῆκοντα· πᾶσα ὁμαλή ἐστὶ, στρογγύλη τὸ σχῆμα καὶ μελάγγειος. Καίπερ δὲ ἀρχαία οὖσα, ὅμως καινῶς ἐρρουμοτομημένη ἐστὶ διὰ τὸ τρεῖς ἡδὴ, ὥς φασι, κατεσκάφθαι.

Κάθυδρος δὲ πᾶσα καὶ γεώδης οὖσα, πλείστα τὰ γλωρὰ καὶ τὰ κηπεύματα ἔχει, εἴ πέρο τις τῶν ἐν Ἑλλάδι πόλεων· δύο γὰρ ποταμοὶ ῥέουσι δι' αὐτῆς τὸ ὑποκείμενον τῇ πόλει πεδῖον ἀρδεύοντες· καὶ ἀπὸ τῆς Καδμείας δὲ ὕδωρ ἀφανὲς διὰ σωλήνων ἄγεται, ὃ δὴ πάλαι ὑπὸ τοῦ Κάδμου, ὡς λέγεται, ἤχθη.

Ἐνθερίσαι μὲν ἡ πόλις βελτίστη ἐστί· τό τε γὰρ ὕδωρ πολὺ καὶ ψυχρὸν ἔχει καὶ κήπους, καὶ γλωρὰν ἄρα τὴν ὄψιν· ἔτι δ' εὐήμερός ἐστι· καὶ ὁπώρας δὲ καὶ τὰ θερινὰ ὄνια ἀγαθὰ καὶ ἀφθονα ἔχει. Ἐγγειμάσαι δὲ χειρίστη διὰ τε τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰ πνεύματα· ἔτι δὲ νίφεται καὶ πηλὸν ἔχει πολύν· ἐπὶ δὲ τούτοις ἄξυλός ἐστιν.

3. Χαλκίς.

Ἡ τῶν Χαλκιδέων πόλις γεώδης πᾶσά ἐστι καὶ σύσκιος· ὕδατα δ' ἔχει τὰ μὲν πολλὰ ἀλυτά, ἐν δὲ ὑγιεινὸν καὶ ψυχρὸν, τὸ ἀπὸ τῆς κρήνης τῆς καλουμένης Ἀρεθούσης· ῥεῖ δὲ ἱκανόν, ὥστε δύνασθαι τὴν κρήνην παρέχειν τὸ ἀπὸ τῆς πηγῆς νᾶμα πᾶσι τοῖς τὴν πόλιν οἰκοῦσιν.

Καὶ τὰς κοινὰς δὲ κατασκευὰς διαφερούσας ἡ πόλις ἔχει γυμνάσια, στοάς, ἱερά, θέατρα, γραφάς, ἀνδριάντας, τὴν ἀγορὰν, ἢ κεῖται πρὸς τὰς τῶν ἐργασιῶν χρείας εὐθέτως. Αὕτη γάρ, πλατειά τε οὖσα καὶ στοαῖς τρισὶ συνειλημμένη, ἔχεται τῆς κατὰ τὸ ἐμπόριον πύλης τῶν τειχῶν. Ἐγγὺς οὖν τῆς ἀγορᾶς κειμένου τοῦ λιμένος καὶ ταχείας γιγνομένης τῆς ἐκκομιδῆς τῶν φορτίων ἐκ τῶν πλοίων, πολλοὶ εἰσιν οἱ καταπλέοντες εἰς τὸ ἐμπόριον. Καὶ γὰρ Εὐριπος διττὸν ἔχων τὸν εἰσπλοῦν ἐφέλκεται τὸν ἔμπορον εἰς τὴν πόλιν.

4. Τέμπη τὰ Θεσσαλικά.

Τέμπη τὰ Θεσσαλικά γῶρός ἐστι μεταξὺ κείμενος τοῦ

τε Ὀλύμπου καὶ τῆς Ὀσσης· ὄρη δὲ ταυτὰ ἐστὶν ὑπερῷ-
ψηλα καὶ οἶον ἀπό τινος θείας φροντίδος διεσχισμένα·
μέσον δ' ἔχεται χωρίον, οὗ τὸ μὲν μῆκος ἐπὶ τεσσαρά-
κοντα διήκει σταδίους, τὸ δὲ πλάτος ἔνθα μὲν ἐστὶν πλέ-
θρου, ἔνθα δὲ ὀλίγω μείζον.

Σχίζων δὲ μέσον τὸν τόπον τοῦτον ὁ Πηνειὸς ποτα-
μὸς ῥεῖ σχολῇ καὶ ἀψοφητὶ ἐλαίου δίκην· πολλὴ δὲ κατ'
αὐτοῦ σκιά ἐκ τῶν παραπεφυκότων δένδρων καὶ τῶν
ἐξηρητημένων κλάδων γίνεταί, καὶ ἐπὶ πλεῖστον τῆς ἡμέ-
ρας προήκουσα παρέχει τοῖς πλέουσι πλεῖν κατὰ ψυχῆς.

Ἐφ' ἐκάτερα δὲ τοῦ ποταμοῦ διατριβὰς ἔχει ὁ τόπος
οὔτος ποικίλας οὐκ ἀνθρωπίνης χειρὸς ἔργα, ἀλλὰ φύ-
σεως· κισσὸς μὲν γὰρ πολὺς καὶ μάλα λάσιος ἀκμάζει καὶ
θάλλει καὶ ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν δένδρων ἀνέρπει καὶ συμπέ-
φυκεν αὐτοῖς, πολλὴ δὲ σμίλαξ πρὸς αὐτὸν τὸν πάγον
ἀνατρέχει καὶ ἡ μὲν πέτρα ὑπολανθάνει, ὁρᾶται δὲ τὸ
γλοάζον, καὶ ἔστι τὸ πρᾶγμα ὀφθαλμῶν τέρψις.

Ἐν δὲ τοῖς λείοις καὶ χθαμαλοῖς ἄλση ἐστὶ ποικίλα,
ἐν ὧρα θέρους ὀδοιπόροις ἠδιστα καταφύγια· ῥέουσι δὲ
καὶ πηγαὶ συχναὶ ὑδάτων ψυχρῶν καὶ πιεῖν ἠδίστων· λέ-
γεται δὲ τὰ ὕδατα ταῦτα καὶ τοῖς λουσαμένοις εἰς ὑγίειαν
συμβάλλεσθαι. Ἄδουσι δὲ καὶ ὄρνιθες ἄλλοι ἄλλῃ διε-
σπαρμένοι, καὶ μάλιστα οἱ μουσικοί, καὶ τέρπουσιν εὖ
μάλα τὰς ἀκοάς, καὶ διὰ τοῦ μέλους τὸν κάματον τῶν
παριόντων ἀφανίζουσι. Παρ' ἐκάτερα οὖν τοῦ ποταμοῦ
αἱ διατριβαὶ εἰσὶν αἱ προειρημέναι καὶ ἀνάπανλαι. Πᾶς
δὲ ὁ περιοίκος λεῶς συνέρχονται ἄλλοι μετ' ἄλλων καὶ
θύουσι καὶ συμπίνουσιν.

IV

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

1. Τὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἦθος

Ἐν Ὀλυμπία τελουμένου ποτὲ ἀγῶνος, πρεσβύτης προθυμούμενος θεάσασθαι ἔδρας ἠπόρει. Πολλοῖς δὲ προσίων τόποις ἐσκώπτετο, μηδενὸς βουλομένου ὑπανίστασθαι αὐτῷ τῆς ἔδρας. Ὡς δὲ κατὰ τοὺς Λακεδαιμονίους ἦκεν, ἀνέστησαν πάντες οἱ παῖδες καὶ πολλοὶ τῶν ἀνδρῶν, ὑπέικοντες δῆλον ὅτι αὐτῷ τῆς ἔδρας. Τῶν δὲ Ἑλλήνων πάντων κρότῳ ἐπαινεσάντων τὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἦθος, ὁ πρεσβύτης κινήσας *πολίον τε κάρη πολιόν τε γένειον*, «οἴμοι» φησὶ «ἅπαντες μὲν οἱ Ἑλληγες ἐπίστανται τὰ καλά, χρῶνται δ' αὐτοῖς μόνοι Λακεδαιμόνιοι».

2. Ὁ τῶν εὐσεβῶν χῶρος.

Λέγεται ἐν Σικελίᾳ ἐκ τῆς Αἴτνης ῥύακα πρὸς γενέσθαι οὗτος δὲ ἔρρει, ὡς φασιν, ἐπὶ τε τὴν ἄλλην χώραν καὶ δὴ καὶ πρὸς πόλιν τινὰ τῶν ἐκεῖ κατοικουμένων. Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ὄρισησαν πρὸς φυγὴν, τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν ζητοῦντες, εἰς δὲ τις τῶν νεωτέρων ὄρων τὸν πατέρα πρεσβύτερον ὄντα καὶ οὐχὶ δυνάμενον ἀποχωρεῖν, ἀλλὰ καταλαμβανόμενον, ἀράμενος ἔφερε· φορτίου δὲ προσγενομένου καὶ αὐτὸς κατελήφθη. Ὅθεν δὴ καὶ ἄξιον θεωρεῖσθαι τὸ θεῖον, ὅτι τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς εὐμενῶς ἔχει· τὸ γὰρ πῦρ, ὡς λέγεται, κύκλω τὸν τόπον ἐκείνον περιεορῶν καὶ ἐσώθησαν οὗτοι μόνοι, ἀφ' ὧν καὶ τὸ χω-

ρίον ἔτι καὶ νῦν καλεῖται *τῶν εὐσεβῶν χῶρος*. Οἱ δὲ ταχεῖαν τὴν ἀποχώρησιν ποιησάμενοι καὶ τοὺς ἑαυτῶν γονέας ἐγκαταλιπόντες ἀπώλοντο ἅπαντες.

3. Αἰνείου εὐσέβεια.

Ὅτε ἐάλω τὸ Ἴλιον, οἰκτίραντες οἱ Ἀχαιοὶ τὰς τῶν ἀλίσκομένων τύχας, πάνυ ἑλληνικῶς τοῦτο ἐκήρυξαν ἕκαστον τῶν ἐλευθέρων ἐν ᾧ, τι βούλοιο ἀποφέρειν ἀράμενον. Ὁ οὖν Αἰνείας τοὺς πατρώους θεοὺς βαστάσας ἔφερεν, ἀμελήσας τῶν ἄλλων. Ἡσθέντες οὖν ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς εὐσεβείᾳ οἱ Ἕλληνες, καὶ δεύτερον αὐτῷ κτῆμα συνεχώρησαν λαβεῖν. Ὁ δέ, τὸν πατέρα σφόδρα γεγηρακότα ἀναθέμενος τοῖς ὅμοις, ἔφερεν. Ὑπερεκπλαγέντες οὖν ἐπὶ τούτῳ, πάντα αὐτῷ τὰ οἰκεῖα κτήματα συνεχώρησαν λαβεῖν, ὁμολογοῦντες ὅτι πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς τῶν ἀνθρώπων καὶ οἱ φύσει πολέμιοι ἤρεμοι γίνονται.

4. Ἀρίων ὁ Κιθαρωδός.

1. Γοργίας ὁ Περιάνδρου τοῦ Κορινθίου ἀδελφὸς ἐτύγχανεν εἰς Ταίναρον ἀπεσταλμένος τῷ Ποσειδῶνι θυσίαν ἀπάξων. Ἐπανελθὼν δ' εἰς Κόρινθον ἔλεγεν ὅτι, τῆς θυσίας ἔφ' ἡμέρας τρεῖς συντελεσθείσης καὶ τῇ τελευταίᾳ παννυχίδος οὔσης πρὸς τὸν αἰγιαλόν, ἡ σελήνη κατέλαμπεν εἰς τὴν θάλασσαν. Οὐκ ὄντος δὲ πνεύματος, ἀλλὰ νηνεμίας καὶ γαλήνης, πόρρωθεν ἐωρᾶτο φρίκη κατιοῦσα παρὰ τὴν ἄκραν, ἀφρόν τινα μετὰ ψόφου ἄγουσα, ὥστε πάντες θαυμάσαντες ἐπὶ τὸν τόπον, ἔνθα προσέβαλλον, ἔδραμον. Πρὶν δὲ εἰκάσαι τὸ προσφερόμενον ὑπὸ τοῦ τάχους, δελφῖνες ὤφθησαν, οἱ μὲν πέριξ κυκλοῦντες, οἱ δὲ ἡγούμενοι πρὸς τῇ λειότατον τοῦ αἰγιαλοῦ, ἄλλοι δὲ ὀπισθεν οἷον περιέποντες· ἐν μέσῳ δὲ ἀνεῖχεν ὑπὲρ τὴν θά-

λασσαν ὄγκος ἀσαφῆς καὶ ἄσημος ὄχουμένου σώματος.

2. Ἐπεὶ δὲ εἰς τὸν αἰγιαλὸν ἐγένοντο, ἐξέθησαν ἐπὶ τὴν γῆν ἀνθρωποὺς ζῶντα, αὐτοὶ δὲ πάλιν πρὸς τὴν ἄκραν ἀναφερόμενοι μᾶλλον ἢ πρότερον ἐξήλλοντο, παίζοντες ὑφ' ἠδονῆς τινος, ὡς ἔοικε, καὶ σχιρτῶντες. «Ἡμῶν δὲ» ἔλεγεν ὁ Γοργίας «πολλοὶ μὲν πτοηθέντες ἔφυγον ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ὀλίγοι δὲ μετ' ἐμοῦ θαρρήσαντες προσῆλθον καὶ ἐγνώρισαν Ἀρίονα τὸν κιθαρωδόν. Κομίσαντες οὖν αὐτὸν ἐπὶ σκηνὴν ἐκλελυμένον καὶ κεκμηκότα, οὐδὲν δ' ἄλλο κακὸν ἔχοντα, ἠκούσαμεν λόγον ἄπιστον ἅπασι, πλὴν ἡμῶν τῶν θεασαμένων τὸ τέλος».

3. Ἔλεγε γὰρ ὁ Ἀρίων ὡς πάλαι μὲν ἐγνώκει ἐκ τῆς Ἰταλίας ἀποπλεῖν, ὅτε δὲ Περίανδρος ἔγραψεν αὐτῷ, προθυμότερος ἐγένετο· ὀλκάδος δὲ Κορινθίας ἀπαιρούσης, εὐθύς ἐπέβη καὶ ἡ ὀλκάς ἀνήχθη.

4. Μεταξὺ δὲ πλεύσεως τῆς νεῶς ἦσθετο τοὺς ναύτας ἐπιβουλεύοντας αὐτῷ· ἐβουλεύοντο γὰρ ἀνελεῖν, αὐτόν, ἵνα τὰ χρήματα, ὧν ἐν Ἰταλίᾳ ἠπόρησε, λάβοιεν· ἔπειτα καὶ παρὰ τοῦ κυβερνήτου ἐπύθετο τὸ πρᾶγμα· οὗτος γὰρ λάθρα ἐμήνυσεν αὐτῷ, ὡς τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ τοῦτο δοῦν εἶη τοῖς ναύταις δεδογμένον.

5. Ἐρημος οὖν ὢν βοηθείας καὶ ἀπορῶν ὅ,τι ποιήσειεν· ἐμπνεύσει τινὶ ἐχρήσατο δαιμονία· τὸν ἑναγώνιον κόσμον ἐνέδου βουλόμενος ἐξᾶσαι ὡσπερεὶ τὸ κύκνειον. Οὕτως οὖν ἐσκευασμένος εἶπεν ὅτι προθυμία τις αὐτὸν ἔχει τὸν νόμον διελθεῖν τὸν Πύθιον ὑπὲρ σωτηρίας αὐτοῦ καὶ τῆς νεῶς καὶ τῶν συμπλεόντων, καὶ παραχοῆμα στὰς ἐν τῇ πρύμνῃ ἦδε τὸν νόμον· καὶ ὅσον οὐπω μεσοῦντος αὐτοῦ, κατεδύετο μὲν ὁ ἥλιος εἰς τὴν θάλασσαν, ἀνεφαίνετο δὲ ἡ Πελοπόννησος.

6. Ἐπεὶ δὲ οἱ ναῦται οὐκέτι τὴν νύκτα περιέμενον, ὥσπερ ἐδέδοκτο αὐτοῖς, ἀλλ' ἐχώρουν ἐπὶ τὸν φόνον, ἰδὼν ξίφη γεγυμνωμένα ἔρριψεν ἑαυτὸν ὡς δυνατὸν ἦν πορρωτάτῳ τῆς ὀλκάδος. Πρὶν δὲ ὄλον καταδῦναι τὸ σῶμα, δελφίς ὑποδραμῶν ἀνέφερεν αὐτόν· ἦν δὲ ὁ Ἄριων πλήρης ἀπορίας καὶ ταραχῆς τὸ πρῶτον. Ἐπεὶ δὲ ῥᾶστα ὠχεῖτο καὶ πολλοὺς δελφῖνας ἑώρα ἀθροιζομένους περὶ ἑαυτὸν εὐμενῶς, οὔτε ὑπὸ δέους πρὸς τὸν θάνατον εἶχετο οὔτε ὑπὸ ἐπιθυμίας πρὸς τὴν ζωήν, ἀλλ' ὑπὸ φιλοτιμίας, ὅτι θεοφιλῆς ἐφάνη· ἅμα δὲ καθορῶν τὸν οὐρανὸν ἀστέρων περιπλεων καὶ τὴν σελήνην ἀνίσχουσαν εὐφεγγῆ καὶ καθαρὰν, τὴν δὲ θάλασσαν πάντῃ ἀκύμονα, διανοεῖτο πρὸς ἑαυτὸν ὡς οὐκ ἔστιν εἷς ὁ τῆς δίκης ὀφθαλμός, ἀλλὰ πᾶσι τούτοις ἐπισκοπεῖ κύκλω ὁ θεὸς τὰ πραττόμενα περὶ γῆν τε καὶ θάλασσαν.

5. Θάνατος τοῦ Σωκράτους.

1. Ὅτε οἱ Ἀθηναῖοι θάνατον τοῦ Σωκράτους κατέγνωσαν, πολὺς χρόνος ἐγένετο αὐτῷ ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ ὁ μεταξὺ τῆς δίκης τε καὶ τοῦ θανάτου· τῇ προτεραίᾳ γὰρ τῆς δίκης θεωρίαν ἀπῆγον Ἀθηναῖοι εἰς Δῆλον· ἐπεὶ δ' ἄρξαιντο ταύτης, νόμος ἦν αὐτοῖς ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ καθαρεύειν τὴν πόλιν καὶ δημοσίᾳ μηδένα ἀποκτείνειν, πρὶν ἂν εἰς Δῆλον ἀφίκηται τὸ πλοῖον καὶ πάλιν Ἀθῆνας.

2. Καὶ τὰς μὲν ἄλλας ἡμέρας εἰσήεσαν οἱ συνόντες εἰς τὸ δεσμοτήριον παρὰ τὸν Σωκράτη, τῇ δὲ προτεραίᾳ τοῦ θανάτου, ἐξελθόντες ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου ἐσπέρας, ἐπύθοντο ὅτι τὸ πλοῖον ἀφιγμένον εἶη παρήγγειλαν οὖν ἀλλήλοις ἦκειν ὡς πρωιαίτατα εἰς τὸ δεσμοτήριον. Καὶ

ἦγον· καὶ αὐτοῖς ἐξελθὼν ὁ θυρωρὸς εἶπε περιμένειν καὶ μὴ πρότερον παριέναι, ἕως ἂν αὐτὸς κελεύσῃ· ἔλουν γὰρ οἱ ἔνδεκα Σωκράτη καὶ ἔλεγον αὐτῷ ὅτι τῆδε τῇ ἡμέρᾳ τελευτήσῃ. Οὐ πολὺν οὖν χρόνον ἐπισχὼν ἦκε καὶ ἐκέλευεν αὐτοὺς εἰσιέναι.

3. Εἰσιόντες δὲ κατελάβανον τὸν μὲν Σωκράτη ἄρτι λευμῆνον, τὴν δὲ Ξανθίππην ἔχουσαν τε τὸ παιδίον αὐτοῦ καὶ παρακαθημένην. Ὡς οὖν εἶδεν αὐτοὺς ἡ Ξανθίππη, ἀνευφήμησέ τε καὶ τοιαῦτά τινα εἶπεν, οἷα δὴ εἰώθασιν αἱ γυναῖκες, ὅτι «ὦ Σώκρατες, ὕστατον δὴ σε προσεροῦσι νῦν οἱ ἐπιτήδευοι καὶ σὺ τούτους». Καὶ ὁ Σωκράτης βλέψας εἰς τὸν Κρίτωνα, «ὦ Κρίτων» ἔφη «ἀπαγέτω τις αὐτὴν οἴκαδε». Καὶ ἐκείνην ἀπῆγόν τινες βοῶσάν τε καὶ κοπτομένην.

4. Μετὰ ταῦτα ἀνίστατο Σωκράτης εἰς οἴκημά τι ὡς λουσόμενος καὶ ὁ Κρίτων εἶπετο αὐτῷ, τοὺς δ' ἄλλους ἐκέλευε περιμένειν. Ἐπεὶ δὲ ἐλούσατο καὶ ἠνέχθη παρ' αὐτὸν τὰ παιδιά (δύο γὰρ αὐτῷ υἱεῖς μικροὶ ἦσαν, εἰς δὲ μέγας) καὶ αἱ οἰκεῖαι γυναῖκες ἀφίκοντο, ἐναντίον τοῦ Κρίτωνος διαλεχθεῖς τι καὶ ἐπιστείλας ἅττα ἐβούλετο, τὰς μὲν γυναῖκας καὶ τὰ παιδιά ἀπιέναι ἐκέλευσεν, αὐτὸς δὲ ἦκε παρὰ τοὺς ἄλλους.

5. Καὶ ἦν ἥδη ἐγγὺς ἡλίου δυσμῶν. Ἐλθὼν δὲ ἐκαθέζετο λελουμένος, καὶ οὐ πόλλ' ἅττα μετὰ ταῦτα διελέχθη, καὶ ἦκεν ὁ τῶν ἔνδεκα ὑπηρέτης καὶ στὰς παρ' αὐτὸν παρήγγειλε πίνειν τὸ φάρμακον· τοῦτο δὲ εἰπὼν ὁ ἄνθρωπος μετεστράφη καὶ ἅμα δακρῦσας ἀπῆει.

6. Καὶ ὁ Σωκράτης ἀναβλέψας πρὸς τὸν Κρίτωνα, «ἄγε δὴ» ἔφη «ὦ Κρίτων, πειθώμεθα αὐτῷ καὶ ἐνεγκάτω τις τὸ φάρμακον». Καὶ ὁ Κρίτων, «ἀλλ' οἶμαι» ἔφη

«ἔγωγε, ὦ Σώκρατες, ἔτι ἥλιον εἶναι ἐπὶ τοῖς ὄρεσι καὶ οὐπω δεδυκέναι· καὶ ἅμα ἐγὼ οἶδα καὶ ἄλλους πάνυ ὀψὲ πίνοντας, ἐπειδὴν παραγγελθῆ αὐτοῖς, δειπνήσαντάς τε καὶ πίνοντας εὖ μάλα· ἀλλὰ μηδὲν ἐπείγου· ἔτι γὰρ ἐγγωρεῖ». Καὶ ὁ Σωκράτης, «εἰκότως γ'» ἔφη «ὦ Κρίτων, ἐκεῖνοί τε ταῦτα ποιοῦσιν, οὓς σὺ λέγεις, οἷοντα γὰρ τι κερδανεῖν ταῦτα ποιήσαντες, καὶ ἔγωγε ταῦτα εἰκότως οὐ ποιήσω· οὐδὲν γὰρ οἶμαι κερδανεῖν, ὀλίγον ὕστερον πιών, ἄλλο γε ἢ γέλωτα ὀφλήσειν παρ' ἑμαυτῶ, γλιχόμενος τοῦ ζῆν. Ἄλλ' ἴθι» ἔφη «καὶ μὴ ἄλλως ποίει».

7. Καὶ ἦκεν ὁ μέλλων διδόναι τὸ φάρμακον ἐν κύλικι φέρων· ἰδὼν δὲ ὁ Σωκράτης τὸν ἄνθρωπον, «εἶεν» ἔφη «ὦ βέλτιστε, σὺ γὰρ τούτων ἐπιστήμων, τί χρὴ ποιεῖν ; » «Οὐδὲν ἄλλο» ἔφη «ἢ πίνοντα περιέμεναι, ἕως ἄν σου βάρος ἐν τοῖς σκέλεσι γένηται, ἔπειτα κατακεῖσθαι· καὶ οὕτως αὐτὸ ποιήσει». Καὶ ἅμα ὄρεξε τὴν κύλικα τῷ Σωκράτει· καὶ οὗτος λαβὼν καὶ μάλα ἴλεως οὐδὲν τρέσας οὐδὲ διαφθείρας οὔτε τοῦ χρώματος οὔτε τοῦ προσώπου παραντίκα μάλα εὐχερῶς ἐξέπιεν.

8. Καὶ τῶν συνόντων οἱ πολλοὶ τέως μὲν ἐπεικῶς οἰοῖτε ἦσαν κατέχειν τὸ μὴ δακρύνειν, ὡς δὲ εἶδον πίνοντά τε καὶ πεπωκότα, οὐκέτι κατεῖχον, ἀλλ' ἄστακτι ἐχώρει τὰ δάκρυα. Ὁ δὲ Κρίτων ἔτι πρότερος τῶν ἄλλων, ἐπειδὴ οὐχ οἶός τ' ἦν κατέχειν τὰ δάκρυα, ἐξανέστη. Σωκράτης δέ, «οἶα» ἔφη «ποιεῖτε. ὦ θαυμάσιοι. Ἐγὼ μέντοι οὐχ ἦκιστα τούτου ἕνεκα τὰς γυναῖκας ἀπέπεμψα, ἵνα μὴ τοιαῦτα πλημμελοῖεν· καὶ γὰρ ἀκήκοα ὅτι ἐν εὐφημίᾳ χρὴ τελευτᾶν· ἀλλ' ἡσυχίαν τε ἄγετε καὶ καρτερεῖτε». Καὶ οὗτοι ἀκούσαντες ἠσχύνθησάν τε καὶ ἐπέσχον τοῦ δακρύνειν. Ὁ δὲ παρελθὼν, ἐπειδὴ αὐτῷ βαρύνεσθαι ἔφη τὰ

σκελη, κατεκλίθη ὑπτιος· οὕτω γὰρ ἐκέλευεν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἅμα ἐφαπτόμενος αὐτοῦ οὗτος διαλιπὼν χρόνον ἐπεσκόπει τοὺς πόδας καὶ τὰ σκέλη, κάπειτα σφόδρα πίεσας αὐτοῦ τὸν πόδα ἤρετο, εἰ αἰσθάνοιτο, ὁ δ' οὐκ ἔφη· καὶ μετὰ τοῦτο αὐθις τὰς κνήμας, εἶπε δ' ὅτι, ἐπειδὰν πρὸς τὴν καρδίαν γένηται, οἰχίσηται.

9. Ἦδη οὖν σχεδὸν τι αὐτοῦ ἦν τὰ περὶ τὸ ἦτρον ψυχόμενα, καὶ ἐκκαλυψάμενος, ἐνεκεκαλύπτετο γὰρ, εἶπεν, ὁ δὴ τελευταῖον ἐφθέγγετο, «ὦ Κρίτων, τῷ Ἀσκληπιῷ ὀφείλομεν ἀλεκρούνα· ἀλλ' ἀπόδοτε καὶ μὴ ἀμελήσητε». «Ἄλλὰ ταῦτα» ἔφη ὁ Κρίτων «ἔσται· ἀλλ' ὅρα εἴ τι ἄλλο λέγεις». Ταῦτα ἐρομένου αὐτοῦ, οὐδὲν ἔτι ἀπεκρίνατο, ἀλλ' ὀλίγον διαλιπὼν ἐκινήθη τε καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐξεκάλυψεν αὐτόν, καὶ ὁ Σωκράτης τὰ ὄμματα ἔστησεν· ἰδὼν δὲ ὁ Κρίτων συνέλαβε τὸ στόμα τε καὶ τοὺς ὀφθαλμούς. Ἦδε ἡ τελευταῖα ἐγένετο ἀνδρὸς τῶν τότε ἀρίστου καὶ ἄλλως φρονιμωτάτου καὶ δικαιοτάτου.

6. Ταφή τῶν ἐν πολέμοις ἀποθνησκόντων.

Πάτριος ἦν τοῖς Ἀθηναίοις νόμος δημοσία ταφὰς ποιῆσθαι τῶν ἐν τοῖς πολέμοις ἀποθνησκόντων, ποιοῦνται δὲ τρόπῳ τοιῷδε.

Τὰ μὲν ὁστᾶ τῶν ἀπογενομένων προτίθενται πρότριτα σκηνὴν ποιήσαντες καὶ ἐπιφέρει τῷ αὐτοῦ ἕκαστος ἦν τι βούληται· ἐπειδὰν δὲ ἡ ἐκφορὰ ἦ, λάρνακας κυπαρισσίνας ἄγουσιν ἅμαξαι φυλῆς ἐκάστης μίαν· ἔνεστι δὲ τὰ ὁστᾶ ἥς ἕκαστος ἦν φυλῆς. Μία δὲ κλίνη κενὴ φέρεται ἐστρωμένη τῶν ἀφανῶν, οἱ ἂν μὴ εὐρεθῶσιν εἰς ἀνάιρεσιν. Συνεκφέρει δὲ ὁ βουλόμενος τῶν ἀστῶν καὶ ξένων,

καὶ γυναῖκες πάρεσιν αἱ προσήκουσαι ἐπὶ τὸν τάφον ὀλοφουρόμεναι.

Τιθέασιν οὖν εἰς τὸ δημόσιον σῆμα, ὃ ἔστιν ἐπὶ τοῦ καλλίστου προαστίου τῆς πόλεως, καὶ αἰεὶ ἐν αὐτῷ θάπτουσι τοὺς ἐκ τῶν πολέμων πλὴν γε τοὺς ἐν Μαραθῶνι ἐκείνων δὲ διαπρεπῆ τὴν ἀρετὴν κρίναντες αὐτοῦ καὶ τὸν τάφον ἐποίησαν. Ἐπειδὴν δὲ κρύψωσι γῆ, ἀνὴρ ἠρημέος ὑπὸ τῆς πόλεως, ὅς ἂν δοκιμώτατος εἶναι δοκῆ, λέγει ἐπ' αὐτοῖς ἔπαινον τὸν πρόποντα· μετὰ δὲ τοῦτο ἀπέρχονται.

V

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

1. Ἀγελαρχίδης Πυθολάφ.

Μέγα, ὦ γενναῖε, κακόν εἰσιν οἱ κατὰ τὴν πόλιν τοκογλύφοι. Ἐγὼ γὰρ ἐπεὶ κατέστην ἐν χρεῖα χρημάτων βουλόμενος ἐπὶ Κολωνῶ πρίασθαι χωρίον, ἔδει μὲν παρὰ σὲ ἢ παρὰ τινα ἄλλον τῶν κατ' ἀγρὸν γειτόνων ἐλθεῖν, ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅτι παθὼν ἐπὶ τὰς Βλεψίου θύρας ἀφικόμην ξεναγήσαντός μὲ τινος τῶν ἀστικῶν.

Καταλαμβάνω οὖν πρεσβύτην ῥικνόν, συνεσπακότα τὰς ὀφρῦς, χαρτίδια ἀρχαῖά τινα καὶ σαπρὰ διὰ χειρὸς κατέχοντα. Εὐθύς οὖν μόλις με προσεῖπε, ζημίαν ἠγούμενος τὴν προσηγορίαν.

Εἶτα τοῦ προξένου φήσαντος ὡς δεοίμην χρημάτων, πόσων, ἤρετο, ταλάντων, Ἐμοῦ δὲ θαυμάσαντος τὴν ὑπερβολήν, διέπτυε καὶ δῆλος ἦν δυσχεραίνων· ὅμως ἐδίδου καὶ ἀπήτει γραμματίον καὶ τόκον βαρύν, ἔτι δὲ καὶ τὴν οἰκίαν ὑποθέσθαι, ἢ ἔστι μοι. Μέγα τι κακόν εἰσιν οἱ

περὶ τὰς ψήφους καὶ τῶν δακτύλων τὰς κάμψεις καλιν-
δούμενοι. Μὴ μοι γένοιτο, ἀγροίκων ἔφοροι δαίμονες, μὴ
λύκον ἔτι μὴ δανειστὴν ἰδεῖν.

2. Αἰνείας Οὐολπίῳ.

Κακοὶ κακῶς ἀπόλουντο οἵτινές ποτε εἶψαν οἱ τὸν
ὑμέτερον οἶκον οὕτω πονήρως διαθέντες. Ὅσον γὰρ ἠνια-
θην ἐγὼ μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ ἂν δυναίμην εἰπεῖν, ἀλλὰ
ἐνεθυμήθην ὡς οὐ παντελῶς ἄχρηστος ἢ συμφορὰ· νῦν
γὰρ βεβαιότερον γνώσεσθε ὅτι χρυσὸς καὶ ἄργυρος καὶ
πολυτελεῖς ἐσθῆτες τοῖς μὲν πολλοῖς περιμάχητον, ἀβέ-
βαιον δέ τι χρῆμα καὶ οὐχ ἐστηκὸς οὐδὲ τοῦ ἔχοντος, εἴ
γε τῷ βουλομένῳ διαρπάζειν ἕξεστι· τὰ δὲ μαθήματα καὶ
ἡ σοφία βέβαιόν τι κτῆμα καὶ πεπηγὸς καὶ ἀνάλωτον καὶ
κρεῖτον ληστείας· τούτου μᾶλλον ἀντέχεσθε καὶ οὐκέτι
πρὸς φυλακὴν δεήσεσθε, οὐ τείχους, οὐχ ὄπλων, οὐ φυ-
λαπτόντων φάλαγγος.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

I

ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Λαγωοὶ καὶ Ἀλώπεκες.

παρακάλουν· παρακαλῶ (-έω)=προσκαλῶ.
ἔφασαν· ἔφην=εἶπον, φημί=λέγω.
ἔδοθησάμεν ἄν=θά σὰς ἔδογηθούσαμε.
ποῖοι ἐστε=ποίας λογῆς, πόσον δειλοὶ εἴσθε.
ποίοις πολεμεῖτε=πρὸς πόσον γενναίους πολεμεῖτε.

2. Ἀλώπηξ καὶ Βότρυς.

λιμώττουσα· λιμώττω=πεινῶ πολύ.
ἔθεάσατο· ἔθεασάμην, θεῶμαι (-άομαι)=παρατηρῶ.
ἀναδενδράδος· ἀναδενδράς, ἦ=κληματαριά.
βότρυς· βότρους, **β**=σταφύλι.
κρατῆσαι· ἐκράτησα, κρατῶ τινος=γίνομαι κύριός τινος.
ἀπαλλατομένη· ἀπαλλάττομαι=ἀπομακρύνομαι.
ὄμφακες· ὄμφαξ, **β**=ἄγουρο σταφύλι, κοιν. ἀγουρίδα.

3. Ταῶς καὶ Κολοῖος.

βουλευομένων· βουλεύομαι=σκέπτομαι.
χειροτονεῖσθαι· χειροτονοῦμαι (-έομαι)=ἐκλέγομαι.
πειθομένων· πείθομαι=ὕπακούω, δέχομαι.

4. Ὀνος καὶ Λεοντῆ.

ἐνδύς· ἐνέδυν, ἐνδύομαι.
φυγῆ ἦν ἀνθρώπων=ἔφευγον οἱ ἄνθρωποι (ἐνεκα φόβου)
περιηρέθη· περιηρέθη, περιαιροῦμαι=ἀφαιροῦμαι, πίπτω.
δραμόντες· ἔδραμον, τρέχω.
ἔπαιον· παίω=κτυπῶ.

5 Ζεὺς καὶ Ὀφεις.

ἔρπων· ἔρπω=σύρνομαι.
ῥόδον=τριχντάφυλλον.

6. *Χελώνη καὶ Λαγῶς.*

ἤριζον ἔριζω=φιλονικῶ.

τέρματα, *τὸ*=σημεῖον τέρματος, σημάδι.

διέλειπε: διέλειπον, διαλείπω=ἀφίνω καιρόν, παύω πρὸς καιρόν·

« οὐ διαλείπω τρέχων » δὲν παύω νὰ τρέχω.

παραδραμοῦσα: παρέδραμον ἄορ. τοῦ παρατρέχω=ξεπερνῶ.

ἀφίκετο: ἀφικόμην ἄορ. τοῦ ἀφικνοῦμαι=ἔρχομαι, φθάνω.

7. *Δελφῖνες καὶ Κωδιός.*

δελφῖνες: δελφίς, ὄ=δελφίνι.

φάλαινα: φάλαινα, ἦ=εἶδος κήτους πελωρίου.

ἀνέδν: ἀνέδν ἄορ. τοῦ ἀναδύομαι=ἀνέρχομαι εἰς τὴν ἐπιφάνειαν.

διαλλάττει: διαλλάττω=συμφιλιῶνω.

αἰρετώτερον=προτιμότερον.

διαφθαρήναι: διεφθάρην παθ. ἄορ. τοῦ διαφθείρομαι=καταστρέφομαι, φονεύομαι.

διαλλακτοῦ: διαλλακτῆς=συμφιλιωτῆς.

8. *Ναυαγός.*

ἔπλει: ἔπλεον, πλέω=ταξιδεύω.

χειμῶνος: χειμῶν=τρικυμία.

ἀντεγράπῃ: ἀντεγράπην ἄορ. τοῦ ἀνατρέπομαι=κοιν. ἀναποδογυρίζομαι.

διενήχοντο: διενηχόμην, διανήχομαι=κολυμβῶ.

ἐπικαλούμενος: «ἐπικαλοῦμαι τὴν Ἰαθηνᾶν» =ζητῶ τὴν βοήθειαν τῆς Ἰαθηνᾶς.

ἐπηγγέλλετο: ἐπηγγελλόμην, ἐπαγγέλλομαι=ὑπόσχομαι.

περισωθείη: περισωθείην, περιεσώθην, περισφύζομαι=σφύζομαι.

παρανηχόμενος: παρανήχομαι=κολυμβῶ πλησίον.

9 *Πῆραι δύο.*

πήρας: πήρα, ἦ=σάκκος.

γέμει: γέμω=εἶμαι πλήρης.

ἄλλοτριῶν: ἄλλότριος=ξένος.

θεῶνται: θεῶμαι (ἴομαι)=παρατηρῶ.

10. Κολοῖδες καὶ Γλαῦξ.

- κάλλους ἀγών**—διαγωνισμὸς ὄραιοιότητος.
παραγενόμενοι· παρεγενόμην ἄορ. τοῦ παραγίνομαι=ἔρχομαι.
ἀπενίζοντο· ἀπενίζομην, ἀπονίζομαι=νίπτομαι.
δυσμορφίαν· δυσμορφία=ἀσχημιά.
ἐκ τούτου=ἔνεκα τούτου.
ἐπιγνοῦσα· ὁ ἐπιγνούς, ἡ ἐπιγνοῦσα, τὸ ἐπιγνόν· ἐπέγνων ἄορ.
 τοῦ ἐπιγιγνώσκω=ἐννοῶ.
τὸ ἑαυτῆς· ἐννοεῖται πτερόν.
ἀνέπειθε· ἀνέπειθον, ἀναπείδω=συμβουλεύω
ἀφείλετο· ἀφειλόμην ἄορ. τοῦ ἀφαιροῦμαι=λαμβάνω.

11. Κομπαστής.

- ἀποδημήσας**· ἀπεδήμησα, ἀποδημῶ=ἀπομακρύνομαι τῆς πατρί-
 δος μου, πηγαίνω ταξίδι.
εἰς τὴν ἑαυτοῦ· εἰς τὴν ἑαυτοῦ γῆν=εἰς τὴν πατρίδα του.
ἠνδραγαθηκένοι· ἠνδραγάθηκα παρκ. τοῦ ἀνδραγαθῶ (-έω)=
 κάμνω κατορθώματα.
ἐκόμπαζε· ἐκόμπαζον, κομπάζω=κανχῶμαι.
ὑπολαβὼν· ὑπέλαβον ἄορ. τοῦ ὑπολαμβάνω=διακόπτω.

12. Κόραξ καὶ Ἀλώπηξ.

- ἐκαθέζετο**· ἐκαθεζόμην=ἐκάθισα, καθέζομαι=κάθημαι.
κρατήσαι· ἐκράτησα, κρατῶ τοῦ κρέωσ=γίνομαι κύριος τοῦ κρέα-
 τος, λαμβάνω τὸ κρέας.
εὐμεγέθη· εὐμεγέθης=μέγας, ἀρκετὰ μεγάλος.
καλός=ὄραιος.
πρέπει αὐτῷ=ἀρμόζει εἰς αὐτόν.
παραστήσαι· παρέστησα, παρίστημι=ἐξηγγῶ, ἀποδεικνύω.
φωνήν· φωνή, ἡ=φωνή καλή, ᾠδική.
βαλὼν· ἔβαλον ἄορ. τοῦ βάλλω=ρίπτω.
ἀνέκραγεν· ἀνέκραγον ἄορ. τοῦ κραίω=κραυγάζω.
κτῆσαι· πρὸστ ἐκτησάμην, κτῶμαι=ἀποκτῶ.

13. Λέων καὶ Μῦς.

κεχηνότος· κεχηνώς μτχ. τοῦ κέχηνα=ἔχω τὸ στόμα ἀνοικτόν,
παρκ. τοῦ χάσκω.

ἐξανασιάς· ἐξανέστην ἄβρ. τοῦ ἐξανίσταμαι=αἰφνιδίως ἐγείρομαι.

καταφαγεῖν· κατέφαγον ἄβρ. τοῦ κατεσθίω=τρώγω.

ἐδεήθη· ἐδεήθην, δέομαί τινος=παρακαλῶ τινα.

ἀποδώσει· ἀποδώσω, ἀποδίδωμι=δίδω τι ὀφειλόμενον.

ἀπέλυσε· ἀπέλυσα, ἀπολύω=ἐλευθερώνω.

κάλω· κάλως, ὄ=χαυδρὸν σχοινίον.

τηνικαῦτια· ἐπίρρ.=τότε.

στένονιος· ὁ στένων, στένω=στενάζω.

κατεγέλασας· κατεγέλασα, καταγελῶ τινος=γελῶ εἰς βάρος τινος.

προσδοκῶν· προσδοκῶ (-άω)=περιμένω.

κομιεῖσθαι· κοιμοῦμαι μέλλ. τοῦ κομίζομαι=λαμβάνω.

ἴσθι· προστ. τοῦ οἶδα=γνωρίζω.

χάρις ἧ=εὐγνωμοσύνη, ἀπόδοσις εὐεργεσίας.

14. Γεωργοῦ Παῖδες

παραινῶν παραινῶ (-έω)=συμβουλεύω.

πεῖσαι· ἔπεισα, πείθω.

ὄμοφρονεῖν· ὄμοφρονῶ=ὄμονοῶ, δὲν φιλονικῶ.

ἀχείρωτοι· ἀχείρωτος, ἀσύλληπτος, ἀκατάβλητος.

εὐάλωτοι· εὐάλωτος=ὁ εὐκόλως συλλαμβανόμενος, καταβαλλόμενος.

Α' ΗΡΑΚΛΗΣ

1.

Ἀμφιτρύων υἱὸς τοῦ Ἀχταίου βασιλέως τῆς Τίρυνθος, πρόσωπον μυθικόν· εἰς τῶν πολλῶν ἡρώων τῆς ἀρχαίας μυθολογίας.

Ἀλκμήνη ἡ σύζυγος τῆς Ἀμφιτρώωνος.

Ἡρακλῆς ὁ ἰσχυρότατος τῶν ἡρώων.

Ζεὺς γεν. τοῦ Διός· ὁ μέγιστος τῶν θεῶν.

Κιθαιρών ὄρος τῆς Βοιωτίας.

Κιθαιρώνιος, -α, -ον=ὁ διατρίβων ἐν Κιθαιρῶνι.

ἐγένετο ἐγενόμην, ἀόρ. τοῦ γίγνομαι «γίγνομαι Ἀμφιτρώωνος καὶ Ἀλκμήνης» γεννώμαι ἀπὸ τὸν Ἀμφ. καὶ τὴν Ἀλκ.

μείζω ὁ καὶ ἡ μείζων, τὸ μείζον συγκριτικὸν τοῦ μέγας· «μείζω ἢ κατ' ἀνθρώπον ἔργα» κατορθώματα ἀνώτερα τῆς δυνάμεως τοῦ ἀνθρώπου.

εὐνή· εὐνή=κλίνη.

ἄγχων ἄγχω=σφίγγω τὸν λαιμόν.

διέφθειρε διέφθειρα, ἀόρ. τοῦ διαφθεῖρω=φονεύω.

βουκολίσις βουκόλιον=ἀγέλη βοῶν, κοιν. βουκολιό.

ὀρμώμενος· ὀρμῶμαι (-άομαι)=ἀφορμῶ, ξεκινῶ.

ἠμφιέσατο ἠμφιεσάμην, ἀόρ. τοῦ ἀμφιέννυμαι=ἐνδύομαι.

2.

Μεγάρα ἡ πρώτη σύζυγος τοῦ Ἡρακλέους.

Δελφοί πόλις ἐν Φωκίᾳ, ἔνθα τὸ περίφημον μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος.

Πυθία ἡ ἱέρεια τοῦ ἐν Δελφοῖς μαντείου ἡ λέγουσα τοὺς χρησμούς.

Τίρυνς γεν. Τίρυνθος· ἀρχαιοτάτη πόλις τῆς Ἀργολίδος μεταξὺ Ἄργους καὶ Ναυπλίου.

Εὐρυσθεύς ὁ βασιλεὺς τῶν Μυκηθῶν καὶ τῆς Τίρυνθος.

ἐμάνη ἐμάνην ἀόρ. τοῦ μαίνομαι=πάσχω μανίαν, παραφρονῶ.

Ἑλληνικὴ Χρηστομάθεια

4

- κατέγνων**· κατέγνων ἄορ. τοῦ καταγιγνώσκω· «καταγιγνώσκω ἑμαυτοῦ φυγῆν» καταδικάζω τὸν ἑαυτὸν μου εἰς ἐξορίαν.
- ζῆλον**· ζῆλος, ὁ· φθόνος· «κατὰ ζῆλον τῆς Ἑρας»=ἐνεκα φθόνου τῆς Ἑρας.
- ἠνείχετο· ἠνειχώμην**· ἀνέχομαι.=ὑποφέρω.
- μανία**· μανία, ἡ· παραφροσύνη.
- παραγενόμενος**· παρεγενόμην ἄορ. τοῦ παραγίνομαι=παρευρίσκομαι, φθάνω.
- πυνθάνεται**· πυνθάνομαι· «πυνθάνομαι τοῦ θεοῦ» ἐρωτῶ τὸν θεόν.
- κατοικήσῃ**· «ποῦ κατοικήσω» ποῦ νὰ κατοικήσω.
- ἀνεῖλεν**· ἀνεῖλον· ἄορ. τοῦ ἀναιρῶ=χρησιμοδοτῶ.
- λατρεύοντα**· λατρεύω· «λατρεύω τινί» ὑπηρετῶ εἰς τινα.
- ἄθλους**· ἄθλος, ὁ=ἀγώνισμα, κατόρθωμα.
- ἔσεσθαι**· ἔσομαι μέλλ. τοῦ εἰμί· «ἔφη... ἔσεσθαι»=εἶπεν, ὅτι θὰ γίνῃ».

3.

- Νεμεαῖος, α, ον**· ὁ τῆς Νεμέας, ὁ ἐν Νεμέᾳ διατρίβων. Νεμέα· δασώδης κοιλάς ἐν Ἀργολίδι παρὰ τὴν Κόρινθον.
- ἀφικόμενος**· ἀφικόμην ἄορ. τοῦ ἀφικνοῦμαι=ἔρχομαι.
- μαθῶν**· ἔμαθον, μανθάνω· «μανθάνω τὸν λέοντα ἄτρωτον ὄντα» ἐννοῶ, ἀντιλαμβάνομαι, ὅτι ὁ λέων εἶναι ἄτρωτος.
- ἄτρωτον**· ἄτρωτος=ὁ μὴ δυνάμενος νὰ τραυματισθῇ.
- ἀνατεινόμενος**· ἀντεινάμην ἄορ. τοῦ ἀνατείνομαι· «ἀνατείνομαι τὸ βόπαλον» σηκώνω ὑψηλὰ τὸ βόπαλον διὰ νὰ κτυπήσω.
- ἀμφίστομον**· «ἀμφίστομον σπήλαιον» σπήλαιον τὸ ὅποσον ἔχει δύο στόματα, δύο εἰσόδους.
- ἀπφοκοδόμησεν**· ἀπφοκοδόμησα ἄορ. τοῦ ἀποικοδομῶ=ἀποκλείω, φράσσω διὰ τοίχου.
- ἐπεισῆλθε**· ἐπεισῆλθον, ἐπεισέρομαι· «ἐπεισέρχομαι τῷ θηρίῳ» εἰσέρχομαι κατόπιν τοῦ θηρίου.
- κατασχών**· κατέσχον ἄορ. τοῦ κατέχω=συλλαμβάνω, κρατῶ.
- περιθίεις**· μτχ. τοῦ περιέθηκα ἄορ. τοῦ περιτίθημι· «περιτίθημι

τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ» περιβάλλω τὸν τράχηλον διὰ τῆς χειρός.
 ἤγγχεν· ἄγγω = σφίγγω τὸν λαιμόν.
 θέμενος· ἐθέμην ἄορ. τοῦ τίθεμαι.

4.

Λερναία· Λερναῖος = ὁ ἐν τῇ Λέρνῃ ζῶν.

Λέρνη, ἦ = ἔλος ἐν Ἀργολίδι.

Ἰόλαος· υἱὸς τοῦ Ἰφικλέους· Ἰφικλῆς δὲ ἀδελφὸς τοῦ Ἡρακλέους.

ὔδραν· ὔδρα = ὄφις τερατώδης.

ἔλει· ἔλος, τό = κοῖλος τόπος ὑδατώδης ἢ πηλώδης· ὡς ἐκ τούτου εἶναι ἄβατος κατὰ τὸ πλεῖστον.

ἐκτραφεῖσα· ἐξετραφην, ἐκτρέφομαι = τρέφομαι, ἀναπτύσσομαι.

βοσκήματα, τά = τὰ βόσκοντα κτήνη, οἷον πρόβατα, αἴγες, βόες, κ.λ.π.

διέφθειρεν· διαφθείρω = βλάπτω, καταστρέφω.

ἐπιβάς· μτχ. τοῦ ἐπέβην, ἄορ. τοῦ ἐπιβαίνω· «ἐπιβαίνω ἄρματος» ἀναβαίνω εἰς τὸ ἄρμα.

ἄρματος· ἄρμα, τὸ = πολεμικὴ ἄμαξα.

ἠνιοχοῦντος· ἠνιοχῶ = κρατῶ τὰ ἠνία, διευθύνω τοὺς ἵππους

ζητήσας· ἐζήτησα, ζητῶ = ἐρευνῶ.

ἀνύτειν· ἀνύτω = κατορθώνω, φέρω ἀποτέλεσμα.

ἀνεφύοντο· ἀνεφύομην, ἀναφύομαι = ἀναγεννώμην.

ἐπεκαλέσατο· ἐπεκαλεσάμην, ἐπικαλοῦμαι· «ἐπικαλοῦμαι βοηθὸν τὸν Ἰόλαον», ζητῶ τὸν Ἰόλαον ὡς βοηθόν, ζητῶ τὴν βοήθειαν τοῦ Ἰολάου.

ἕλης· ἕλη, ἦ = δάσος.

ἐμπρησας· ἐνέπρησα, ἄορ. τοῦ ἐμπρίπτω = πυρπολῶ, καίω.

δαλοῖς· δαλὸς = δαυλός, ξύλον καίόμενον εἰς τὸ ἄκρον.

σφαγὰς· σφαγή = τὸ ἐκ τῆς ἀποκοπῆς τῆς κεφαλῆς τραῦμα.

ἦν· γ' ἐνικ. πρόσωπον παρ. τοῦ ἔστιν = εἶναι δυνατόν. «οὐκ ἦν ἀναφύεσθαι» δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀναγεννηθῶσιν

κατώρουξε. κατώρουξα ἄορ. τοῦ κατορούσσω = θάπτω εἰς τὴν γῆν.

ἔβαψε· ἔβαψα, βάπτω=ἐμβαπτίζω, βουτῶ.
 ἰός, ὄ=δηλητήριον.

5.

Οἰνόη=τόπος τις τῆς Ἀργολίδος

Λάδων, ὄ. γεν. Λάδωνος· παραπόταμος τοῦ Ἀλφειοῦ.

χρυσόκερων· χρυσόκερος=ἡ ἔχουσα χρυσᾶ κέρατα.

ἐνεγκεῖν· ἤνεγκον ἄορ. τοῦ φέρω=κομίζω.

ἀποκτεῖναι· ἀπέκτεινα, ἀποκτείνω=φονεύω.

τρῶσαι· ἔτρωσα ἄορ. τοῦ τιτρώσκω=τραυματίζω.

ἦν τῆς Ἀρτέμιδος ἱερά=ἦτο ἱερόν κτήμα τῆς Ἀρτέμιδος καὶ
 ἐπομένως ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῆς.

ἐνιαυτόν· ἐνιαυτός=ἔτος.

κεκμηκός· μτχ. τοῦ κέκμηκα πρκ. τοῦ κάμνω=ἀποκάμνω, κου-
 ράζομαι, κεκμηκός=κουρασμένο.

6.

Ψωφίδα· Ψωφίς· πόλις τῆς Ἀρκαδίας.

Ἐρύμανθον· Ἐρύμανθος· ὄρος τῆς Ἀρκαδίας· «Ἐρυμάνθιος κά-
 προς» κάπρος ζῶν κατὰ τὸ ὄρος Ἐρύμανθον.

ἐλυμαίνεται· ἐλυμαινόμενην, λυμαίνομαι=βλάπτω.

παραγενόμενος· παραγενόμενην «παραγίνομαι ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου
 θήραν» ἔρχομαι διὰ νὰ κυνηγήσω τὸν κάπρον.

κάπρος· ἄγριος χοῖρος.

λόχμης· λόχη, ἡ=τόπος ἄδατος διὰ τοὺς πολλοὺς καὶ πυκνοὺς
 θάμνους.

ἐμβροχίας· ἐνεβρόχισα, ἐμβροχίζω=διὰ βρόχου, παγίδος, συλ-
 λαμβάνω.

7.

ἐξενεγκεῖν· ἐξήνεγκον ἄορ. τοῦ ἐκφέρω=βγάζω ἔξω.

αὐλή· αὐλή=περιτοιχισμένος τόπος, μάνδρα.

διὰ μακρῶν ἐιῶν=εἰς διάστημα πολλῶν ἐτῶν.

σηκαζόμενα· σηκάζομαι=ἐγκλείομαι ἐντὸς μάνδρας.

ἀμύθητον· ἀμύθητος=ἀλογάριστος, πολὺς.
ἐξοίσει· ἐξοίσω μέλλ. τοῦ ἐκφέρω, μεταφέρω ἔξω.
δεκάτην· δεκάτη ἢ=τὸ δέκατον μέρος.
ἀπιστῶν· ἀπιστῶ=δὲν πιστεύω.
ῥήγματος· ῥήγμα, τὸ=ἄνοιγμα.
παρωχέτευσεν· παρωχέτευσα, παροχτετεύω=διοχτετεύω, δι' ὄχε-
 τοῦ κάμνω γὰ ρεύση,
ἔκρουν· ἔκρους, ὄ=ἐκροή, ἔξοδος τῶν ὑδάτων.
ἐξηνέχθη· ἐξηνέχθην ἀόρ. τοῦ ἐκφέρομαι=μεταφέρομαι ἔξω.
τετελεσμένον· τετελεσμένος, τετέλεσμαι παρκα. τοῦ τελοῦμαι=
 ἐκτελοῦμαι.
εἶη· εἶην εὐκτ. τοῦ εἶμι.
ἀπεδίδου· ἀπεδίδουν παρκα. τοῦ ἀποδίδωμι=δίδω τι ὀφειλόμενον.

8.

Ἡφαιστος· θεὸς τοῦ πυρός, χαλκεύς, σιδηρουργός.
ὄρνιθας· ὄρνις ἢ καὶ ὄ=πτηγνόν.
συνηρεφής·=σχεπασμένος
ὕλη· ὕλη=δάσος. « πολλή. . . ὕλη » μὲ πυκνὸν δάσος.
μυρίαί· μυρίοι= ἀναρίθμητοι, ἄπειροι.
ἐφόβει· ἐφόβουν, φοβῶ τινα=κάμνω τινὰ γὰ φοβηθῆ, ἐκφοβίζω.
μετὰ δέους· δέος, τὸ=ὄ φόβος.
ἀνεπέτοντο· ἀνεπετόμην, ἀναπέτομαι=πετῶ, πετῶν ἀπομακρύν-
 νομαι.

9.

ἀγαγεῖν· ἤγαγον ἀόρ. τοῦ ἄγω=ὀδηγῶ.
ἀνέδν· ἀνέδυν ἀόρ. τοῦ ἀναδύομαι=ἐξέρχομαι, ἀνερχόμενος
 ἐμφανίζομαι.
ἐπηγγείλατο· ἐπηγγειλάμην ἀόρ. τοῦ ἐπαγγέλλομαι=ὑπόσχομαι.
φανείη· φανείην, ἐφάνην ἀόρ. τοῦ φαίνομαι=παρουσιάζομαι,
 ἐμφανίζομαι.
ἠγγρίωσε· ἠγγρίωσα, ἠγγριῶ (-όω)=κάμνω τινὰ ἄγριον.

παραγενόμενος: παρεγενόμενην, παραγίγνομαι=ἔρχομαι, « ἐπὶ τοῦτον παραγίγνομαι εἰς Κρήτην » ἔρχομαι εἰς Κρήτην διὰ νὰ συλλάβω αὐτόν.

εἶλε: εἶλον ἄορ. τοῦ αἰρῶ=συλλαμβάνω.

εἶασε: εἶασα ἄορ. τοῦ εἶω (-άω)=ἀφίνω.

ἄφετον: ἄφετος=ἐλεύθερος.

δεῦρο: τοπικὸν ἐπίρρημα, σημαίνει τὴν εἰς τόπον σχέσιν « δεῦρο κατέισε » ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.

διέβη: διέβην ἄορ. τοῦ διαβαίνω=περνῶ.

ἀφίκετο: ἀφικόμενην ἄορ. τοῦ ἀφικνοῦμαι=ἔρχομαι, καταντῶ.

10.

πλεύσας: ἔπλευσα ἄορ. τοῦ πλέω=ταξιδεύω.

βιασάμενος: ἐβιασάμην ἄορ. τοῦ βιάζομαι τινα=μεταχειρίζομαι βίαν ἐναντίον τινός, διὰ τῆς βίας καταβάλλω τινά.

φάτναις: φάτνη, ἡ=τὸ δοχεῖον εἰς τὸ ὅποιον ρίπτεται ἡ τροφή τῶν κτηνῶν. « οἱ ἐπὶ ταῖς φάτναις » οἱ φύλακες τῶν ἵππων.

ἀφέντος: ἀφεις μτχ. τοῦ ἀφήκα ἄορ. τοῦ ἀφήμι=ἀφίνω ἐλεύθερον.

ἀπώλοντο: ἀπωλόμην ἄορ. τοῦ ἀπόλλυμαι=χάνομαι, φονεύομαι.

11.

Θερμῶδων: γεν. Θερμῶδοντος· ποταμὸς ἐν Πόντῳ.

Θεμισκύρα, ἡ· πόλις ἐν Πόντῳ.

ἔθνος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον=ἔθνος περίφημον ὡς πρὸς τὰ πολεμικά.

ἦσκουν ἀνδρείαν: ἄσκῳ ἀνδρείαν=εἶμαι γενναῖος.

σύμβολον=σημεῖον.

πρωτεύειν: πρωτεύω=εἶμαι πρῶτος.

ἐπὶ τοῦτον...ἐπέμπετο «πέμπομαι ἐπὶ τὸν ζῶστηρα» στέλλομαι διὰ νὰ λάβω τὸν ζῶστηρα.

τίνος χάριν=πρὸς ποῖον σκοπόν.

πυθομένη: ἐπυθόμην ἄορ. τοῦ πυθάνομαι=ἔρωτῶ.

ὑπέσχετο: ὑπεσχόμην ἄορ. τοῦ ὑπισχοῦμαι=ὑπόσχομαι.

οἰόμεναι· οἶομαι=νομίζω.

ἐβοήθουν· «βοηθῶ ἐπὶ τὴν ναῦν» σπεύδω εἰς τὸ πλοῖον.

ἀφαιρεῖται· ἀφαιροῦμαι=ἀφαιρῶ.

ἐτρέφατο· ἐτρεψάμην, τρέπομαι=τρέπω εἰς φυγὴν.

12.

Γυρυνόνης· βασιλεὺς τῆς Ἐρυθείας.

φοινικᾶς· ὁ φοινικοῦς, ἡ φοινικῆ, τὸ φοινικοῦν=πορφυροῦς, κόκκινος.

ὄρων· οἱ ὄροι=τὰ σύνορα.

στήλας· στήλη, ἡ=σημάδι, συνήθως πλάξ ἢ λίθος.

ἀπάγειν· ἀπάγω=διὰ τῆς βίας λαμβάνω.

παίει· παίω=κτυπῶ.

κατέλαβε· κατέλαβον ἄορ. τοῦ καταλαμβάνω τινά=φθάνω, προφθάνω.

ἀπέθανεν· ἀπέθανον ἄορ. τοῦ ἀποθνήσκω=φονεύομαι.

13.

Ἵπερδόρειοι· λαὸς τις εἰς τὰ ἔσχατα τῆς γῆς κατοικῶν.

ἐδέξατο· ἐδεξάμην ἄορ. τοῦ δέχομαι=δέχομαι, ἀναλαμβάνω.

δρεψάμενος· ἐδρεψάμην, δρέπομαι=κόπτω.

κομεῖν· κομιῶ μελλ. τοῦ κομίζω· «αὐτός φησι κομεῖν» λέγει ὅτι αὐτός θὰ κομίση.

ἀνέχειν· ἀνέχω=κρατῶ.

δεῖται· δέομαι αὐτοῦ=τὸν παρακαλῶ.

σπεῖραν· σπεῖρα, ἡ=κουλλούρα (ἵνα δῆθεν βαστάξῃ τὸν οὐρανὸν ἀκοπώτερον).

ὑπελθών· ὑπῆλθον ἄορ. τοῦ ὑπέρχομαί τινα=κολακεύω, ἀπατῶ τινά.

14.

Κέρβερος· κύων φύλαξ τοῦ Ἅδου.

δράκοντος· δράκων=ὄφις.

νώτου· νῶτον, τὸ=ράχις· «κατὰ τοῦ νώτου» ἐπὶ τῆς ράχεως.

ἐνθα: ἐπίρρ. = ὅπου.

κατήει: κατήειν παρατ. τοῦ κατέρχομαι.

κρατήσαντι: ἐκράτησα, κρατῶ = νικῶ, καταβάλλω.

ἐντυχῶν: ἐνέτυχον ἀορ. τοῦ ἐντυγχάνω τινί = συναντῶ τινα

συνέχων: συνέχω = κρατῶ, συγκρατῶ.

15.

Καλυδῶν, ἡ γεν. Καλυδῶνος: χώρα τῆς Αἰτωλίας.

Οἰνεύς: βασιλεὺς τῆς Καλυδῶνος.

Τραχίς: ἡ γεν. Τραχίνος: χώρα τῆς Φθιώτιδος.

Κῆυξ, ὁ γεν. Κήυκος: βασιλεὺς τῆς Τραχίνος.

ἠγάγετο: ἠγαγόμην ἀορ. τοῦ ἄγομαι «ἄγομαι τὴν Δηιάνειραν»
λαμβάνω γυναῖκα τὴν Δηιάνειραν.

εὐωχοῦμενος: εὐωχοῦμαι παρά τινι = φιλοξενοῦμαι, ξενίζομαι,
παρακάθημαι εἰς γεῦμα.

κονδύλω: κόνδυλος = πυγμή, γροθιά.

ὑπὸ μέθης: ἔνεκα μέθης.

πληγῆς: πληγή = κτύπημα.

συγγνώμην: συγγνώμην ἔχω τινί = παρέχω εἰς τινα συγγνώμην,
συγχωρῶ τινα.

φυγῆν: «κατὰ τὸν νόμον τὴν φυγὴν ὑπομένω» συμφώνως πρὸς
τὸν νόμον ἐκπληρῶ τὴν ποινὴν ἐξορίας.

ἔγνω: ἔγνω ἀορ. τοῦ γινώσκω = ἀποφασίζω.

16.

Εὔηνος: ποταμὸς τῆς Αἰτωλίας.

ἀπιέναι: ἀπαρ. τοῦ ἀπέρχομαι.

παριόντας: παριὼν μτχ. τοῦ παρέρχομαι = ὁδοιπορῶ· οἱ παριόν-
τες = οἱ διαβάται.

διεπόρθμευε: διεπόρθμευον, διεπορθμεύω μισθοῦ = διαβιβάζω
εἰς τὴν ἀντιπέραν ὄχθη ἀντὶ μισθοῦ.

δς = οὗτος δέ.

ἀπάγειν: ἀπάγω = ἀπομακρύνω.

αἰσθόμενος ἡσθόμην *ἀόρ.* τοῦ αἰσθάνομαι = *μανθάνω*, ἐννοῶ, ἀντιλαμβάνομαι.

φίλτρον πρὸς Ἡρακλέα = μέσον ὥστε ὁ Ἡρακλῆς νὰ μὴ παύσῃ ἀγαπῶν αὐτήν.

θύέν· ὁ θυεῖς, ἡ θυεῖσα, τὸ θυέν, *μτχ.* τοῦ ἐροῦν *ἀόρ.* τοῦ θέω.
φυλάττειν παρ' ἐαυτῆ· φυλάττω παρ' ἐμαυτῶ = κρατῶ μαζί μου.

17.

Οἰχαλία· χώρα τις τῆς Εὐβοίας μυθολογουμένη.

Εὐρυτος· βασιλεὺς τῆς Οἰχαλίας.

τιμωρήσασθαι· ἐτιμωρησάμην, τιμωροῦμαι τινα = ἐχδικούμαι, τιμωρῶ τινα.

ἐμνηστεύσατο· ἐμνηστευσάμην, μνηστεύομαι = ζητῶ γυναῖκα, σύζυγον.

προτεθεῖκει· προτεθεῖκειν, ὑπερσ. τοῦ προτίθημι· «*προτίθημι τὸν γάμον ἄθλον*» ὀρίζω τὸν γάμον ὡς ἄθλον, βραβεῖον.

τοξικῆ· τοξική = ἡ ἐμπειρία νὰ ῥίπτῃ τις τόξον, ἀγώνισμα τόξου.
κρείττων, ὁ καὶ ἦ = ἀνώτερος, *συγκρ.* τοῦ ἀγαθός.

18.

Δίχας· ὑπηρέτης τοῦ Ἡρακλέους.

αἰρεῖ· αἰρῶ = κυριεύω.

ὀρμισάμενος· ὀρμισάμην, ὀρμίζομαι = προσορμίζομαι.

ἐσθῆτα· ἐσθῆς, ἡ = ἔνδυμα. Οἱ ἀρχαῖοι ὅτε ἐμελλον νὰ προσφέρωσι θυσίαν ἐνεδύοντο ἐνδύματα καθαρὰ.

οἰκοθεν = ἀπὸ τὸ σπίτι του.

οἶσοντα· οἶσων *μτχ.* τοῦ οἶσω μέλλ. τοῦ φέρω = κομίζω.

πυθομένη· ἐπυθόμην *ἀόρ.* τοῦ πυνθάνομαι = *μανθάνω*.

δεισασα· δεισας *μτχ.* τοῦ ἔδεισα *ἀόρ.* τοῦ δέδια ἢ δέδοικα = φοβοῦμαι.

ἔχρισε· ἔχρισα, χρίω = ἀλείφω.

10.

Ποίας, ὁ γεν. Ποίαντος· ὁ πατήρ τοῦ Φιλοκτήτου.

ἐνδύς· μτχ. τοῦ ἐνέδυν ἄρρ. τοῦ ἐνδύομαι.

ἰός, ὁ=δηλητήριον.

ὁ τῆς Ὑδρας ἰός· διότι τὸ βεῦσαν ἐκ τοῦ τραύματος τοῦ Νέσσου αἷμα περιεῖχε χολήν τῆς Λερναίας ὕδρας μεταδοθεῖσαν διὰ τοῦ βέλους τοῦ Ἑρακλέους (ἴ. ἀν. § 4).

χρῶτα· χρῶς, ὁ = τὸ δέριμα.

διεδίθρωσκε· διαβιβρώσκω=κατατρῶγω.

ἀπέσπα· ἀπέσπων, ἀποσπῶ (-άω)=ξεκολλῶ.

προσπεφυκότα· προσπεφυκῶς μτχ. τοῦ προσπέφυκα παρκαχ. τοῦ προσφύομαι=προσκολλῶμαι.

χρησάμενος· ἐχρησάμην ἄρρ. τοῦ χρῶμαι (-ήομαι)· «τοιαύτη συμφορᾷ χρῶμαι» εἰς τοιαύτην συμφορὰν περιπίπτω.

κομίζεται· κομίζομαι=ἔρχομαι.

ἀπήγξατο· ἀπηγξάμην, ἀπάγχομαι=πνίγομαι, κρεμιούμαι.

τεμών· ἔτεμον ἄρρ. τοῦ τέμνω=κόπτω.

παρεσιῶτας· ὁ παρεσιῶς, ἡ παρεσιῶσα, τὸ παρεσιῶς,=ὁ πλησίον εὐρισκόμενος, ὁ παρών.

ὑφάπτειν· ὑφάπτω=θέτω πῦρ ὑποκάτω.

παριών· ὁ παριών, ἡ παριούσα, τὸ παριόν μτχ. τοῦ παρέρχομαι =περνῶ, διαβαίνω.

κατὰ ζήτησιν ποιμνίων=πρὸς ἀναζήτησιν ποιμνίων.

ὑφῆψε· ὑφῆψα ἄρρ. τοῦ ὑφάπτω.

ὑποστάν· ὁ ὑποστάς, ἡ ὑποσιῶσα, τὸ ὑποστάν μτχ. τοῦ ὑπέστην ἄρρ. τοῦ ὑφίσταμαι=στέχω ὑποκάτω.

Β' ΘΗΣΕΥΣ

1.

Πιτθεύς: βασιλεὺς τῆς Τροίης.

Πάλλας: ἀδελφὸς τοῦ Αἰγέως.

ἠγάγετο: ἠγαγόμεν ἄρ. ἄγομαι γυναῖκα = λαμβάνω γυναῖκα, νυμφεύομαι.

ὑπονοήσας: ὑπενόησα ὑπονοῶ = ἐννοῶ, ἀντιλαμβάνομαι.

κυεῖν: κυῶ = εἶμαι ἔγκυος.

προειπών: προεῖπον· προλέγω. . . πέμπειν = διατάσσω, κελεύω νὰ στείλῃ.

υἱός, δ = ἀρσενικὸ παιδί.

γένηται: γένωμαι, ἐγενόμην ἄρ. τοῦ γίγνομαι = γεννώμαι.

αὔξηθεις: ἠύξηθην· αὔξάνομαι = μεγαλώνω.

ἀναστήσαι: ἀνέστησα ἄρ. τοῦ ἀνίστημι = ἀνεγείρω, σηκώνω.

ὑφελεῖν: ὑφείλον ἄρ. τοῦ ὑφαιρῶ = λαμβάνω.

εἰδότης: ὁ εἰδώς, ἡ εἰδυῖα, τὸ εἶδος μτχ, τοῦ οἶδα = γνωρίζω, ἠξέυρω.

ἰσχυρῶς = πολὺ.

ἐδεδόικει: ἐδεδόικειν = ἐφοβούμην ὑπερσ. τοῦ δέδοικα = φοβοῦμαι.

ἐπεβούλευον: ἐπιβουλεύω τινί = σκέπτομαι κακὸν ἐναντίον τινός.

2.

τεκούσης: ὁ τεκῶν, ἡ τεκοῦσα, τὸ τεκόν, τίκτω = γεννῶ.

γένεσιν: γένεσις = τὸ γένος, ἡ καταγωγὴ.

μειράκιον: νεανίσκος, παλληκάρι.

διέφαινεν: διαφαίνω = ἐμφανίζω, παρουσιάζω, δείχνω.

φρόνημα: ὑπερηφάνεια.

προσήγαγεν: προσήγαγον ἄρ. τοῦ προσάγω = ὀδηγῶ.

παιρῶος = ὁ ὑπὸ τοῦ πατρὸς διὰ τὸν υἱὸν καταλειφθεὶς.

σύμβολα: σύμβολον = σημεῖον ἀναγνωρίσεως, σημάδι.

θαδίως = εὐχόλως.

ἀνέωσε: ἀνέωσα ἄρ. τοῦ ἀνωθῶ = ὠθῶ, σπρώχνω, πρὸς τὰ ἐπάνω

3.

χαλεπόν: δύσκολον.

ἔδعونτο: δέομαι=παρακαλῶ.

ἐξηγούμενος: ἐξηγοῦμαι=διηγούμαι. «ἐξηγοῦμαι τινα» διηγούμαι περί τινος.

ὁποῖος εἶη=ποίας λογῆς ἦτο.

δρῶν: δρῶν ἐν κτ. τοῦ δρῶ (-άω)=διαπράττω. «ὅποια δρῶν τοὺς ξένους» ποίας λογῆς ἐγκλήματα διέπραττε κατὰ τῶν ξένων.

κομίζεσθαι: κομίζομαι=ἔρχομαι, μεταβαίνω.

ἔοικε: ἔοικα=ὀμοιάζω, φαίνομαι. «ὡς ἔοικε» ὡς φαίνεται.

ἀπέγνων: ἀπέγνων ἄδρ. τοῦ ἀπογινώσκω=ἀποφασίζω νὰ μὴ. . .
«ἀπέγνων πλεῖν» ἀπεφάσισα νὰ μὴ ταξιθεύσω.

πάλαι=πρὸ πολλοῦ χρόνου.

ἀρετῆς: ἀρετῆ=ἀνδρεία.

ἐορακῶν: ἐορακῶς, ἐόρακα παρακ τοῦ ὄρω=βλέπω.

4.

ἐποιεῖτο: «δεινὸν ποιοῦμαι» φοβερὸν νομίζω.

ἀνεκτόν: ἀνεκτός=ὑποφερτός.

πονηρούς: πονηρός=κακός.

πρὸ ποδῶν=ἐγγύς, πλησίον.

ἄθλους: ἄθλος, ῖ=ἄγών, κίνδυνος.

ἐφιλοτιμεῖτο: ἐφιλοτιμούμην, φιλοτιμοῦμαι=ἔχω τὴν φιλοτιμίαν.

προσενεγκεῖν: προσήνεγκον ἄδρ. τοῦ προσφέρω.

ἀναίμακτα: ἀναίμακτος=ὁ ἄνευ αἵματος, ὁ μὴ αἱματωθεῖς.

ἔργοις. . . **ἀγαθοῖς**: ἔργα ἀγαθὰ=γενναῖα κατορθώματα.

χαρακτήρα: χαρακτήρ, ὁ=γνώρισμα.

ἐξώρμησεν: ἐξώρμησα, ἐξορμῶ (-άω)=ξεκινῶ.

5.

παριόντας: παριῶν μτχ. τοῦ παρέρομαι, οἱ παριόντες=οἱ διαβάται.

ἐκώλυε: ἐκώλυον, κωλύω=ἐμποδίζω.

προάγειν· προάγω=προχωρῶ.

ἀπέκτεινε ἀπέκτεινα, ἀποκτείνω=φονεύω.

ἐχεῖτο· ἐχεώμην· «χρῶμαί τι ἐπλω» μεταχειρίζομαι τι ὡς ἔπλω.

6.

ἀφίει· ἀφίειν παρατ. ἀφίημι=ἀφίνω, ἀπολύω.

πίτυς πίτυς, ἦ=εἶδος πεύκης ὑψηλῆς.

προσέδει· προσέδουν παρατ. τοῦ προσδῶ(-έω)=προσδένω.

δεδεμένος· δέδεμαι παρατ. τοῦ δοῦμαι(-έομαι)=δένομαι, ἐνέργ. δῶ(-έω).

ἐλκόμενος· ἔλκομαι=σύρομαι, τραβιῶμαι.

διεσπᾶτο. διεσπῶμην, διασπῶμαι (-άομαι)=σχίζομαι.

ἀπώλλυτο· ἀπωλλύμην, ἀπόλλυμαι=χάνομαι.

7.

Κρομμυωνίαν· Κρομμυώνιος=ὁ ζῶν ἐν Κρομμυῶνι· Κρομμυῶν

ὁ τόπος μεταξὺ Κορίνθου καὶ Μεγάρων.

σῦν· σῦς, ἦ=ἀγριογούρουνο θηλυκό.

φαῦλον· φαῦλος=εὐτελής, εὐκαταφρόνητος.

μάχιμον· μάχιμος=ὁ ἱκανὸς νὰ μάχεται, νὰ παλαίῃ

κρατηθῆναι· ἐκρατήθην, κρατοῦμαι=νικῶμαι, καταβάλλομαι.

8.

Σκιρωνίδες πέτραι· ὅπου σήμερον ἡ Κακὴ Σκάλα παρὰ τὰ Μέγαρα.

πέτρας· πέτρα, ἦ=βράχος, κρημνός.

νίξειν· νίξω=νίπτω, πλύνω.

βοράν· βορά, ἦ=τροφή.

9.

καταπαλαίων. καταπαλαίω=διὰ τῆς πάλης καταβάλλω.

ἀνήρει· ἀνήρουν, ἀναιρῶ=φονεύω.

μετέωρον· μετέωρος=ὁ μὴ στηριζόμενος ἐπὶ τῆς γῆς.

ἐπάρας· μτχ. τοῦ ἐπῆρα ἀδρ. τοῦ ἐπαίρω=τηκῶνω.

ἤραξεν. ἤραξα, ἀράσσω=κτυπῶ.

10.

τὴν οἴκησιν ἔχω=κατοικῶ.

ἔστρωσε· ἔστρωσα ἄρ. τοῦ στρώννυμι· «στρώννυμι κλίνην»
στήνω κλίνην.

ἐλάττω· ὁ καὶ ἡ ἐλάττων, τὸ ἔλαττον, συγκρ. τοῦ μικρός.

μείζω· ὁ καὶ ἡ μείζων, τὸ μείζον, συγκρ. τοῦ μέγας.

ἐπὶ ξένια καλῶ τινα=προσκαλῶ τινα νὰ τὸν φιλοξενήσω, νὰ
συμφάγωμεν.

ᾧδε·=κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

κατέκλινεν· κατακλίνω=κάμνω, ἀναγκάζω τινά νὰ κατακλιθῆ
ἀπέπριον· ἀποπρίω=ἀποκόπτω μὲ πρίονι.

11.

καθάρας· ἐκάθαρα (καὶ ἐκάθηρα) ἄρ. τοῦ καθαίρω=καθαρίζω.

ἦκεν· ἦκον=ἦλθον, ἦκω=ἔχω ἔλθει.

ἄγνως· γεν. ἀγνωτός=ἄγνωστος.

εἰστία· εἰστίων, ἐστίω τινα=κάμνω τραπέζι· εἰς τινα, φιλοξενῶ τινα.

ἀπὸ τῶν συμβόλων=ἀπὸ τὰ σημάδια.

ἐσπάσατο· ἐσπασάμην, σπῶμαι (άουαι) τὴν μάχαιραν=τραβῶ τὸ
μαχαίρι.

τεμῶν. τεμῶ μέλλ. τοῦ τέμνω=κόπτω. «ὡς ταύτη τεμῶν» διὰ νὰ
κόψῃ μὲ αὐτὸ (τὸ μαχαίρι).

κατέμαθε· κατέμαθον ἄρ. τοῦ καταμανθάνω=καταλαμβάνω, κα-
λῶς ἐννοῶ.

ἠσπάζετο· ἠσπαζόμην, ὀσπάζομαι=ἐναγκαλιζομαι, ἀγκαλιάζω.

κατεφίλει· κοτεφίλουν, καταφιλῶ(-έω)=φιλῶ.

συναγαγόν· συνήγαγον ἄρ. τοῦ συνάγω=συναθροίζω.

ἐγνώριζεν· γνώριζω· «γνώριζω τοῖς Ἀθηναίοις τὸν υἱόν» κάμνω
γνώριμον εἰς τοὺς Ἀθηναίους τὸν υἱόν μου.

ἠδέως· ἐπίρρ.=μετὰ χαρᾶς.

ἀπεδέχοντο· ἀπεδεχόμην, ἀποδέχομαι=δέχομαι τὴν γνωριμίαν.

ἀνδραγαθίαν· ἀνδραγαθία=τὸ νὰ εἶναι γενναῖος ἀνὴρ.

12.

- καθέξειν**· καθέξω=θά λάβω, μέλλ. τοῦ κατέχω.
ἀπεδείχθη· ἀπεδείχθην ἄορ. τοῦ ἀποδείκνυμαι=ὀρίζομαι.
χαλεπῶς ἔφερον· χαλεπῶς φέρω τι=λυποῦμαι, ὀργίζομαι διὰ τι.
κατέστησαν· κατέστην ἄορ. τοῦ καθίσταμαι· «εἰς πόλεμον καθίσταμαι» κάμνω πόλεμον.
διελόντες· διελών, διεῖλον ἄορ. τοῦ διαιρῶ=χωρίζω.
μοίρας· μοῖρα, ἦ=μέρος.
ἐνήδρευον· ἐνεδρεύω=στήνω ἐνέδραν.
διχόθεν· ἐπίρρ.=ἀπὸ δύο μεριές.
ἐπιθησόμενοι· ἐπιθήσομαι μέλλ. τοῦ ἐπιτίθεμαι=κάμνω ἐπίθεσιν.
βεβουλευμένα· βεβούλευμαι = ἔχω ἀποφασίσει, βουλευόμαι = σκέπτομαι. «τὰ βεβουλευμένα τοῖς Παλλαντίδαις» τὰ ἀποφασισθέντα ὑπὸ τῶν Παλλαντιδῶν, αἱ ἀποφάσεις τῶν Παλλ.
πυθόμενοι· ἐπυθόμην ἄορ. τοῦ πυθάνομαι=μανθάνω.

13.

- δρᾶν**· δρῶ τι=κάμνω κάτι σπουδαῖον.
δημαγωγῶν· δημαγωγῶ=κολακεύω τὸν δῆμον, τὸν λαόν.
πράγματα, τὰ=ἐνοχλήσεις, ζημίαι.
χειρῶσάμενος· ἐχειρῶσάμην, χειροῦμαι (όομαι)=συλλαμβάνω.
ἄστειως· ἄστυ τό=ἡ πόλις, αἱ Ἀθῆναι ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς ἀγροὺς ἢ τὸν Πειραιᾶ.
ἤλασεν. ἤλασα ἄορ. τοῦ ἐλαύνω=φέρω, ὀδηγῶ.

14.

- τρίτον**=τρίτην φορᾶν.
δασμόν· δασμὸς=φόρος.
ἀπάξοντες· ἀπάξω, ἀπάγω=κρμίζω, φέρω.
ὠμολόγησαν· ὠμολόγησα· «ὠμολογῶ Μίνφ δασμόν» ὑπόσχομα εἰς τὸν Μίνων φόρον.
δι' ἐννέα ἐτῶν=κάθε ἐννέα χρόνια.
πλανῶν· πλανῶ (-άω) τὴν ἔξοδον=ἀποκρύπτω τὴν ἔξοδον.

15.

θαρρύνοντος: θαρρύνω=ἐνθαρρύνω.

μεγαληγοροῦντος: μεγαληγορῶν, μεγαληγορῶ (-έω)=λέγω με-
γάλα λόγια, ὑπόσχομαι μεγάλα πράγματα.

ἀναχωροῦντα: ἀναχωρῶ=ἐπιστρέφω.

ἐπαῖρα: ἀπαρέμφ. τοῦ ἐπῆρα ἄορ. τοῦ ἐπαίρω=σηκώνω.

16.

ἐντυγχάνει: ἐντυγχάνω τινί=συναντῶ τινα.

ὅπως δύναιτο: πῶς θὰ ἤμποροῦσε.

ἐδίδαξε: διδάσκω=συμβουλεύω.

διεξεληθεῖν: διεξῆλθον, διεξέρομαι τοὺς ἐλιγμοὺς=διέρχομαι,
περνῶ τὰς καμπὰς.

κρατήσαι: ἐκράτησα, κρατῶ (-έω) τοῦ Μινωταύρου=γίνομαι
κύριος τοῦ Μιν., νικῶ τὸν Μινώταυρον.

ᾧ ἂν ἐξόδου ἐκ τοῦ Λαβυρίνθου τύχοι=διὰ τοῦ ὁποίου θὰ
κατῶρθωνε νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸν Λαβύρινθον.

φαρμακεύτρια=ἡ παρασκευάζουσα μαγικά φάρμακα, μάγισσα.

ἀνεχώρησεν: ἀνεχώρησα, ἀναχωρῶ=ἐπιστρέφω ὀπίσω, ἐπα-
νέρχομαι.

17.

ἐπελάθετο: ἐπελαθόμην ἄορ. τοῦ ἐπιλανθάνομαι=λησμονῶ.

ἀπολωλέναι: ἀπόλωλα παρακ. τοῦ ἀπόλλυμαι=χάνομαι.

18.

δυναστειαν: δυναστεία=βασιλεία.

συνώκισε: συνώκισα, συνοικίζω=βάλλω νὰ κατοικήσουν μαζί.

τέως: ἐπίρρ.=ἕως τότε, πρότερον.

διαφερομένους: διαφερομαί τινι=φιλονικῶ πρὸς τινα.

πρυτανεῖα: πρυτανεῖον, τὸ=ἄρχεῖον, οἱ ἄρχοντες.

βουλευτήρια: βουλευτήριον, τὸ=ἡ βουλή, οἱ βουλευταί.

τὰ παρ' ἐκάστοις πρυτανεῖα καὶ βουλευτήρια=οἱ ἰδιαιτεροὶ
ἐκάστου τόπου ἄρχοντες καὶ βουλευταί.

Παναθήναια θυσίαν ἐποίησε κοινὴν—ᾤρισε, καθιέρωσε θυσίαν κοινὴν πάντων τῶν Ἀθηναίων, Παναθήναια καλουμένην.
ἀποθέμενος· ἀπεθέμην ἄορ. τοῦ ἀποτίθεμαι=ἀφίνω, παραιτῶ.
διεκόσμη· διεκόσμου, διακοσμῶ (-έω) τὴν πολιτείαν=διά-
 τάσσω, καθορίζω τὰ τοῦ πολιτεύματος, τακτοποιῶ τὸ πολίτευμα.

19.

ἐπὶ τοῖς ἴσοις—μὲ τὰ αὐτὰ δικαιώματα.
δεῦρ'· δεῦρο=ἐδῶ.
ἴτε—ἔλθετε, προστακτ. τοῦ ἔρχομαι.
λεῶ—λαοί, ὀνομαστ. τοῦ ἐνικοῦ λεῶς=λαός.
παρακαλῶν· παρακαλῶ=παρακινῶ.

20.

καταστασιαζόμενος· καταστασιάζομαι=ὑπὸ στάσεων ταράσσομαι.
ὑπεξέμπεμπε· ὑπεξέμπεψα, ὑπεκπέμπεω=(πέμπω) ἐξασφαλιζῶ.
πατρῶων· πατρῶος=ὁ ὑπὸ τοῦ πατρὸς καταλειφθεὶς διὰ τὸν υἱόν.
 πατρικός.
ἀπολαβεῖν· ἀπέλαβον, ἀπολαμβάνω=λαμβάνω ὀπίσω.
δεῖσας· ἔδεισα=ἐφοβήθην ἄορ. τοῦ δέδοικα ἢ δέδια=φοβοῦμαι.
ἄκρα, τὰ—αἱ ἀπόκρημνοι κορυφαί.
ἀνήγαγεν· ἀνήγαγον ἄορ. τοῦ ἀνάγω=ὀδηγῶ ἄνω.
ἔωσε· ἔωσα ἄορ. τοῦ ὠθῶ=ἀπωθῶ σπρώχνω.
πέτραι· οἱ βράχοι.

21.

ἔδοξαν· ἔδοξα=ἐνόμισα, δοκῶ=νομίζω.
φάσμα, τό—εἶδωλον, εἰκὼν
ἐν ὄπλοις· μεθ' ὄπλων, ἔνοπλον.
καθορᾶν· καθορῶ (-άω)=βλέπω καλῶς.
φερόμενον· φέρομαι=έρμῶ.
Μηδικά, τὰ—ὁ Μηδικὸς πόλεμος, οἱ Περσικοὶ πόλεμοι.
μαντευομένοις· μαντεύομαι=ζητῶ μαντείαν, χρησμόν.

ἀνεῖλεν ἀνεῖλον ἄορ. τοῦ ἀναιρῶ=χρησιμοδοτῶ.

ἐλών εἶλον ἄορ. τοῦ αἰρῶ=κυριεύω.

κατιόντα κατιών' μτχ. τοῦ κατέρχομαι=ἐπανερχομαι ἐκ τῆς ἐξορίας.

Γ' ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

δυναστεύοντος δυναστεύω=βασιλεύω.

γίγνεται γίγνομαι τινος=γενῶμαι ἀπό τινος.

ἐπιβουλεύουσα ἐπιβουλεύω τοῖς τέκνοις=σκέπτομαι κακὰ ἐναντίον τῶν τέκνων.

φρύγειν φρύγω=φρυγανίζω, διὰ τοῦ πυρός ξηραίνω.

εὐαρεστήσαι εὐηρέστησα, εὐαρεστῶ (-έω) τινι = γίνομαι εὐάρεστος εἰς τινα, κάμνω νὰ εὐχαριστηθῇ τις.

πεφρυγμένους πέφρυγμα παρακ. τοῦ φρύγομαι.

ὡς εἰκός =ὡς εἰκὸς ἦν=ὡς ἦτο ἐπόμενον.

ἐπυνθάνετο ἐπυνθάνομην, πυνθάνομαι=ἔρωτῶ «πυνθάνομαι ἀπαλλαγὴν τῆς ἀφορίας» ἔρωτῶ, ζητῶ, τρόπον ἀπαλλαγῆς τῆς ἀφορίας.

εἷη κεχρησμένον κεχρησμένον ἐστὶ ἢ κέχρησται=ἔχει χρησιμοδοτηθῇ.

προθυμεῖτο προθυμοῦμην, προθυμοῦμαι=εἶμι πρόθυμος.

ὀχούμενοι ὀχοῦμαι (-έομαι) =φέρομαι καθήμενος κἀπ.υ. κάθημαι.

2.

ἐγένοντο γίγνομαι κατά τινα τόπον=φθάνω εἰς τινα τόπον.

ὄλισθεν ὄλισθον ἄορ. τοῦ ὀλισθάνω=γλιστρῶ.

ἀπόλετο ἀπωλόμην ἄορ. τοῦ ἀπόλλυμαι=χάνομαι.

δωρεῖται δωροῦμαι τινι=κάμνω δῶρον εἰς τινα

ἄλλει ἄλλος, τὸ=δάσος ἱερόν, ἀφιερωμένον εἰς θεόν τινα ἢ ἥρωα.

περιάπτει περιάπτω τι δοῦν=χρεμῶ τι ἐπάνω εἰς τὴν δοῦν.

δράκοντος· δράκων=ὄφις τερατώδης·
ἀύπνου· ἄπνος=ὁ μὴ κοιμώμενος, ἀκοίμητος.
κατήλθεν· κατήλθον, κατερχομαι=ἔρχομαι (εἰς τὴν πατρίδα μου).

3.

ληψόμενος· λήψομαι μελλ. τοῦ λαμβάνω.
μαντευομένῳ· «μαντεύομαι περὶ τῆς βασιλείας»=ἔρωτῶ τὸν θεὸν
 περὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς βασιλείας μου.
ἔχρησεν· ἔχρησα, χρῶ (-ήω)=χρησιμοδοτῶ.
φυλάξασθαι· ἐφυλαξάμην, «φυλάττομαι τὸν μονοσάνδαλον» προ-
 φυλάττομαι ἀπὸ τὸν μονοσάνδαλον.
συνήκε· συνήκα ἀόρ. τοῦ σηνήμι=έννωθ, καταλαμβάνω.
ἐπὶ τῇ θαλάσῃ=ἐγγύτατα τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν ἀκτὴν, εἰς τὸν
 αἰγιαλόν.
μετεπέμψατο· μετεπεμψάμην, μεταπέμπομαι=στέλλω καὶ προσ-
 καλῶ, προσκαλῶ.
κατὰ γεωργίαν=ἵνα καλλιεργήσῃ.
ἀπολέσας· ἀπόλεσα ἀόρ. τοῦ ἀπόλλυμι=χάνω.
θεασάμενος· ἐθεασάμην, θεῶμαι (-άομαι)=παρατηρῶ.
κατέμαθε· κατέμαθον ἀόρ. τοῦ καταμανθάνω=έννωθ.
λόγιον, τὸ=χρησμός.
ἔλθεῖν· ἦλθον «ἔρχομαι ἐπὶ τὸ δέρας» μεταβαίνω νὰ φέρω τὸ
 δέρας.

4.

ἐπὶ τοῦτο=διὰ νὰ φέρῃ τοῦτο.
ἐπεκαλέσατο· ἐπεκαλεσάμην, ἐπικαλοῦμαι τινα=ζητῶ τὴν βοή-
 θεϊάν τινος.
ὑποθεμένης· ὑπεθέμην ἀόρ. τοῦ ὑποτίθεμαι=συμβουλεύω.
ἐπυνθάνετο· ἐπυνθανόμην· «πυνθάνομαι τοῦ θεοῦ περὶ τοῦ πλοῦ»
 ἔρωτῶ τὸν θεὸν διὰ τὸ ταξίδιον.
ἀνδραγαθίας· ἀνδραγαθία, ἡ=τὸ νὰ εἶναι τις γενναῖος· «ὅ,τι περ
 ἄνθος ἀνδραγαθίας» τὸ ἄνθος τῆς ἀνδραγαθίας, τῆς γενναιότητος.

5.

ἀναχθέντες· ἀνήχθην, ἀνάγομαι=ἀποπλέω.

προσίσχουσι· προσίσχω=προσεγγίζω, προσορμίζομαι.
ὠρμίσαντο· ὠρμισάμην, ὠρμίζομαι=προσορμίζομαι, ἀγκυροβολῶ.
παρατιθεῖτο· παρατιθείμην εὐκτ. τοῦ παρατίθειαι «ὁπότε παρα-
 τιθεῖτο τράπεζα» ὁσάκις παρετίθετο τράπεζα.
καταπειτόμεναι· καταπέομαι=πετῶ πρὸς τὰ κάτω.
ἀνάπλευα· ὁ καὶ ἡ ἀνάπλευς, τὸ ἀνάπλευων=πλήρης.
διδάξειν· διδάξω, διδάσκω=συμβουλεύω.
Σαλυνδησός· ἡ κατὰ τὸν Βόσπορον καὶ τὸν Εὐξείνιον πόντον πα-
 ραλία τῆς Θράκης.

6.

ἐμήνυσε· ἐμήνυσα, «μηνύω τὸν πλοῦν» δεικνύω τὴν ὁδὸν τοῦ
 ταξιδίου.
πνευμάτων· πνεῦμα=ἄνεμος.
προεῖπεν· προεῖπον, προλέγω=κελεύω, προτρέπω.
ἀφείναι· ἀφήκα, ἀφήμι=ἀφίνω νὰ φύγῃ.
πελειάδα· πελειάς, ἡ=περιστερά.
συμπεσοῦσαι· συνέπεσον, συμπίπτω=συγχρούομαι.
ἐπιτηρήσαντες· ἐπετήρησα, ἐπιτηρῶ=περιμένω εὐκαιρίαν.
ἀναχωρούσας· ἀναχωρῶ=ἀπομκκρύνομαι.
εἰρεσίας· εἰρεσία, ἡ=κωπηλασία.
συντόνου· σύντονος=ἰσχυρός, δυνατός.
ἀφλάστων· ἀφλαστα, τὰ=τὸ ἄκρον τῆς πρύμνης τὸ ὅποιον ἐξεί-
 χεν εἰς ὕψος τι «τὰ ἄκρα τῶν ἀφλάστων τῆς νεῶς περικοπέι-
 σης» περικοπέντος τοῦ πλοίου εἰς τὸ ἄκρον τῆς πρύμνης.
ἐστήκασιν· ἔστηκα=εἶμαι σταμένος, μένω ἀκίνητος, παρκκ. τοῦ
 ἴσταμαι.
Σημπληγάδες· οὕτω ἐκαλοῦντο οἱ βράχοι οὗτοι ὡς συμπλησόμε-
 νοι συγχρούομενοι.

7.

παρὰπλεύσαντες· παρῆπλευσα· παρὰπλέω Θερμῶδοντα= πλέων
 ἀφίνω ὀπίσω τὸν Θερμῶδοντα.
ἔδεῖτο· ἔδεόμην, δέομαι=παρκαλλῶ.

- ἐπενόει*· ἐπενόουν, ἐπινοῶ=σκέπτομαι.
ἐμπρησαι· ἐνέπρησα, ἐμπίμπρημι=πυρπολῶ, καίω.
ἐρῶσα· ἐρῶ (-άω) τινος=ἔχω ἔρωτα πρὸς τινα.
συνεργήσειν· συνεργήσω, συνεργῶ τινι=βοηθῶ τινα.
ἐφ' ᾧ ἦκε=διὰ τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὅποιον ἦλθεν.
ἐπαγγέλλεται· ἐπαγγέλλομαι=ὑπόσχομαι.
ὄμοση· ὄμοσα, ὄμνυμι=ὀρκίζομαι.
ἔξειν· ἔξω, ἔχω.
ἀπάξειν· ἀπάξω, ἀπάγω=ὀδηγῶ.
κατακοιμίσασα· κατεκοίμισα, κατακοιμίζω τινά=κάννω τινά νά κοιμηθῆ.
φαρμακεύτρια· ἡ παρασκευάζουσα μαγικά φάρμακα, μάγισσα.
περιεῖλον· ἀόρ. τοῦ περιαιρῶ· «περιαίρῶ τῆς δρυὸς τὸ δέρας» ἀφαιρῶ ἀπὸ τῆς δρυὸς τὸ δέρας.
παρεγένετο· παρεγενόμην, παραγίνομαι=ἔρχομαι.
συνεῖπετο· συνειπόμην, συνέπομαι=συνακολουθῶ.
πολλὰ πλανηθέντες = πολλές περιπλανήσεις ὑποστάντες, μετὰ πολλές περιπλανήσεις.

Δ' ΚΥΚΛΩΠΕΙΑ

1.

- άλουσης*· ὁ ἄλους, ἡ ἄλουσα, τὸ ἄλὸν μτχ. τοῦ εἰλῶν, ἀόρ. τοῦ ἄλισκομαι=κυριεύομαι.
λαῶν. λαός=στρατός.
οἴκαδε·=εἰς τὴν πατρίδα.
εὐπλοοῦσι· εὐπλοῶ (-έω)=πλέω καλῶς, ἄνευ κινδύνων καὶ περιπειθειῶν.
ἀποσφύζονται· ἀποσφύζομαι=σωθεὶς ἔρχομαι, φθάνω.
πολλὰ πλανηθέντες. πολλὰ πλανῶμαι=πολλὰς περιπλανήσεις ὑποφέρω.
εταῖρων· οἱ εταῖροι=οἱ σύντροφοι, οἱ στρατιῶται.
ἀπολομένων· ἀπώλομην, ἀπόλλυμαι=χάνομαι, ἀποθνήσκω.

ἀναχθεις: ἀνήχθην, ἀνάγομαι=ἀποπλέω.

2.

ὀρμίζεται: ὀρμίζομαι=προσορμίζομαι, προσεγγίζω.

ἀνδροφάγοι: ἀνδροφάγος=ἀνθρωποφάγος.

λάσιοι: λάσιος=μαλλιάρος.

πάντα=εἰς πάντα τὰ μέρη.

καὶ τὸ εἰς ὄνυχα ἤκον=μέχρι καὶ τῶν ὀνύχων.

αὐταῖς χεραῖ=μὲ τὰ χέρια τῶν.

ἤρουν: ἄρω (-όω)=ἀροτριῶ, ζευγαρίζω.

ἀνήροτα: ἀνήροτος=ἀγεώργητος, ἀκαλλιεργητος.

ἐφύετο: φύομαι=φυτρώνω.

πυροί: πυρός, ὄσιτος.

χωρίς=χωριστά.

ἐπὶ τῇ θαλάσῃ=πλησίον τῆς θαλάσσης.

ἄντρον=σπίλαιον.

ἄψαντες: ἤψα, ἄπτω=ἀνάπτω.

ἐρίφων: ἔριφος=τὸ νεογνὸν τῆς αἰγός, κατσίκι.

εὐωχοῦντο: εὐωχούμην, εὐωχοῦμαι=γεύομαι, τρώγω καλά.

εἴ πως ξενία αὐτοῖς δόλη=ἴσως δώση εἰς αὐτοὺς δῶρα ξενίας.

εἰσελάσας: εἰσήλασα ἄορ. τοῦ εἰσελαύνω = εἰσάγω, ὀδηγῶ ἐντός.

προσέθηκε: προσέθηκα, «προστίθημι τῇ θύρᾳ πέτρον» θέτω εἰς τὴν θύραν λίθον.

τάς οἷς: ἢ οἷς=τὸ πρόβατον.

παρανίκα=ἀμέσως.

θρέψας: ἔθρεψα, «τρέφω γάλα» πήζω γάλα (διὰ τὴν γίνην τυρί).

ταλάρους: τάλαιρος=πλεκτὸν καλάθιον διὰ τὴν ἀποστράγγισιν τοῦ νωποῦ τυροῦ.

ἵνα εἴη αὐτῷ=ἵνα ὑπάρχη εἰς αὐτόν, ἵνα ἔχη.

διψῶη: διψῶ (-ήω) = ἐπιθυμῶ τὴν πίω· «ὅποτε διψῶη» ὁσάκις ἐπεθύμει.

3.

περανθέντων: ἐπεράνθην, περαίνομαι=φέρομαι εἰς πέρας, ἐκτελοῦμαι.

αὐγασθέντος ἠὺγάσθην, αὐγάζομαι=φωτίζομαι.

βλέψας ἔβλεψα, βλέπω=κατευθύνω τὰ βλέμματά μου, βίχνω τὰ μάτια μου.

ἤρετο ἠρόμην ἄορ. τοῦ ἐρωτῶ.

κατὰ τίνα προᾶξιν=διὰ ποῖον σκοπόν.

δείσαντες ἔδεισα ἄορ. τοῦ δέδοικα=φοβοῦμαι.

φθόγγον βαρύν=βαρεῖαν φωνήν ἢ ὁποῖα βέβαιως ἦτο ἀνάλογος πρὸς τὸ πελώριον σῶμά του.

κλέος, τὸ=δόξα, φήμη.

ἰκέται ἰκέτης=ὁ παρακαλῶν νὰ λάβῃ τι.

αἰδοῦ προστ. τοῦ αἰδοῦμαι (-έομαι)=σέδομαι, φοβοῦμαι.

4.

θυμῶ θυμός=καρδία, ψυχή, ἀνελεήμων θυμός=ἄσπλαγχνος, σκληρὰ καρδία.

νήπιοι νήπιος=μωρός.

κρείσσονες κρείσσων=ἀνώτερος, ὑπέρτερος.

φείσομαι φείδομαι τινος=διαφυλάττω, περισφίζω τι.

ἄμα ταῦτα εἰπὼν=εὐθύς ὡς εἶπε ταῦτα.

ἐφήλατο ἐφηλάμην ἄορ. τοῦ ἐφάλλομαι=πηδῶ, ὀρμῶ.

ἀνεῖχον ἀνέχω τὰς χεῖρας Δίη=ὑψώνω τὰς χεῖρας εἰς τὸν θεόν.

ἐκτάδην ἀπλωτά, ξαπλωμένος.

σπασάμενος ἐσπασάμην, «σπῶμαι (-άομαι) τὸ ξίφος» σύρω τὸ ξίφος ἐκ τῆς θήκης του.

τούτου ἀπολομένου=εἰ οὗτος ἀπόλετο=εἰ οὗτος ἀπόλλυτο=ἂν οὗτος ἐφονεύετο.

οἶος τ' ἦν οἶος τ' εἰμί=δύναμαι, εἶμαι ἱκανός.

ἀπῶσαι ἀπέωσα ἄορ. τοῦ ἀπωθῶ (-έω)=σπρώχνω, παραμερίζω.

βουλῆς βουλή=σκέψις.

ἀπέσχετο ἀπεσχόμην ἄορ. τοῦ ἀπέχομαι=ἀπομακρύνομαι.

Δία τὸν ξένον ἐπικαλούμενοι=ζητοῦντες τὴν βοήθειαν τοῦ Διὸς ὡς προστάτου τῶν ξένων.

δίκην δώσει «δίκην δίδωμι τῆς ἀγριότητος» τιμωροῦμαι διὰ τὴν ἀγριότητα.

σωθήσονται· «σφίζομαι εἰς τὴν νᾶν» φθάνω σφός εἰς τὸ πλοῖον.

6.

ἔφ' ἔως, ἦ=ἡ αὐγή. «ἅμα τῇ ἔφ» κατὰ τὰ ξημερώματα.

ἀφελών· ἀφείλον ἄορ. τοῦ ἀφαιρῶ.

θυρεός=λίθος τῆς θύρας κλείων τὴν εἴσοδον.

ἐξήλασε· ἐξήλασα ἄορ. τοῦ ἐξελαύνω=ὀδηγῶ ἔξω.

7.

ἐλάινον· ἐλάινος=ἀπὸ ἐλαίου, ἐλήσος

ἔτεμεν· ἔτεμον ἄορ. τοῦ τέμνω=κόπτω.

ἵνα φέροι=διὰ τὴν κρατῆ.

ἐφκει· ἐφκειν=ὠμοιάζον, ἔοικα=ὀμοιάζω.

ῥσον ὀργυιάν=περίπου μίαν ὀργυιάν.

ἀπέξυσε· ἀπέξυσα, ἀποξύω=ξύνω.

ῶξυνε· ῶξυνον, ὀξύνω=κάμνω τι ὀξύ, σουθλερό.

ἐκέχυτο· ἐκεχύμην ὑπερσ. τοῦ χέομαι=διασκορπίζομαι.

κατὰ τοῦ σπηλαίου=καθ' ὄλγην τὴν ἕκτασιν τοῦ σπηλαίου.

ἀπεδείχθησαν· ἀπεδείχθη, ἀποδείκνυμαι=ὀρίζομαι.

οἱ τολμήσουσι=οἱ ὅποιοι θὰ τολμήσουν.

ὅτι . . . κοιμῶτο=καθ' ὄν χρόνον θὰ ἐκοιμᾶτο.

ἔλαχον· ἄορ. τοῦ λαγχάνω=ἐπιτυγχάνω διὰ κλήρου.

οὓς ἂν . . . ἔλοιτο=τοὺς ὁποίους ἤθελεν ἐκλέξει.

8.

ἐλάσας· ἤλασα. ἐλαύνω=ὀδηγῶ.

ἦρε· ἦρα ἄορ. τοῦ αἴρω=σηκώνω.

9.

κισσύβιον=ξύλινον ποτήριον.

πίθι· προστ. τοῦ ἔπιον ἄορ. τοῦ πίνω.

εἰδῆς· εἰδῶ ὑποστ. τοῦ οἶδα=γνωρίζω.

λοιθή· θυσία, δῶρον κολακευτικόν.

ἐλεήσας· ἤλεσα, ἔλεῶ=εὐσπλαχνίζομαι.

εἶ πως . . . πέμπειας=ἴσως . . . πέμπψης.
 ἐξέπιεν· ἐξέπιον ἄορ. τοῦ ἐκπίνω=έντελῶς πίνω.
 ἦσθη· ἦσθην, ἦδομαι=εὐχαριστοῦμαι, τέρπομαι.
 ἀναλώσειν· ἀναλώσω μέλλ. τοῦ ἀναλίσκω=δαπανῶ, ξοδιάζω.
 μεθυσθεῖς· ἐμεθύσθην, ἄορ. τοῦ μεθύσκομαι=μεθῶ.
 ἐξήμει· ἐξήμουν, ἐξεμῶ=ξερνῶ.

10.

τὸν μοχλόν=τὸ ἐλαίνον ῥόπαλον.
 παρεθάρρυνε· παραθαρούνω=ένθαρρύνω.
 ὑποδείσας· ὑπέδεισα ἄορ. τοῦ υποδέδοικα=φοβοῦμαι κἄπως.
 ῥαθυμήσειεν· ἐρραθύμησα, ῥαθυμῶ=διστάζω.
 ἐρεισθεῖς· ἠρείσθην, ἐρείδομαι=στηρίζομαι.
 τρύπανον==τὸ ὄργανον διὰ τοῦ ὁποίου τρυπῶμεν.
 ἀφήλαντο· ἀφηλάμην ἄορ. τοῦ ἀφάλλομαι=πηδῶ μακράν
 οἰμωγὰς· οἰμωγή=θρήνος· «δεινὰς οἰμωγὰς ῥήγνυσι» φοβερούς
 θρήνους ἐκβάλλει.
 ἔκφρων=ἔξω φρενῶν.
 εἶ πως συλλάβοι τινὰ=ἴσως συλλάβῃ τινά.
 ἐπεκαλεῖτο· ἐπεκαλούμην, ἐπικαλοῦμαι=καλῶ εἰς βοήθειαν.
 ἦσαν· γ' πληθ. τοῦ ἦειν παρατ. τοῦ ἔρχομαι.
 μαίνεσθαι· μαίνομαι=εἶμαι τρελλός.
 ἀνεχώρησαν· ἀναχωρῶ=ἐπιστρέφω γυρίζω ὀπίσω.

11.

παραδύστω· παραβυστον, τὸ=μυχός, ἀφανῆς γωνία.
 κατεπτηχότες· κατέπτηχα παρατ. τοῦ καταπτήσσω = συμαζεῦομαι, ζαρώνω, «ἐν παραδύστω που κατεπτηχότες» κἄπου εἰς ἀφανῆ γωνίαν ζαρωμένοι.
 νομήν· νομή=βοσκή.
 ἐξέτεινε· ἐξέτεινα, ἐκτείνω=ἀπλώνω.
 ἐψηλάφα· ἐψηλάφω, ψηλαφῶ (-άω)=ψάχνω μὲ τὰ χέρια μου.
 ἐν τούτοις=μεταξὺ τούτων.
 ἀπῆραν· ἀπῆρα, ἀπαίρω=ἀποπλέω.

ἀφειστήκει· ἀφειστήκειν ὑπερσ. τοῦ ἀφίσταμαι=ἀπομακρύνομαι.
ἐξακοῦσαι· ἐξήκουσα, ἐξακούω=ἀκούω καλῶς.
ἔρωτο· ἐροίμην, ἠρόμην ἀόρ. τοῦ ἐρωτῶ· «ἐρωτῶ ὀφθαλμοῦ τὴν
 τύφλωσιν» ἐρωτῶ διὰ τὴν τύφλωσιν τοῦ ὀφθαλμοῦ.
εἵποις ἂν αὐτῷ=δύνασαι νὰ εἶπῃς εἰς αὐτόν.

III.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΑΙ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΤΟΠΙΩΝ

1. Ἀθῆναι.

εὐνδρος=ὁ ἔχων πολλὰ (καὶ καλὰ) νερά.
ἐρρυμοτομημένη· ἐρρυμοτόμημαι, ρυμοτομοῦμαι=διαίρουμαι εἰς
 ὁδοὺς ἢ συνοικίας.
εὐτελεῖς· εὐτελής=πτωχικός, ἐλλιπής.
χρήσιμα· χρήσιμος=κατάλληλος πρὸς χρήσιν· «χρησίμη οἰκία»
 ἢ ἐπαρκούσα εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ κατοικοῦντος.
ἀπιστηθείη· ἀπιστηθείην, ἠπιστήθην, ἀπιστοῦμαι (έομαι)=δὲν
 γίνομαι πιστευτός.
θεωρουμένη· θεωροῦμαι=παρατηροῦμαι.
προσαγορευομένη· προσαγορεύομαι=ὀνομάζομαι.
ὁμολογήσειεν· ὁμολογήσαιμι, ὠμολόγησα, ὁμολογῶ = παραδέ-
 χομαι.
κάλλιστον· κάλλιστος ὑπερθ. τοῦ καλός=ὄρατος
πολυτελής· πολυτελής=πολυδάπανος, μεγαλοπρεπής.
ἄποπτον· ἄποπτος=ὁ μακρόθεν φαινόμενος.
Ὀλυμπέιον=ὁ ναὸς τοῦ Ὀλυμπίου Διός.
οἰκοδομία=οἰκοδόμησις.
ὑπογραφὴν· ὑπογραφή=ἀρχιτεκτονικὸν σχέδιον.
 δ' δηλ. τὸ Ὀλυμπέιον.
βέλτιστον ἂν ἐγένετο=σπουδαιότατον θὰ ἀπέβαιεν.
εἵπερ συντελέσθη=ἐὰν ἐπερατοῦτο.
γυμνάσια· γυμνάσιον=τόπος ὅπου ἠδύνατο ἕκαστος νὰ γυμνάζεται.
κατάδενδρα· κατάδενδρος=πλήρης δένδρων.

ποώδη· ποώδης=πλήρης πόας, χλόης.
Ἄτικοί=οἱ κατοικοῦντες συνήθως εἰς τοὺς ἀγρούς.
περιεργοὶ ταῖς λαλιαῖς=φλύαροι, πολύλογοι.
ὑπουλοὶ· ὑπουλος=ἀνελεικρινής.
συκοφαντώδεις· συκοφαντώδης=ὁ ἀρεσκόμενος νὰ συκοφαντῇ.
παρατηρηταὶ τῶν ἀλλοτρίων βίων=οἱ μετ' ἐπιμονῆς παρακολουθοῦντες τὰς πράξεις τῶν ἄλλων· τοῦτο δὲ εἶνε γνώρισμα χυδασιότητος.

2. Θῆβαι.

σταδίων· στάδιος=μονὰς μήκους 185 μέτρων.
μελάγγειος=τῆς ὁποίας τὸ χῶμα εἶναι μαῦρο.
καινώς=κατὰ νέον τρόπον.
κατεσκάφθαι· ἀπαρ. τοῦ κατέσκαμμαι, κατασκάπτομαι=κατεδαφίζομαι.
γεώδης=κεκαλυμμένη ὑπὸ πολλοῦ χώματος, οὐχὶ πετρώδης.
τὰ χλωρά=αἱ βοσκαί.
κηπεύματα=τὰ εἰς τοὺς κήπους καλλιεργούμενα δένδρα ἢ ἄλλα φυτὰ.
εἶπερ τις τῶν ἐν Ἑλλάδι πόλεων=περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην Ἑλληνικὴν πόλιν.
τὸ ὑποκείμενον τῇ πόλει πεδίων=τὴν κατωτέρω τῆς πόλεως, πεδιάδα.
ἀρδεύοντες· ἀρδεύω=ποτίζω.
ἐνθερίζαι· ἐνθερίσαι, ἐνθερίζω=διέρχομαι τὸ θέρος, ξεκαλοκαιριάζω.
χλωράν· χλωρός=χλοερός, πράσινος.
εὐήνεμος=ὑπὸ ὄροσερῶν ἀνέμων διαπνεόμενος.
θερινὰ ὄνια=τὰ κατὰ τὸ θέρος συνήθη ὄψονια.
ἐγχειμάσαι· ἐνεχειμάσαι, ἐγχειμάζω=διέρχομαι τὸν χειμῶνα, ξεχειμωνιάζω.
νίφεται· νίφομαι=χιονίζομαι.
ἄξυλος=ὁ ἄνευ ξύλων, καυσίμων δηλαδὴ.

3. Χαλκίς.

σύκιος=ἡ ἔχουσα πολλήν σικάν, δηλ. κατάδενδρος.

άλυκά· ἄλυκός=ἄλυμρός.

κρήνης· κρήνη=πηγή, ὕδατος οὐχὶ ἀπὸ τοῦ ἐδάφους βέουσα, ἀλλ' ἀπὸ κατασκευάσματός τινος, ὡς σωλήνος κ.τ.τ.

τὸ ἀπὸ τῆς πηγῆς νᾶμα=τὸ ἀπὸ τῆς πηγῆς ἐκρέον ὕδωρ· πηγή λέγεται ὅ,τι κοινῶς φλέβα, δηλ. ἡ ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἐκροή τοῦ ὕδατος ὡς φυσικῶς ἔχει.

τὰς κοινὰς κατασκευὰς· τὰ δημόσια οἰκοδομήματα.

διαφερούσας· διαφέρων=ἐξάριετος, σπουδαῖος.

στοάς· στοαί=τόποι ἐστεγασμένοι.

γραφάς· γραφαί=ζωγραφία.

χρείας· χρεία=χρήσις, διεξαγωγή.

πρὸς τὰς τῶν ἐργασιῶν χρείας εὐθέτως = καταλλήλως ὡς πρὸς τὴν διεξαγωγὴν ἐργασιῶν.

συνειλημμένη· συνείλημμαι, συλλαμβάνομαι, «στοαῖς τρισὶ συνειλημμένη» ὑπὸ τριῶν στοῶν περιβαλλομένη.

ἔχεται· ἔχομαι τινος=συνέχομαι τινος.

ἐκκομιδῆς· ἐκκομιδή=ἐξαγωγή.

ἐμπόριον=ἐμπορικὸς λιμὴν.

εἴσπλον· εἴσπλους, ὁ=ἡ εἴσοδος.

ἐφέλκεται· ἐφέλκομαι τινα=προσελκῶ τινά.

4. Τέμπη τὰ Θεσσαλικά.

καὶ οἶον=καὶ τρόπον τινά.

μέσον ἔχεται χωρίον=ἐν τῷ μέσῳ περιέχεται, περικλείεται τόπος.

διήκει· διήκω=φθάνω.

σταδίους· ὁ στάδιος, καὶ τὸ στάδιον=μονὰς μήκους, 185 μέτρα.

ἔνθα μὲν . . . ἔνθα δὲ=ἐδῶ μὲν . . . ἐκεῖ δέ, ἀλλαχοῦ μὲν . . . ἀλλαχοῦ δέ.

πλέθρον· πλέθρον=μονὰς μήκους, 31 μέτρα.

σχολῆ=βραδέως.

ἀποφητί· ἐπίρρ.=ἄνευ ψόφου, ἄνευ βοῆς.

ἐλαίου δίκην=καθὼς τὸ ἔλαιον.

κατ' αὐτοῦ=ἐπ' αὐτοῦ.

παραπεφυκότων· παραπέφυκα, παραφύομαι=φυτρῶνων πλησίον.

προήκουσα· προήκω=ἐκτείνομαι.

παρέχει=παρέχει τὴν εὐκαιρίαν.

κατὰ ψῦχος=μέδρῳσιά.

ἐφ' ἑκατέρα τοῦ ποταμοῦ=καὶ πρὸς τὴν μίαν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ καὶ πρὸς τὴν ἄλλην.

διατριβάς· διατριβή=τόπος κατάλληλος νὰ διατρίψῃ τις πρὸς ἀνάπαυσιν.

λάσιος=πυκνός.

ἀνέρπει· ἀνέρπω=ἔρπων ὑψοῦμαι, ἀναρριχῶμαι.

συμπέφυκεν· συμπέφυκα, συμφύομαι=συνενώνομαι.

σμίλαξ=εἶδος φυτοῦ ἀναρριχητικοῦ.

πάγον· πάγος=βράχος.

ἀνατρέχει· ἀνατρέχω=ἀνέρπω, ἀναρριχῶμαι.

ὑπολανθάνει· ὑπολανθάνω=δὲν φαίνομαι, δὲν διακρίνομαι.

χλοάζον· χλοάζω=πρασινίζω.

λείοις· τὰ λεία=τὰ ὄμαλά.

χθαμαλοῖς· χθαμαλός=χαμηλός.

καταφύγια· καταφύγιον=τόπος ὅπου δύναται τις νὰ καταφύγῃ.

ἠδίστων· ἠδιστος ὑπερβ. τοῦ ἠδύς=τερπνός, νόστιμος.

λουσαμένοις· ἔλουσάμην, λούομαι=κάμνω λουτρῶν.

συμβάλλεσθαι· συμβάλλομαι=συντελεῖ.

ἄλλη=εἰς ἄλλον τόπον.

ὄρνιθες· ὄρνις, ὄ=τό πτηνόν.

εὖ μάλα=πάρῃ πολύ.

μέλους· μέλος, τὸ=φῶδῃ, κελάδιμα.

κάματον· κάματος=ὁ κόπος.

παριόντων· παριόντες=ὁδοιποροῦντες, διαβάται.

προειρημένα· προεἰρημαί παρὰκ. τοῦ προλέγομαι.

ἀνάπαυλαι· ἀνάπαυλα, ἠ=τόπος ἔνθα δύναται νὰ ἀναπαυθῇ τις.

λεῶς, ὄ=ὁ λάος, «ὁ περίοικος λεῶς» οἱ περίοικοι, οἱ κατοικοῦντες ἐκεῖ πέριξ.

συνέρχονται ἄλλοι ἄλλοις=ἔρχονται ἄλλοι μετ' ἄλλων, καθ' ὄμαδας.

IV

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

1. Τὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἦθος.

πρεσβύτης = γέρον.

προθυμούμενος: προθυμοῦμαι, (-έομαι) = ἔχω προθυμίαν, ἐπιθυμῶ πολύ.

ἔδρας: ἔδρα = κάθισμα, θέσις.

ἠπόρει: ἀπορῶ (-έω) = δὲν ἔχω, στεροῦμαι.

προσιῶν: μτχ. τοῦ προσέρχομαι.

ἐσκώπτειτο: σκώπτομαι = περιπαίζομαι.

ὕπανίστασθαι: ὑπανίσταμαί τι νι τῆς ἔδρας = παραχωρῶ εἰς τινα τὴν θέσιν μου.

κατὰ τοὺς Λακεδαιμονίους = εἰς τὸν τόπον ὅπου ἐκάθηντο οἱ Λακεδαιμόνιοι.

ἀνέστησαν: ἀνέστην ἀόρ. τοῦ ἀνίσταμαι = σηκώνομαι.

ὑπέικοντες: ὑπέικω = ὑποχωρῶ, ὑπέικω τινὶ τῆς ἔδρας = παραχωρῶ εἰς τινα τὴν θέσιν μου.

ἦθος, τὸ = συμπεριφορά.

πολιὸν τε κάρη, πολιὸν τε γένειον: στίχος ὁμηρικὸς (X 74) = τὴν πολιὰν κεφαλὴν καὶ τὸ πολιὸν γένειον.

πολιὸς = λευκάζων, ψαρός.

2. Ὁ τῶν εὐσεβῶν χῶρος.

Αἴτνης: Αἴτνα, ἡ = ἡφαίστειον ἐν Σικελίᾳ.

ῥύακα: ῥύαξ πυρός = βρευστὴ ὕλη πεπυρακτωμένη, λάβα.

εἷς δέ τις = κάποιος.

πρεσβύτερον: ἀνευ συγκριτικῆς σημασίας = πρεσβύτερον, γέροντα.

καταλαμβανόμενον καταλαμβάνομαι=δὲν προφθάνω νὰ φύγω.

ἀράμενος ἠράμην ἀόρ. τοῦ αἴρομαι=σηκώνω ἐπάνω μου.

προσγενομένου προσγενομένην, προσγίγνομαι=προστίθεμαι.

κατελήφθη=δὲν ἐπρόφθασε νὰ φύγη.

θεωρῆσαι ἐθεώρησα, θεωρῶ=βλέπω, παρατηρῶ.

εὐμενῶς εὐμενῶς ἔχω τινί=ἀγαπῶ τινα.

περιεργύη περιεργύην ἀόρ. τοῦ περιεργέω, «κύκλω τὸν τόπον περιεργέω» ῥέω περίξ τοῦ τόπου.

τὴν ἀποχώρησιν ἀποχώρησιν ποιούμαι=ἀποχωρῶ, φεύγω.

3. Αἰνείου εὐσέβεια.

ἐάλω ἐάλων ἀόρ. τοῦ ἀλίσκομαι=κυριεύομαι.

οἰκτίραντες ὤκτιρα, οἰκτίρω=λυποῦμαι.

ἀλίσκομένων ἀλίσκομαι=συλλαμβάνομαι, αἰχμαλωτίζομαι.

τὰς τύχας ἡ τύχη=ἡ συμφορά.

ἀποφέρειν ἀποφέρω=λαμβάνω.

ἀράμενον ἠράμην ἀόρ. τοῦ αἴρομαι=σηκώνω ἐπάνω μου.

πατρώους θεούς οἱ θεοὶ λέγονται πατρῷοι ὡς κληροδοτούμενοι

τρόπον τινὰ ὑπὸ τῶν πατέρων, ἦτοι τῶν προγόνων.

ἡσθέντες ἡσθήην, «ἡδομαι ἐπὶ τινι» εὐχαριστοῦμαι διὰ τι.

συνεχώρησαν συνεχώρησα, συγχωρῶ τινι=ἐπιτρέπω εἰς τινα.

γεγηρακότα=γέροντα.

γεγήρακα=εἶμαι γέρον παρὰ. τοῦ γηράσκω - γίνομαι γέρον.

ἀναθέμενος ἀνεθέμην ἀόρ. τοῦ ἀνατίθεμαι «ἀνατίθεμαι τοῖς ὅμοις» θέτω εἰς τοὺς ὅμους μου.

τὰ οἰκεῖα κτήματα=τὰ ἑαυτοῦ κτήματα.

ὁμολογοῦντες ὁμολογῶ=παραδέχομαι.

4. Ἀρίων ὁ καθαροδός.

1.

ἐτύχανεν ἀνεσταλμένος=εἶχεν ἀποσταλῆ.

ἀπάξων ἀπάξω, ἀπάγω θυσίαν=τελῶ θυσίαν.

παννυχίδος παννυχίς, ἡ=δλονυχτία, ἡ καθ' ὅλην τὴν νύκτα διάρχεια τελετῆς.

- πνεύματος** πνεῦμα=ἄνεμος· οὐκ ἔστι πνεῦμα=δὲν φυσᾷ.
ἐωρᾶτο ἐωρώμην, ὄρωμαι (ἴομαι)=παρατηροῦμαι.
φρίκη=τραχύτης, ἀνωμαλία τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.
κατιοῦσα κατιών. μτχ. τοῦ κατέρομαι.
ἄκραν ἄκρα, ἢ=ἄκρωτήριον.
ψόφον ψόφος=θόρυβος.
προσέβαλλε προσβάλλω=κατευθύνομαι.
εἰκάσαι εἴκασα, εἰκάζω=συμπεραίνω· «εἰκάζω τὸ προσφερόμενον» συμπεραίνω τί εἶναι τὸ φερόμενον.
ὑπὸ τάχους=ἔνεκα τῆς ταχύτητος.
ᾠφθησαν ᾠφθην, ᾠόρ. ὄρωμαι=παρατηροῦμαι.
κυκλοῦντες κυκλῶ (-όω)=περικυκλῶ, κάμνω κύκλον.
ἡγούμενοι ἡγοῦμαι=ὀδηγῶ.
πρὸς τὸ λειότατον τοῦ αἰγιαλοῦ=πρὸς τὸ ὀμαλώτατον τοῦ αἰγιαλοῦ.
περιέποντες περιέπω=περιστοιχίζω· «οἷον περιέποντες» τρόπον τινὰ κλείοντες τὴν πομπήν.
ἀνεῖχεν ἀνέχω=ὑψοῦμαι. ἐξέχω.
ἄσημος=ἀκαθόριστος.
ὄχουμένου ὄχοῦμαι (-έομαι)=φέρομαι.

2.

- ἐγένοντο** «γίγνομαι εἰς τὸν αἰγιαλὸν» φθάνω εἰς τὸν αἰγιαλόν.
ἀναφερόμενοι ἀναφέρομαι=ἐπιστρέφω.
ἐξήλλοντο ἐξηλλόμην, ἐξάλλομαι=πηδῶ.
θαρρήσαντες ἐθάρρησα, θαρρῶ=τολμῶ.
ἐγνώρισαν γνωρίζω=ἀναγνωρίζω.
ἐκλελυμένον ἐκλύομαι=παρλύομαι.
κεκημηκότα κηκηκῶς=ἀποκαμωμένος, κέκημηκα παρακ. τοῦ κάμνω=ἀποκάμνω, κουράζομαι.
ἄπιστον ἄπιστος=ἀπίστευτος.
τὸ τέλος=τὸ τελευταῖον μέρος τῆς ὅλης περιπετείας τοῦ Ἀρίωνος.

3.

πάλαι—πρὸ πολλοῦ.

ἐγνώκει· ἐγνώκειν ὑπερσ. τοῦ γινώσκω=ἀποφασίζω.

ὀλκάδος· ὀλκάς, ἡ=πλοῖον φορτηγόν.

ἀπαιρούσης· ἀπαιρῶ ἐπὶ πλοίου=εἶμαι ἕτοιμος πρὸς ἀπόπλουν.

ἐπέβη· ἐπέβην ἄορ. τοῦ ἐπιβαίνω=εἰσέρχομαι εἰς τὸ πλοῖον.

ἀνήχθη· ἀνήχθην, ἀνάγομαι=ἀποπλέω.

4.

μεταξὺ πλεούσης τῆς νεῶς=ἐνῶ ἐν τῷ μεταξὺ ἔπλεε τὸ πλοῖον.

ἦσθετο· ἦσθόμην, αἰσθάνομαι=ἀντιλαμβάνομαι, ἐννοῶ.

ἀνελεῖν· ἀνεῖλον ἄορ. τοῦ ἀναιρῶ=φονεύω.

ἠυπόρησε· ἠυπόρησα, εὐπορῶ χρημάτων=ἀποκτῶ χρήματα.

ἐπύθετο· ἐπυθόμην ἄορ. τοῦ πυθάνομαι=μυθάνω.

ἐμήνυσεν· μηνύω=κάνω γνωστόν.

ἐπιούση· ἐπιών, ἐπιούσα, ἐπιόν μτχ. τοῦ ἐπέροχομαι· «τῇ ἐπιούσῃ
νυκτὶ» τὴν προσεχῆ, τὴν ἐρχομένην, νύκτα.

δραῖν· δραῖν (-άω)=πράττω.

εἶη δεδογμένον τοῖς ναύταις=εἶχεν ἀποφασισθῆ ὑπὸ τῶν ναυ-
τῶν, δέδοκται παρακ. τοῦ δοκεῖ=φαίνεται καλόν.

5.

ἐχρήσατο· ἐχρησάμην, χρῶμαι=μεταχειρίζομαι.

δαιμονία· δαιμόνιος=θεῖος, ὁ ἐκ τοῦ θεοῦ προερχόμενος.

ἐναγώνιον· ἐναγώνιος κόσμος=κεκοσμημένη στολή (τὴν ὁποίαν
ἐνεδύετο κατὰ τοὺς ἀγῶνας).

ἐνέδν· ἐνέδυν, ἐνδύομαι.

ἐξᾶσαι· ἐξῆσα, ἐξᾶδω=τραγουδῶ πολύ.

ὥσπερ εἰ τὸ κύκνειον=τρόπον τινὰ τὸ κύκνειον, τὸ τελευταῖον
ἄσμα.

νόμον· νόμος=εἶδος ἄσματος· νόμος Πύθιος=ἄσμα ἀναφερόμε-
νον εἰς τὸν Ἀπόλλωνα.

διελθεῖν· διέρχομαι=διεξέρχομαι, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους λέγω,
ᾄδω.

στάς· ἔστιν ἄρ. τοῦ ἴσταμαι=στέχω.

ὅσον οὕτω=σχεδόν.

6.

ἐδέδοκτο=ἦν δεδομένον αὐτοῖς=εἶχεν ἀποφασισθῆ ὑπ' αὐτῶν,
ὑπερσ. τοῦ δοκεῖ.

πορρωτάτω=πολύ μακράν, ὑπερθ. τοῦ πόρρω· «ὡς δυνατόν ἦν
πορρωτάτω» ὅσον ἠμποροῦσε μακρύτερα.

καταδύναϊ· κατέδυν, καταδύομαι=ἐμβαπτίζομαι, βουλιάω.

ὑποδραμών· ὑπέδραμον, ὑποτρέχω=τρέχω ὑπὸ κάτω.

ἀνέφερεν· ἀνέφερον, ἀναφέρω=βαστάζω. Ἡ ἐκχυθεῖσα ἀρμονία
ἀπὸ τοῦ θεοῦ στόματος τοῦ κιθαρωδοῦ τὰ μὲν κήτη συνε-
κίνησε, τοὺς δὲ χρυσοῦ διψῶντας ἀνθρώπους ἔτι μᾶλλον
ἠγρίωσεν.

ῥᾶστα· ἐπίρρ.=εὐκολώτατα, ἄνευ στενωρίας, ὑπερθ. τοῦ ῥαδίως.

ὠχεῖτο· ὠχούμην, ὠχοῦμαι=φέρομαι, βαστάζομαι.

εἶχετο· εἶχόμην, ἔχομαι=κατέχομαι.

θεοφιλῆς=ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀγαπώμενος.

περίπλεων· περίπλεως=πλήρης.

ἀνίσχουσαν· ἀνίσχω=ἀνατέλλω.

εὐφεγγῆ· εὐφεγγής=λίαν φωτεινός.

πάντη· ἐπίρρ.=παντελῶς.

ἀκύμονα· ἀκύμων=ἄνευ κυμάτων.

πᾶσι τούτοις· δηλ. τοῖς ἀστράσιν=μὲ ὅλα αὐτὰ τὰ ἄστρα.

ἐπισκοπεῖ· ἐπισκοπῶ=ἐπιβλέπω, ἐξετάζω.

5. Θάνατος τοῦ Σωκράτους.

1.

κατέγωνσαν· κατέγων ἄρ. τοῦ καταγιγνώσκω, «καταγιγνώσκω
τινός θάνατον» καταδικάζω τινά εἰς θάνατον.

ὁ μεταξὺ τῆς δίκης τε καὶ τοῦ θανάτου=ὁ μεταξὺ τῆς ἀπο-
φάσεως τοῦ δικαστηρίου καὶ τοῦ θανάτου χρόνος.

θεωρίαν· θεωρία, ἡ=πρεσβεία πεμπομένη εἰς τὰ ἱερά ἵνα προσ-
φέρῃ θυσίαν ἐκ μέρους τῆς πόλεως.

ἀπήγον· θεωρίαν ἀπάγω=πέμπω θεωρίαν, ἤτοι ἄνδρας ἵνα λάβωσι μέρος εἰς τὰς θυσίας καὶ ἐν γένει εἰς τὴν ἑορτήν.
καθαρεύειν· καθαρεύω=εἶμαι καθαρὸς, ἄγνος.

2.

εἰσήεσαν· εἰσήειν παρατ. τοῦ εἰσέροχομαι.
συνόντες· ὁ συνών, ἡ συνοῦσα, τὸ συνὸν μτχ. τοῦ σύνειμι=εἶμαι μετὰ τινος· συνόντες ἐλέγοντο οἱ μαθηταὶ τοῦ Σωκράτους.
δεσμωτήριον=αἰ φυλακαί.
ἐπύθοντο· ἐπυθόμην ἄρ. τοῦ πυνθάνομαι=μυθάνω.
ἀφιγμένον εἶη· ἀφιγμαι παρακ. ἀφικνοῦμαι=ψθάνω, ἔρχομαι.
πρωιαίτατα· ἐπίρρ. ὑπερθ. τοῦ πρωί «ὡς πρωιαίτατα» ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον πρωί.
παριέναι· ἀπαρ. τοῦ παρέροχομαι=εἰσέρχομαι.
τῆδε τῆ ἡμέρα=σήμερον.
ἐπισχών· ἐπέσχον, ἐπέχω=ἀναβάλλω, βραδύνω.

3.

κατελάμβανον· καταλαμβάνω=εὐρίσκω.
ἀνευφήμησε· ἀνευφήμησα, ἀνευφημῶ=φονάζω δυνατά, θρηγῶ.
εἰώθασιν· εἶωθα=συνηθίζω (παρακ. με σημασίαν ἐνεστῶτος).
προσεροῦσιν· προσερωῶ μέλλ. τοῦ προσαγορεύω=χαίρετίζω.
οἱ ἐπιτήδειοι=οἱ συνόντες=οἱ φίλοι, οἱ μαθηταί.
κοπτιομένην· κόπτομαι=δδύρομαι, κλαίω.

4

ἀνίστατο· ἀνίσταμαι εἰς τινα τόπον=σγκώνομαι διὰ τὰ ὑπάγω κάπου.
λουσόμενος· λούσομαι, λούομαι=κάνω λουτρόν, πλύνομαι. Ὁ Σωκράτης ἐλούσθη μόνος, ἵνα ἀπαλλάξῃ τοὺς οἰκείους ἀπὸ τοῦ νὰ λούσωσιν αὐτὸν ἀφ' ἀποθήνῃ· διότι κατ' ἔθος θρησκευτικὸν ὁ νεκρὸς προτοῦ κατῆ ἢ ταψῆ ἐλούετο.
ἠνέχθη· ἠνέχθη ἄρ. τοῦ φέρομαι=κομίζομαι.
υἱεῖς=υἱοί=τὰ ἄρρενα τέκνα.
ἐναντίον τοῦ Κρίτωνος=ἐνώπιον τοῦ Κρίτωνος.

ἐπιστείλας: ἐπέστειλα, ἐπιστέλλω=παραγγέλλω.
ἄττα=ἄτινα.

5.

στάς: ἔσθην ἄόρ. τοῦ ἴσταμαι=στέκω.
μετεστράφη: μετεστράφην, μεταστρέφομαι=γυρίζω κατ' ἄλλου.
ἀπήει: ἀπήειν παρατ. τοῦ ἀπέροχομαι.

6.

ἄγε. . . **πειθώμεθα**=ἔλα. . . ἄς ὑπακούσωμεν.
ἐνεγκάτω: ἤνεγκα ἢ ἤνεγκον ἄόρ. τοῦ φέρω=κομίζω.
οἶμαι: καὶ οἶομαι=νομίζω.
δέδυκέναι: δέδυκα παρατ. τοῦ δύομαι.
πίνοντας: ἐννοεῖται τὸ φάρμακον.
ἐπειδὴν παραγγελθῆ αὐτοῖς=ἄφου διαταχθῆ εἰς αὐτούς, δηλ.
 οὐχὶ ἀμέσως μετὰ τὴν διαταγήν, ἀλλ' ἄφου παρέλθῃ πολὺς
 χρόνος.
πιόντας: ἐννοεῖται οἶνον.
εὖ μάλα=πάρα πολύ.
ἐπείγου: προστ. τοῦ ἐπείγομαι=βιάζομαι.
ἐγχωρεῖ (ἀπρόσωπον) =εἶναι κειρὸς.
κερδανεῖν: κερδανῶ, μέλλ. τοῦ κερδαίνω=κερδίζω.
ὀφλήσειν: ὀφλήσω μέλλ. τοῦ ὀφλισκάνω: «ὀφλισκάνω γέλωτα
 παρ' ἑμαυτῷ» παρέχω ἀφορμὴν γέλωτος εἰς τὸν ἑαυτὸν μου,
 γελῶ εἰς βᾶρος μου.
γλιχόμενος: γλίχομαι τοῦ ζῆν=ἐπιθυμῶ νὰ ζήσω.
ἴθι: προστακτ. τοῦ ἔροχομαι: «ἀλλ' ἴθι» ἀλλὰ πήγαίνε, δηλ. νὰ
 φέρῃς τὸ φάρμακον.

7.

κύλικι: κύλιξ, ἡ=ποτήριον.
εἶεν: ἐπίρρ. παρακελευσματικὸν=ἐμπρός, ἔλα.
ἐπιστήμων: =εἰδήμων: «σὺ γὰρ τούτων ἐπιστήμων» διότι σὺ ἤξεύ-
 ρεις ἀπ' αὐτά.
περιεῖναι: περιέρχομαι=κάμνω περίπατο, βόλτες.

σκέλεσι· σκέλος, τὸ=τὸ πόδι.

ἕως ἄν σου βάρος ἐν τοῖς σκέλεσι γένηται=μέχρις οὗτου αἰσθανθῆς βάρος εἰς τὰ πόδια σου.

κατακεῖσθαι=νὰ κατακλιθῆς.

ποιήσει· ποιήσω, ποιῶ ἐπὶ φαρμάκου=ἐνεργῶ· «καὶ οὕτως αὐτὸ ποιήσει» καὶ ἔτσι αὐτὸ θὰ ἐνεργήσῃ.

ᾠρεξε ᾠρεξα, ὀρέγω=προτείνω, προσφέρω.

ἔλεως=ἐλαρός, εὐθυμος.

τρέσας· ἔτρεσα, τρέω=τρομάζω, φοβοῦμαι.

οὐδὲ διαφθείρας οὔτε τοῦ χρώματος οὔτε τοῦ προσώπου=καὶ χωρὶς οὔτε νὰ χαλάσῃ τὸ χρώμα του οὔτε νὰ παραμορφωθῇ τὸ πρόσωπόν του (οὔτε νὰ σκυθρωπάσῃ).

ἔξεπιε· ἔξεπιον, ἐκπίνω=ἐντελῶς πίνω.

8.

τέως=ἕως τότε.

ἐπιεικῶς=ἀρκετά.

οἱοί τε ἦσαν κατέχειν τὸ μὴ δακρύνειν=ἦσαν ἱκανοὶ νὰ κρατειοῦνται ὥστε νὰ μὴ δακρύνουν, νὰ μὴ κλαίουν.

ἀστακτὴ ἐχάρει τὰ δάκρυα=κρουνηδόν, ἀθρόα ἔρρεον τὰ δάκρυα.

ἔξανέστη· ἔξανέστην, ἔξανίσταμαι=ἀπομακρύνωμαι.

οὐχ ἤκιστα=μάλιστα.

πλημμελοῖεν· πλημμελοῖην, πλημμελῶ (-έω)=ἀμαρτάνω, κάμνω σφάλμα.

εὐφημία· εὐφημία, ἡ=εὐχάριστα λόγια· διότι τὸ πάλαι καθὼς καὶ σήμερον. ἐνομίζετο ὅτι ὁ θάνατος εἶναι ἀπαλλαγὴ τῶν δεινῶν τῆς ζωῆς.

ἠσυχίαν ἄγετε· ἠσυχίαν ἄγω=ἠσυχάζω.

καρτερεῖτε· καρτερῶ=ὑπομένω.

ἐπέσχον· ἄορ. τοῦ ἐπέχω τινός=συγκρατοῦμαι ἀπὸ τινος.

παρελθών· παρήλθον, παρέρχομαι=προσέρχομαι, πλησιάζω.

βαρύνεσθαι· «βαρύνονται αὐτῷ τὰ σκέλη» αἰσθάνεται βάρος εἰς τὰ πόδια.

ὑπτιος=πεσμένος ἀνάσκελα.

ἐφαπτόμενος· ἐφάπτομαί τινος=ψάω, ἐγγίζω τι.

διαλιπὼν χρόνον=ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, κάθε τόσο· διαλείπω χρόνον=ἀφίνω ἐν τῷ μεταξύ χρόνον.

ἐπεσκοπεῖ· ἐπεσκόπουν, ἐπισκοπῶ=παρατηρῶ.

ἐπειδὴν πρὸς τὴν καρδίαν γένηται· ἐννοεῖται τὸ ἀναισθητεῖν = ὅταν πλησιάσῃ εἰς τὴν καρδίαν ἢ ἀναισθησία.

οἰχθήσεται· οἰχήσομαι, οἰχομαι=ἔχω ἀπέλθει· οἰθήσεται = θά ἀπέλθῃ, θά ἀποθάνῃ ἀμέσως.

9.

ἦτρον, τὸ=τὸ ὑπογάστριον.

ἐκκαλυψάμενος· ἐξεκαλυψάμην, ἐκκαλύπτομαι=ξεσκεπάζομαι.

ἐνεκεκάλυπτο· ἐνεκεκαλύμην ὑπερθ. τοῦ ἐγκαλύπτομαι=σκεπάζω τὸ πρόσωπόν μου.

τῷ Ἀσκληπιῷ ὀφείλομεν ἀλεκτρυόνα· συνήθιζον οἱ ἀσθενεῖς, ἀνακτῆσαντες τὴν υγείαν των, νὰ θυσιάσωσιν εἰς τὸν Ἀσκληπιὸν ἀλεκτρυόνα· ὁ δὲ Σωκράτης παραγγέλλων ταῦτα ἠθέλησε νὰ δείξῃ ὅτι ὁ θάνατος εἶναι ἡ ἀληθῆς σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου· διότι διὰ τὸ θανάτου ἀπαλλάσσεται τῶν δεσμῶν, οἱ ὅποιοι κρατοῦσιν αὐτὸν μακρὰν τοῦ θεοῦ.

ἀπόδοτε· προστ. τοῦ ἀπέδωκα, ἀποδίδωμι=δίδω τὸ ὀφειλόμενον.

ἔσται· γ' ἐνικ. πρόσωπ. τοῦ ἔσομαι, εἰμί· «ταῦτα ἔσται=ταῦτα θά γίνουιν.

ὀλίγον διαλιπὼν=ὀλίγον χρόνον διαλιπὼν=μετ' ὀλίγον.

ὁ ἄνθρωπος=ὁ ὑπηρέτης, ὁ δῶσας τὸ φάρμακον.

ἐξεκάλυπεν· ἐξεκάλυψα, ἐκκαλύπτω=ξεσκεπάζω.

τὰ ὄμματα ἔστησε· τὰ ὄμματα ἴστημι· λέγεται ἐπὶ τοῦ ἀποθνήσκοντος=στυλῶν τὰ μάτια μου.

συνέλαβε· συλλαμβάνω τὸ στόμα καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς=συμπλησιάζω τὰς σιαγόνας καὶ τὰ βλέφαρα τῶν ὀφθαλμῶν, ἵνα μείνωσι κεκλεισμένοι.

ἀρίστου· ἀριστος ὑπερθ. τοῦ ἀγαθός=χρηστός.

φρονιμωτάτου· φρόνιμος = σώφρων, ἐγκρατής. Ὁ Σωκράτης ἀπέθανεν ἑβδομηκοντούτης τὸν Μάϊον τοῦ 399 π. Χ.

6. Ταφή τῶν ἐν τοῖς πολέμοις ἀποθνησκόντων.

πάτριος . . . νόμος=νόμος ὑπὸ τῶν προγόνων παραδοθεὶς.

ταφὰς ποιῆσθαι=θάπτειν.

δημοσία: δηλαδὴ τῆς πόλεως μετεχούσης καὶ πενθούσης.

ἀπογενομένων: ἀπεγενόμην, ἀπογίγνομαι=ἀποθνήσκω.

τὰ ὄσπᾶ: δηλαδὴ ἀπογυμνωθέντα τῶν σαρκῶν διὰ τῆς καύσεως.

προτίθενται πρότεριτα=θέτουσι τὴν τρίτην ἡμέραν πρὸ τῆς ταφῆς, ἤτοι πρὸ δύο ἡμερῶν.

τῷ ἑαυτοῦ=τῷ ἑαυτοῦ προσήκοντι=εἰς τὸν συγγενῆ του.

ἦν τι βούληται=ᾧ, τι θέλει δηλ. προσφοράν τινα, συνήθως ἄνθη καὶ ἀρώματα.

λάρνακας: λάρναξ, ἡ=θήκη, κιβώτιον.

κυπαρισσίνας: διότι τὸ κυπαρίσσινον ξύλον ἦτο πολυτιμότερον ὡς ὄρατον καὶ εὐώδες· ὁμοίως πολύτιμον ξύλον ἐθεωρεῖτο τὸ κέδρινον (ἴ. Εὐριπ. Ἄλκ. 160).

ἔνεστι δὲ τὰ ὄσπᾶ, ἧς ἕκαστος ἦν φυλῆς. Ἐκάστη θήκη περιέκλειε τὰ ὄσπᾶ μιᾶς φυλῆς· ἐθάπτοντο εἰς κοινὸν τάφον καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἰδρύνοντο στήλαι, ἕκαστης φυλῆς χωριστά, ἔχουσαι τὰ ὀνόματα τῶν ἀποθανόντων (ἴ. Πaus. 1, 32, 3).

κλίνη=φέρετρον.

τῶν ἀφανῶν: Τὸ ἔθος τοῦτο δεικνύει τὴν εἰς τοὺς ἀφανεῖς ἥρωας εὐλάβειαν τῶν Ἀθηναίων· εὐλάβειαν, τὴν ὁποίαν μόνον αἱ ὑπερόχως εὐγενεῖς ψυχαὶ αἰσθάνονται (ἴ. πρόλ. σ. ζ', α' ἐκδ.)

ἀναίρῃσιν: ἀναίρσεις, ἡ=ταφή.

συνεκφέρει: συνεκφέρω=παρακολουθῶ τὴν ἐκφοράν. Εἰς τὰς ἰδιωτικὰς ταφὰς δὲν ἐπετρέπετο νὰ παρακολουθῇ οἰσοδῆποτε, ἀλλὰ μόνον οἱ συγγενεῖς.

ἀσπῶν: ἀσπός=ὁ κάτοικος τοῦ ἄστεως, Ἀθηναῖος.

προσήκουσαι: ὁ προσήκων, ἡ προσήκουσα=ὁ συγγενής.

ὀλοφυρέμεναι: ὀλοφύρομαι=κλαίω.

τὸ δημόσιον σῆμα=τὸ δημόσιον νεκροταφεῖον.

καλλίστου: κάλλιστος=ὠραιότατος, ὑπερθ. τοῦ καλός=ὄρατος.

προαστίου: προάστιον, τὸ=τόπος ἐγγυὲς τοῦ ἄστεως.

τοὺς ἐκ τῶν πολέμων=τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις φονευμένους.

διαπρεπῆ διαπρεπής=ἐξαιρετικός. Οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ μεγαλαυχίας ἀνέφερον τοὺς μαραθωνομάχους, διότι ἐν Μαραθῶνι μόνοι, μὴ βοηθούτων ἄλλων Ἑλλήνων πλὴν ὀλίγων Πλαταιέων, ἐπολέμησαν κατὰ τῶν Περσῶν· καὶ ὁ ἔρκος δὲ αὐτῶν «μὰ τοὺς Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντος» ἦτο σεμνότητος καὶ βαρύτατος.

κρύψωσι γῆ κρύπτω γῆ=καλύπτω εἰς τὴν γῆν, θάπτω.

ἤρημένος ἤρημαι· αἰροῦμαι=ἐκλέγομαι.

ὃς ἂν δοκιμώτατος εἶναι δοκῆ=ὅστις νομισθῆ σοβαρώτατος, καταλληλότητος.

V.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

1. Ἀγελαρχίδης Πυθολάῳ.

κατέστην ἐν χρεία=κατήντησα εἰς ἀνάγκην ἔλαβον ἀνάγκην.

πρίασθαι ἐπριάμην ἄρ. τοῦ ὄνοῦμαι=ἀγοράζω.

χωρίον=ἀγρός.

ἐπὶ τὰς Βλεψίου θύρας=εἰς τὸ σπίτι τοῦ Βλεψίου.

ξεναγήσαντος ἐξενάγησα, ξεναγῶ=ὀδηγῶ (τινα ὡς ξένον).

ἀστικῶν ἀστικός=ὁ κάτοικος τοῦ ἀστεως ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν ἀγροῖκον τὸν κάτοικον τοῦ ἀγροῦ, ὁ ἀστός.

καταλαμβάνω=εὐρίσκω.

θικνόν θικνός=ζαρωμένος, ἐρριτιδωμένος.

συνεσπακότα συνέσπακα, συσπῶ=ζαρώνω, συμαζεύω.

σαπρά σαπρός=σάπιος **μόλις**=μετὰ δυσκολίας.

προσεῖπε προσεῖπεν ἄρ. τοῦ προσαγορεύω=χαίρετῶ.

προσηγορία=χαίρετισμός. **πρόξενος**=ὁ μεσιτεύων.

φήσαντος ἔφησα ἄρ. το φημί=λέγω.

δεοίμην δέομαι=ἔχω ἀνάγκην.

ταλάντων τάλαντον σημαίνει ποσὸν ἐξ χιλιάδων ἀρχαίων δραχ.

θανμάσαντος τὴν ὑπερβολὴν=ἐκπλαγέντος διὰ τὴν ὑπερβολήν.

διαπιτύω=πτύω πρὸς δῆλωσιν περιφρονήσεως καὶ ἀποστροφῆς.

δυσχεραίνων· δυσχαιραίνω=στενοχωροῦμαι.

γραμματίων=ἔγγραφον ὁμολογίαν τοῦ χρέους.

ὑποθέσθαι· ὑπεθέμην, ὑποτίθεμαι=βάλλω ὑποθήκην πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ χρέους.

οἱ περὶ τὰς ψήφους καὶ τῶν δακτύλων τὰς κάμψεις καλινδούμενοι=οἱ ἀσχολούμενοι εἰς τοὺς λογαριασμοὺς καθὼς δηλ. οἱ τοκισταί.

ἀγροίκων ἔφοροι δαίμονες=θεοὶ πραστᾶται τῶν εἰς τοὺς ἀγροὺς ζώντων.

μὴ λύκον ἔτι μὴ δανειστὴν ἰδεῖν· ὁ ἀφελῆς ἀγρότης παραβάλλει τὸν δανειστὴν πρὸς λύκον.

2. Αἰνεῖας Οὐλοπίω.

κακοὶ κακῶς ἀπόλιντο· συνήθης κατάρα.

πονήρως=κακῶς, βλαβερῶς.

διαθέντες· διαθεῖς μτχ. τοῦ διέθηκα ἄορ. τοῦ διατίθημι, «πονήρως διατίθημί τι» βλάπτω τι.

ἠνιάθην· ἄορ. τοῦ ἠνιῶμαι (-άομαι)=λυποῦμαι.

ἐνεθυμήθην· ἐνθυμοῦμαι=λαμβάνω ὑπ' ὄψιν μου.

ἄχρηστος=ἀνωφελής. **συμφορὰ**=τὸ ἀτύχημα.

γνώσεσθε· γνώσομαι μελλ. τοῦ γινώσκω=καταλαμβάνω, ἐννοῶ.

ἀδέβαιον· ἀβέβαιος=ἀσταθής.

τοῦ ἔχοντος ἐννοεῖται ἐστί. **ἐστηκός**=σταθερόν.

πεπηγός=σταθερόν· πέπηγα παρακ. τοῦ πήγνυμι.

ἀνάλωτον· ἀνάλωτος=ὁ μὴ καταλαμβανόμενος ὑπ' ἄλλοστρίου τινος, ἀναπαλλοτριωτός.

κρεῖττον ληστείας=ἀνώτερον, ὑπέρτερον ληστείας, ὡς μὴ, δυναμένον δηλ. νὰ ληστευθῆ.

τούτου μᾶλλον ἀντέχεσθε=ἀπὸ τούτου μᾶλλον νὰ κρατῆσθε, εἰς τούτο μᾶλλον νὰ στηρίξασθε.

οὐ φυλαττόντων φάλαγγος=οὐχὶ φάλαγγος δηλ. πολλῶν φυλαττόντων.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

- Ἀγαμέμνων, -ονος**· βασιλεὺς τῶν Μυκηνῶν καὶ ἀρχιστράτηγος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν Τρώων, σ. 27.
- Ἄδης, -ου**· χῶρος ὑπὸ τὴν γῆν, ὅπου μεταβαίνουν αἱ ψυχαὶ μετὰ τὸν θάνατον, καὶ ὁ θεὸς τοῦ Ἄδου, ἦτοι ὁ Πλούτων σ. 1, 2
- Ἀθάμας, -αντος**, σ. 23.
- Ἀθηνᾶ, -ᾶς**· ἡ θεὰ τῆς σοφίας, σ. 10, 24.
- Ἀθῆναι, -ῶν**· πρωτεύουσα τῆς Ἀττικῆς· ἡ μεγίστη τῶν πόλεων τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, 16 κ. ἔ. 33.
- Αἰγυῦς, -έως**, σ. 16.
- Ἄγλη, -ης**· μία τῶν Ἑσπερίδων νυμφῶν, σ. 12.
- Ἀλήτης, -ου**· σ. 23.
- Ἄθρα, -ας**· σ. 14.
- Ἀινείας, -ου**· εὐπατρίδης Τρώς, υἱὸς τῆς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Ἄγχιου, σ. 39.
- Ἄϊων, ονος**
- Ἄϊνα, -ης**· ὄρος τῆς Σικελίας καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἠφαίστειον, σ. 36.
- Ἀκαδήμεια, -ας**· προάσιον τῶν Ἀθηνῶν παρὰ τὸν Κηφισὸν ποταμὸν, σ. 33.
- Ἀκρόπολις, -εως**· ὁ ὠχυρωμένος βράχος τῶν Ἀθηνῶν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ Παρθενὼν καὶ ἄλλαι ναοὶ καὶ ἀγάλματα, σ. 21
- Ἀλκμήνη, ἡς**· σ. 7.
- Ἄλφειός, -οῦ**· ποταμὸς τῆς Ἡλίδος, σ. 9.
- Ἀμαζόνες -όνων**· ἔθνος γυναικῶν πολεμικῶν εἰς τὰ νότια παράλια τοῦ Εὐξεινίου Πόντου παρὰ τὸν ποταμὸν Θερμώδοντα, σ. 11
- Ἀμφιάραος, -ου**· ἦρως ἐξ Ἀργεῶς.
- Ἀμφιτρύων, -ωνος**· σ. 7.
- Ἄναυρος, ου**· ποταμὸς παρὰ τὴν Ἰωλκόν, σ. 24.
- Ἀπόλλων, -ωνος**· θεὸς τοῦ φωτός, σ. 20.

- Ἄργοναῦται, ὦν, σ. 26.
 Ἄργώ, -οῦς, σ. 25.
 Ἀρέθουσα, -ης· 1) μία τῶν Ἑσπερίδων νυμφῶν, σ. 12 καὶ 2) πηγή ἐν Χαλκίδι, σ. 34.
 Ἄρης, -εως· ὁ θεὸς τοῦ πολέμου, σ. 11, 24.
 Ἀριάδνη, -ης, σ. 20 κ. ἐ.
 Ἀρίων, -ονος, σ. 37 κ. ἐ.
 Ἄρπυιαι, -ῶν· μυθολογικὰ πτηνὰ μὲ πρόσωπον γυναικός, σ. 25.
 Ἄρτεμις, -ιδος· ἡ θεὰ τοῦ κυνηγίου, σ. 9.
 Ἀσκληπιός, -οῦ· ὁ θεὸς τῆς ἰατρικῆς, σ. 42.
 Ἄτλας, -αντιος· ὁ βαστάζων τὸν οὐρανὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, σ. 12.
 Ἀττικοί, -ῶν· οἱ κάτοικοι τῶν δήμων τῆς Ἀττικῆς ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ ἄστεως, τοὺς Ἀθηναίους, τοὺς ἄστους σ. 31.
 Ἀχαιοί, -ῶν οὕτω καλοῦνται οἱ κατὰ τῆς Τροίας ἐκστρατεύσαντες Ἕλληνας, σ. 26.
 Βορέας, -ου· ὁ θεὸς τῶν βορείων ἀνέμων.
 Γηρυόνης, -ου, σ. 11.
 Δελφοί, -ῶν· πόλις τῆς Φωκίδος, ὅπου τὸ μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος, σ. 37.
 Δηιάνειρα· -ας, σ. 11 κ. ἐ.
 Δῆλος, -ου· νῆσος τῶν Κυκλάδων, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ Δητὴ ἐγέννησε τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Ἄρτεμιν, σ. 39.
 Διομήδης, -ους· 1) Θρᾶξ, σ. 10, 2) βασιλεὺς τοῦ Ἄργου, σ. 27.
 Ἐλευσίς, -ῖνος· δῆμος τῆς Ἀττικῆς, σ. 18.
 Ἐλεφήνωρ, -ορος· ἡγεμὼν τῆς Εὐβοίας, σ. 22.
 Ἕλληνες, -ων, σ. 27.
 Ἕλλη, -ης, σ. 23.
 Ἐλλησποντος, -ου· ὁ μεταξὺ Θρακικῆς Χερσονήσου καὶ Ἀσίας πορθμὸς, νῦν Δαρδανέλλια σ. 23.
 Ἐρμῆς, -οῦ· ὁ ἄγγελος τῶν θεῶν, σ. 23.
 Ἐρύθεια, -ας· 7) μία τῶν Ἑσπερίδων νυμφῶν, σ. 12, 2) νῆσος, σ. 11.
 Ἑσπερία, -ας· μία τῶν Ἑσπερίδων νυμφῶν, σ. 12.

- Ἑσπερίδες**, νόμφοι κατοικοῦσαι εἰς τὰ πρὸς ἑσπέραν ἄκρα τοῦ κόσμου, σ. 12.
- Εὐήνος**, -ου· ποταμὸς τῆς Αἰτωλίας, σ. 13.
- Εὐρύπιος**, δ' ὁ μεταξὺ Βοιωτίας καὶ Εὐβοίας πορθμὸς, σ. 34.
- Εὐρυσεύς**, ἕως, σ. 7 κ. ἑ.
- Ζεὺς**, γεν. **Διός**: ὁ μέγιστος τῶν θεῶν προστάτης τῶν ξένων, ὅθεν καλεῖται Ξένιος, σ. 24. 26 κ. ἄ.
- Ἥλις**, -ιδος· χώρα τῆς δυτικῆς Πελοποννήσου, σ. 9.
- Ἥρα**, -ας· θεά, σύζυγος τοῦ Διός, σ. 7.
- Ἡρακλῆς**, -έους· ὁ κατ' ἐξοχὴν ἥρωας τῶν Δωριέων, σ. 7 κ. ἑ.
- Θεμισκύρα**, -ας· πόλις τῶν Ἀμαζόνων παρά τὸν Θερωδόντα ποταμὸν, σ. 11.
- Θῆβαι**, -ῶν· πρωτεύουσα τῆς Βοιωτίας κτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κάδμου, σ. 33.
- Θησεύς**, -ἕως· υἱὸς τοῦ Αἰγέως καὶ τῆς Αἴθρας, ὁ κατ' ἐξοχὴν ἥρωας τῶν Ἰώνων, σ. 16 κ. ἑ.
- Ἰάσων**, -ονος, σ. 24 κ. ἑ.
- Ἰθάκη**, -ης· ἡ νῆσος· πατρίς τοῦ Ὀδυσσέως, σ. 32.
- Ἰσθμὸς**, δ'· χώρα τῆς Κορινθίας, ἡ συνδέουσα τὴν Μεγαρικὴν μετὰ τῆς Πελοποννήσου, σ. 18.
- Ἰταλία**, -ας· οὕτω καλοῦνται περιληπτικῶς αἱ ἐν τῇ κάτω Ἰταλίας, Ἑλληνικαὶ πόλεις σ. 38.
- Ἴφικλῆς**, -έους, σ. 8.
- Ἰωλκός**, ἡ· πόλις τῆς Θεσσαλικῆς Μαγνησίας παρά τὸν Παγασητικὸν κόλπον, σ. 24.
- Καδμεία**, -ας· ἡ ἀκρόπολις τῶν Θηβῶν, σ. 34.
- Καλυδὼν**, -ῶνος· πόλις τῆς Αἰτωλίας παρά τὸν Εὐήνον ποταμὸν σ. 13.
- Κέρβερος**, δ'· τρικέφαλος κύων φύλαξ τοῦ Ἅδου, σ. 12.
- Κήναιον**, τό· τὸ ΒΔ ἀκρωτήριο τῆς Εὐβοίας, νῦν Λιχάδα, σ. 14.
- Κῆρυξ**, -υκος· βασιλεὺς τῆς Τραχίνος, σ. 13.
- Κιθαιρῶν**, -ῶνος· ὄρος μεταξὺ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, σ. 7.
- Κίμων**, -ωνος· ἑνδοξὸς στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων, υἱὸς τοῦ Μιλτιάδου, σ. 22.
- Κολχικὴ**, ἡ ἢ **Κολχίς**, -ίδος· χώρα εἰς τὰ παράλια τοῦ Εὐξεί-

- νου πόντου κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Φάσιος σ. 26.
- Κορινθία**, ἡ ἢ κατὰ τὸν Ἴσθμὸν χώρα τῆς Πελοποννήσου, σ. 18.
- Κόρινθος**, ἡ πόλις παρὰ τῶν Ἴσθμὸν, μία τῶν σπουδαιότερων ἀρχαίων πόλεων τῆς Πελοποννήσου, σ. 37.
- Κρίτων,-ωνος**· εἰς τῶν προσφιλεστέρων μαθητῶν τοῦ Σωκράτους, σ. 40.
- Κρομμυῶν, ὄνος**, τόπος τῆς Κορινθίας, σ. 18.
- Κύκλωπες,-ων**, σ. 27 κ. ἐ.
- Λαδύρινθος,-ου**· σ. 21.
- Λάδων,-ωνος** ποταμὸς τῆς Ἀρκαδίας, σ. 9.
- Λακωνική,-ῆς** ἢ μεταξὺ Πάρνωνος καὶ Ταυγέτου χώρα, σ. 12.
- Λέρνη,-ης**· ἔλος παρὰ τὸ Ἄργος, σ. 8.
- Λήμνος**, ἡ νῆσος τοῦ Αἰγαίου πελάγους πλησίον τοῦ Ἑλλησπόντου, σ. 25.
- Λυδία, ἡς**· τὰ βόρεια παράλια τῆς Ἀφρικής, σ. 11.
- Λίχας, ου**· ὑπηρέτης τοῦ Ἡρακλέους, σ. 14.
- Λυκομήδης,-ους**· σ. 22.
- Μαραθῶν,-ῶνος**, δ' ἡ περίφημος πεδιάς κατὰ τὰ ἀνατολικά παράλια τῆς Ἀττικῆς, ἐνθα οἱ Ἀθηναῖοι ἐνίκησαν τοὺς Πέρσας, σ. 12. 22.
- Μεγάρα,-ας**, σ. 7.
- Μενέλαος,-ου**, σ. 27
- Μῆδοι,-ων**, σ. 22.
- Μίνως,-ω**· ἰσχυρότατος βασιλεὺς τῆς Κρήτης· πρόσωπον μυθικόν, σ. 20.
- Μινώταυρος,-ου**, σ. 20.
- Μυκῆναι,-ῶν**, σ. 8 κ. ἐ.
- Μυσία, ἡ** ἢ χώρα τῆς Μ. Ἀσίας κατὰ τὸν Ἑλλησπόντον καὶ τὴν Προποντίδα, σ. 25.
- Νέσσοι,-ου**, σ. 13, 14.
- Νεφέλη,-ης**, σ. 23.
- Ξανθίππη,-ης**, σ. 40.
- Ὀδυσσεύς,-είως** βασιλεὺς τῆς Ἰθάκης, εἰς τῶν κατὰ τῆς Τροίας ἐστρατευσάντων ἡγεμόνων, σ. 25 κ. ἐ.

- Οἶτη,-ης** ὄρος τῆς Φθιώτιδος κατὰ τὸν Μαλιακὸν κόλπον σ. 15.
- Οἰχαλία,-ας** χώρα τις τῆς Εὐβοίας, ἀγνωστον ποῦ τιθεμένη ὑπὸ τῶν παλαιῶν, σ. 15.
- Οὔτις**, σ. 31.
- Παλλαντίδαι**, ὧν, σ. 16, 19.
- Παρθενῶν,-ῶνος** ὁ ἐν τῇ Ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν περίφημος ναός, ἐν τῇ ὁποίῳ ἦτο ἰδρυμένον τὸ ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς, σ. 33.
- Πελίας,-ου**, σ. 24.
- Περίανδρος,-ου** τύραννος τῆς Κορίνθου, σ. 37 κ. ἔ.
- Πιτθεύς,-έως**, σ. 16.
- Πλούτων,-ωνος** θεὸς τοῦ Ἄδου, ὅστις καὶ Ἄιδης ὀνομάζεται, σ. 13.
- Ποσειδῶν,-ῶνος** θεὸς τῆς θαλάσσης σ. 10, 37.
- Πυθία,-ας** ἡ ἱέρεια τοῦ ἐν Δελφοῖς ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἡ λέγουσα τοὺς χρησμούς, σ. 7, 22.
- Πύθιος νόμος**, σ. 38.
- Σίγειον, ου** ἀκρωτήριο τῆς Μ. Ἀσίας κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Ἑλλησπόντου, σ. 23.
- Σικελία, ας** νῆσος μεγάλη παρὰ τὰ νότια παράλια τῆς Ἰταλίας, ἐνθα πολλὰ Ἑλληνικὰ ἀποικίαι, σ. 36.
- Σκυῖρος,-ου, ἡ** νῆσος ἀπέναντι τῆς Εὐβοϊκῆς Κύμης, σ. 22.
- Στροφάδες,-ων** δύο μικραὶ νῆσοι μεταξύ Ζακύνθου καὶ Πελοποννήσου, σ. 25.
- Συμπληγάδες,-ων**, σ. 25.
- Σωκράτης,-ους** μέγας διδάσκαλος τῆς ἠθικῆς· συκοφαντηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν του κατεδικάσθη εἰς θάνατον, σ. 38 κ. ἔ.
- Τάιναρον,-ου** ἀκρωτήριο τῆς Πελοποννήσου εἰς τὸ ὁποῖον καταλήγει ὁ Ταῦγετος, σ. 12, 37.
- Τέμπη,-ων**, σ. 35.
- Τίρυνς,-υνθος** σ. 7-13.
- Τροία, ας** χώρα τῆς Μ. Ἀσίας κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Ἑλλησπόντου, σ. 25.
- Τροιχὴν,-ήνος**, ἡ πόλις τῆς Ἀργολίδος πρὸς τὸν Σαρωνικὸν κόλπον, σ. 12.

Ἵπερδόρειοι, -ων, σ. 12.

Φάσις, -ιος, ὅ, σ. 26.

Φριξός, -ου, σ. 23 κ. ἑ.

Χερρόνησος, -ου, ἢ χερσόνησος τῆς Καλλιπόλεως, σ. 23.

Ὠκεανός, -ου ἢ πέραν τῶν Ἡρακλείων σιγλῶν θάλασσα, σ. 11.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

<i>A' Αἰσώπειοι Μῦθοι</i>	Σελ.	2 - 6
<i>B' Μυθολογία</i>	»	7—32
1. Ἡρακλῆς	»	7
2. Θησεύς	»	13
3. Ἀργοναυτικὴ Ἐκστρατεία	»	19
4. Κυκλώπεια	»	27
<i>Γ' Περιγραφαὶ Πόλεων καὶ Τοπίων</i>	»	33
<i>Δ' Διηγήματα</i>	»	36—43
1. Τὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἦθος	»	36
2. Ὅ τῶν Εὐσεβῶν χῶρος	»	36
3. Αἰνείου εὐσέβεια	»	34
4. Ἀρίων ὁ καθαροδὸς	»	37
5. Θάνατος τοῦ Σωκράτους	»	39
6. Ταφὴ τῶν ἐν τοῖς πολέμοις ἀποθνησκόντων	»	42
<i>E' Ἐπιστολαὶ</i>	»	43
<i>Ἑρμηνευτικαὶ Σημειώσεις</i>	»	45 κ. ἑ.
Εἰς Αἰσωπέους Μύθους	»	45
Εἰς Μυθολογίαν	»	49
Εἰς περιγραφὰς Πόλεων καὶ Τοπίων	»	74
Εἰς Διηγήματα	»	78
Εἰς Ἐπιστολάς	»	88
<i>Πίναξ κυρίων ὀνομάτων</i>	»	90

ΔΙΑΚΤΙΚΑ ΣΙΒΑΙΑ

ΒΑΣ. ΦΑΒΗ

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

- 1) *Ἑλληνικὴ Χρησιμομάθεια* διὰ τὴν Α' τάξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου.
Ἐγκριμένη ἀπὸ τοῦ 1923 καὶ ἐφεξῆς.
- 2) *Ξενοφῶντος Κύρου Ἀνάβασις*, Βιβλ. Α, Β, Γ, Ἐκλογαί, διὰ τὴν Β' τάξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου.
Ἐγκριμένη ἀπὸ τοῦ 1925 καὶ ἐφεξῆς.
- 3) *Γραμματικὴ τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Γλώσσης*, μετ' ἀσκήσεων συνταχθεισῶν ὑπὸ Μιχ. Μιχαηλίδου, καθηγητοῦ, διὰ τὰς τρεῖς τάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου.
Ἐγκριμένη ἀπὸ τοῦ 1925 καὶ ἐφεξῆς.
- 4) *Ὑπομνήματα εἰς τὴν Ξενοφῶντος Κύρου Ἀνάβασιν*
Βιβλ. Α, Β, Γ χάριν τῶν διδασκόντων.